POLSKI ZWIĄZEK
KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK
MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)

Krótkofalowiec Polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

NR 1 • (128) • STYCZEŃ • 1971

40-LECIE PZK

Referat wygłoszony na uroczystej sesji w dniu 25 października 1970 r. z okazji obchodzonego jubileuszu 40-lecia polskiego krótkofalarstwa

W roku bieżącym obchodzimy uroczyście 40-lecie polskiego krótkofalarstwa. Przed 40 laty powołany został do życia Polski Związek Krótkofalowców jako ogólnokrajowa organizacja reprezentująca wszystkich polskich krótkofalowców.

Gdy przed 75 laty rosyjski uczony Aleksander Popow i włoski inżynier Gugliemo Marconi przeprowadzili pierwsze udane próby łączności ruchowej, nikt w świecie zapewne nie przypuszczał, że eksperymenty te będą inspiracją do powstania w niewiele lat później potężnego ruchu zwanego krótkofalarstwem, ruchu który skupia dziś blisko pół miliona ludzi dobrej woli, zjednoczonych ideą pokoju i postępu niezależnie od szerokości geograficznej, koloru skóry i narodowości.

W naszym kraju podzielonym wówczas pomiędzy trzy mocarstwa zaborcze i pozbawionym samodzielnego bytu państwowego — ruch radioamatorski i krótkofalarski nie miał warunków rozwoju.

Rozpętanie przez mocarstwa kapitalistyczne w 1914 roku pierwszej wojny światowej zahamowało rozwój krótkofalarstwa na świecie, ale równocześnie wojna przyczyniła się do szybkiego wprowadzenia łączności radiowej we wszystkich walczących armiach, a co najważniejsze do przeszkolenia licznej grupy radiotelegrafistów wojskowych, którzy po zdemobilizowaniu stali się rzeczywistymi lub potencjalnymi krótkofalowcami.

Pierwsze lata po zakończeniu pierwszej wojny światowej charakteryzują się masowym rozwojem światowego ruchu krótkofalarskiego. W wielu krajach powstają dziesiątki klubów krótkofalarskich, podejmuje pracę kilka tysięcy radiostacji amatorskich.

Żywiołowy rozwój profesjonalnych i amatorskich służb radiokomunikacyjnych powoduje wkrótce konieczność utworzenia międzynarodowej organizacji koordynującej działalność krótkofalarską na świecie i występującej w obronie praw i interesów krótkofalowców.

Na kongresie radioamatorskim w Paryżu w 1925 roku zostaje utworzona Międzynarodowa Unia Radioamatorska. W Kongresie tym uczestniczy także polska delegacja, jednakże wobec braku wówczas w naszym kraju jednolitej organizacji krótkofalarskiej, Polska dopiero po pięciu latach zostanie pełnoprawnym członkiem Unii.

W porównaniu z innymi krajami, szczególnie owocnie i masowo rozwija się ruch krótkofalarski w Związku Radzieckim — pierwszym państwie socjalistycznym. Rząd radziecki pierwszy dostrzegł i docenił ogromne znaczenie krótkofalarstwa dla gospodarki narodowej i obronności kraju. Władze radzieckie udzielają krótkofalowcom wszechstronnej pomocy, ułatwiają uzyskanie licencji, dostarczają sprzętu i kart QSL. Daje to rychłe efekty: w 1929 r., a więc zaledwie dwa lata po powstaniu w ZSRR ruchu radioamatorskiego, działa tam 500 stacji nadawczych i 1000 nasłuchowych. Liczebnie krótkofalowcy radzieccy zajmują już trzecie miejsce za Stanami Zjednoczonymi i Anglią.

Pierwsze lata po odzyskaniu w 1918 r. niepodległości nie sprzyjają rozwojowi ruchu krótkofalarskiego w Polsce. Brak jest sprzętu i podzespołów, nie istnieją żadne akty prawne sankcjonujące uprawianie krótkofalarstwa, a wręcz przeciwnie, wszelka działalność radioamatorska traktowana jest jako nielegalna na podstawie ustawy o stacjach radiotelegraficznych z dnia 27 maja 1919 r. Gdy w 1922 r. dwaj radioamatorzy bydgoscy — Trembiński i Morzycki — nawiązują między sobą pierwszą łączność radiową, ich aparatura zostaje wkrótce skonfiskowana przez policję.

Duże zainteresowanie krótkofalarstwem przejawia już wówczas ruch harcerski. W 1921 r. zostaje w Warszawie zorganizowany pierwszy harcerski kurs krótkofalarski obejmujący odbiór i nadawanie znaków Morsa.

Wobec braku organizacji reprezentującej polskich krótkofalowców, rolę tę przejmuje redakcja utworzonego w 1924 r. miesięcznika „Radioamator", zajmując się między innymi przydzielaniem znaków wywoławczych i prowadzeniem polskiego biura QSL.

W 1925 roku pracuje już aktywnie 10 polskich radiostacji amatorskich: TPAA, TPAC, TPAF, TPAI, TPAJ, TPAL, TPAR, TPAS, TPAX i TPAZ. Tadeusz Heftman TPAX nawiązuje 6 grudnia 1925 r. pierwszą łączność ze stacją zagraniczną — holenderskim radioamatorem NØPM.

W 1926 r. powstają pierwsze kluby krótkofalowców: Polski Klub Radionadawców w Warszawie i Lwowski Klub Krótkofalowców. W 1929 r. ukazuje się pierwszy numer miesięcznika „Krótkofalowiec Polski", przekształconego później w oficjalny organ PZK. W tym samym roku przyznany zostaje dla Polski pierwszy dyplom WAC za łączność ze wszystkimi kontynentami. Otrzymuje go Zygmunt Bresiński TPKX, obecnie SP3KX.

W dniach 22 — 24 lutego 1930 r. obraduje w Warszawie pierwszy Zjazd delegatów klubów krótkofalarskich, zwołany z inicjatywy Instytutu Radiotechnicznego. Zjazd powołuje do życia Polski Związek Krótkofalowców i wybiera pierwszym prezesem Związku prof. dr. Janusza Groszkowskiego, dziś światowej sławy uczonego, Prezesa Polskiej Akademii Nauk.

Lata międzywojenne są niełatwym okresem dla polskiego krótkofalarstwa. Ówczesne władze nie przejawiają żadnego zainteresowania rozwojem ruchu radioamatorskiego, nie doceniają znaczenia krótkofalarstwa dla gospodarki narodowej i obronności kraju. Krajowy przemysł elektroniczny praktycznie nie istnieje, nieliczne wytwórnie zajmują się montażem odbiorników z importowanych części. Brak zaplecza technicznego i niedorozwój przemysłu radiotechnicznego są wynikiem ogólnej słabości gospodarczej ówczesnej Polski, która w parze ze wstecznymi koncepcjami politycznymi władz sanacyjnych doprowadziła do klęski wrześniowej w roku 1939.

Ceny lamp nadawczych, rezonatorów kwarcowych czy kondensatorów obrotowych przekraczały wielokrotnie średnie zarobki miesięczne. Krótkofalarstwo nie miało w takich warunkach szans masowego rozwoju; było ruchem ekskluzywnym.

Pomimo tych trudności i niewielkiej liczebności — członków PZK zawsze cechowało duże polityczne i społeczne zaangażowanie. Doceniali oni sami znaczenie krótkofalarstwa dla kraju. W 1930 r. nasz członek — por. Stanisław Białowiejski pisał na łamach „Przeglądu Wojskowo-Technicznego":

„Radioamator - krótkofalowiec może być użyty z dużym pożytkiem dla potrzeb obrony Państwa. Mogą tu zajść trzy wypadki: może być użyty sam radioamator jako fachowiec, może być użyta jego stacja, może być użyty radioamator wraz ze swą stacją.

Krótkofalowiec nie zapomina umiejętności nadawania i odbioru i przez dłuższy przeciąg czasu jest w gotowości użycia go w wojsku. Tymczasem szeregowiec z formacji radiotelegraficznej po przejściu do rezerwy, odbiorem i nadawaniem nie zajmuje się wcale, wskutek czego wartość jego jako radiotelegrafisty maleje".

Słowa te nie straciły do dziś aktualności.

Krótkofalowcy polscy wnoszą też istotny wkład w badania naukowe nad propagacją fal radiowych. Ekspedycja naukowa PZK w Karpaty w 1930 r. udowadnia przydatność dla komunikacji radiowej częstotliwości rzędu 100 MHz, przeprowadzając szereg pionierskich eksperymentów ultrakrótkofalowych.

W czasie licznych powodzi nawiedzających Polskę w latach trzydziestych Polski Związek Krótkofalowców organizuje łączność z zagrożonymi terenami wysyłając tam ekipy wyposażone w radiostacje polowe.

Podnosi się też poziom sportowy krótkofalowców polskich, wzrasta znaczenie i uznanie dla znaku SP na arenie międzynarodowej. W 1939 r. odbywają się pierwsze zawody międzynarodowe „SP-DX-Contest" organizowane przez PZK. Zdobywają one sobie dużą, utrzymującą się do dzisiaj, popularność.

W szeregach PZK działają wybitni konstruktorzy, operatorzy i popularyzatorzy krótkofalarstwa, jak Jan Ziembicki, Tadeusz Matusiak, Emil Jurkiewicz, Wacław Musiałowicz i wielu innych.

Najazd hitlerowski na Polskę we wrześniu 1939 r., wtrącając nasz kraj w długą noc okupacji, nie oszczędza również krótkofalowców. Pierwsze kroki kieruje gestapo do mieszkań krótkofalowców, konfiskując sprzęt i dokonując licznych aresztowań. Milkną na blisko 10 lat znaki SP w „eterze", krótkofalowcy polscy rozpraszają się po świecie.

Najbardziej ofiarny i patriotyczny aktyw polskich krótkofalowców stanął w szeregu najlepszych synów narodu i w okresie ciężkich

walk z hitlerowskim okupantem z bronią w ręku przelewał krew o wyzwolenie narodowe i społeczne na wszystkich frontach działań wojennych. Ci z nich, których losy rzuciły poza granice kraju, zasilają formacje łączności w armiach polskich na Wschodzie i Zachodzie, uczestniczą w konstruowaniu radiostacji zrzucanych później jako pomoc dla walczącego kraju. Ci zaś, którzy pozostali w kraju, oddają swe siły i umiejętności walce z okupantem hitlerowskim. Już w początku 1940 r. grupa warszawskich krótkofalowców z Czesławem Brodziakiem, Wacławem Musiałowiczem, Wacławem Panikowskim, Janem Pokorskim i innymi uruchamia tajną seryjną produkcję radiostacji dla oddziałów podziemnej Polski Walczącej. W czasie Powstania Warszawskiego krótkofalowcy z inż. Romanem Kitznerem na czele uruchamiają i obsługują radiostację ,,Błyskawica'', współdziałają ze zrzuconymi na spadochronach radzieckimi radiotelegrafistami, dostarczając im źródeł zasilania.

Wielu krótkofalowców nie doczekało chwili wyzwolenia, dając Ojczyźnie to, co mieli najdroższego – własne życie.

W 1942 r. ginie w Warszawie na szubienicy wśród 50 straconych komunistów – towarzysz Jan Pokorski SP1MR – Sekretarz Generalny Polskiego Związku Krótkofalowców, działacz robotniczy, którego gestapo aresztowało z ukrytą w walizce tajną radiostacją.

Duch krótkofalarski nie upada wśród członków PZK nawet w miejscach zbrodni – hitlerowskich obozach koncentracyjnych. Więzień Buchenwaldu – bydgoski krótkofalowiec Gwidon Damazyn konstruuje w warunkach obozowych tajną radiostację, która ratuje życie tysiącom więźniów wzywając na pomoc zbliżające się wojska sojusznicze, gdy w przededniu klęski III Rzeszy gestapo przygotowało likwidację obozu.

Wyzwolenie w latach 1944–45 naszego kraju przez zwycięską Armię Radziecką i walczące u jej boku Ludowe Wojsko Polskie, zastaje leżącą w gruzach polską radiokomunikację, radiofonię i przemysł radiotechniczny, a szeregi Polskiego Związku Krótkofalowców są zdziesiątkowane.

Pod przewodem Polskiej Partii Robotniczej, która – tak jak w latach okupacji pierwsza rzuciła hasło walki o narodowe i społeczne wyzwolenie – w pierwszych latach powojennych wezwała cały naród do odbudowy – całe społeczeństwo stanęło w jednym szeregu dźwigając z gruzów gospodarkę narodową, przemysł, zniszczone miasta i wsie.

W szeregu tym nie zabrakło krótkofalowców, którzy samorzutnie zgłosili się do pracy przy uruchamianiu zniszczonej sieci łączności i odbudowie przemysłu elektronicznego, dając tym wyraz umiłowania Ojczyzny i głębokiego społecznego zaangażowania.

Partia i Rząd Polski Ludowej szczególną troską i opieką otoczyły organizacje społeczne i młodzieżowe. Zaistniały nowe warunki dla społecznego angażowania się obywateli naszego kraju, dla rozwijania swych zainteresowań i inicjatyw.

Na przestrzeni naszej ludowej państwowości – poszukując optymalnych rozwiązań organizacyjnych w nowych warunkach społecznych, w których każdy obywatel jest współgospodarzem swojej ojczyzny, polski ruch krótkofalarski przechodził różne koleje i etapy organizacyjne, aby po próbach i przymiarkach przyjąć obecne formy organizacyjne.

Jesteśmy przekonani, że obecne formy organizacyjne jak najbardziej sprzyjają dobremu, intensywnemu rozwojowi ruchu radioamatorskiego i krótkofalarskiego. Nasze założenia ustrojowe oraz wytyczne Partii i Rządu zakładają bowiem duże społeczne i polityczne angażowanie obywateli, ich politechniczne kształcenie i dokształcanie się w ramach organizacji społecznych i młodzieżowych wyższej użyteczności. Wymaga tego burzliwy rozwój gospodarki narodowej – Polska jest przecież krajem ludzi kształcących się.

Obchodzony dzisiaj miły jubileusz, przywodzący na myśl całą historię ruchu krótkofalarskiego w Polsce, chcemy jednak powiązać z aktualną pracą i wysiłkiem twórczym szerokich rzesz krótkofalowców polskich, którzy starają się jak najlepiej wykonywać ciążące na nich obowiązki społeczne i organizacyjne.

Krótkofalowcy polscy witają swoje święto szeregiem konkretnych czynów społecznych oraz wzmożonym wysiłkiem we współzawodnictwie w zakresie nawiązywania łączności radiowych.

Nie sposób w kilku słowach scharakteryzować ogromu przemian, jakie przeszedł w ciągu minionego 40-lecia polski ruch krótkofalarski. Zasadniczo zmieniły się warunki działania naszej organizacji, zmieniły się też nasze zadania. Z nielicznej, borykającej się z wieloma trudnościami grupki entuzjastów przekształciliśmy się w zwarty i prężny organizacyjnie ruch, spełniający poważną rolę w życiu społecznym, gospodarczym i politycznym naszego kraju. Rola ta wynika w bardzo poważnym stopniu z Uchwały i z intencji V Zjazdu PZPR. Zdajemy sobie sprawę z faktu, że intensywne formy działalności gospodarczej i życia społecznego naszego kraju wymagają przede wszystkim ,,intensywnego działania ludzkiego'', a więc również i działalności społecznej ,,na najwyższym poziomie zaangażowania, bodźcowanego właściwą postawą ideową i zrozumieniem ogólnych interesów naszego kraju''.

Wypływa stąd wniosek, że pomyślna realizacja zadań, jakie zostały postawione przez Partię przed organizacjami społecznymi, zależy w stopniu decydującym od stopnia uświadomienia politycznego, od posiadanych i permanentnie pogłębianych kwalifikacji, od dyscypliny społecznej, a w szczególności od pełnego podporządkowania się dyrektywom naszej Partii.

Praca społeczna na najwyższym poziomie zaangażowania oznacza konkretnie czujną i czynną postawę każdego krótkofalowca polskiego w stosunku do otaczających go zjawisk w czasie kontynuowania przez niego pięknego sportu krótkofalarskiego, reagowanie na ujemne zjawiska i przejawy braku właściwej postawy, jak również marnotrawstwa powierzonego nam sprzętu technicznego. Oznacza to twórczą obserwację działalności ruchu krótkofalarskiego w Polsce, mającą na celu dokonywanie usprawnień organizacyjnych i racjonalizacji technicznych oraz dbałość o eksploatowany sprzęt. Chodzi więc w konkluzji o wyzwolenie w sobie maksymalnej inicjatywy na powierzonym odcinku działalności społecznej. Tylko tak pojęty sens wytycznych Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w zakresie działalności organizacji społecznych może przynieść założone i oczekiwane przez Partię efekty.

Przez rozwijanie społecznych inicjatyw i zainteresowań radioamatorów, przez stworzenie im jak najlepszych warunków do uprawiania sportów radiowych – jesteśmy w stanie postawić do dyspozycji gospodarki narodowej i obronności kraju kilkutysięczną armię radiooperatorów dysponujących sprawnym sprzętem łączności i wysokimi kwalifikacjami.

Prowadzimy wszechstronne politechniczne i obywatelskie wychowanie szerokich mas radioamatorów, a szczególnie młodzieży. Prowadzimy działalność techniczną i badawczą w zakresie urządzeń radiokomunikacyjnych, propagacji fal radiowych i nowoczesnych systemów łączności.

Rozwijamy działalność sportową będącą ważnym czynnikiem wychowania młodego pokolenia, a także czynnikiem reprezentowania naszego kraju na arenie światowej.

Polski ruch krótkofalarski, kierowany przez obchodzący swe 40-lecie – Polski Związek Krótkofalowców, aktywnie włączył się do obchodów tegorocznego Światowego Dnia Telekomunikacji. Cele i hasła Dnia zostały szeroko spopularyzowane i omówione w klubach i krótkofalarskich władzach wojewódzkich.

Radiostacja centralna Polskiego Związku Krótkofalowców SP5PZK nadała w swym stałym programie na falach krótkich specjalne audycje poświęcone Międzynarodowemu Związkowi Telekomunikacyjnemu i Światowemu Dniu Telekomunikacji.

Kilka tysięcy uprawnionych operatorów-krótkofalowców, pracujących na ponad 3 tysiącach radiostacji indywidualnych i ponad 300 radiostacji klubowych PZK, LOK i ZHP, nawiązało w dniu 17 maja br. łączności radiowe z okolicznościowymi radiostacjami amatorskimi 4U7ITU w Genewie i GB3ITU w Londynie, przekazując życzenia i pozdrowienia dla Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego.

Zasadniczym przejawem uczestniczenia krótkofalowców całego świata w obchodach tegorocznego Dnia Telekomunikacji był masowy udział radiostacji amatorskich w okolicznościowych międzynarodowych zawodach krótkofalarskich organizowanych w dniach 16 i 17 maja br. przez Ministerstwo Telekomunikacji Brazylii. Zawody te zostały szeroko rozpropagowane przez PZK.

Działalność PZK na terenie międzynarodowym spotyka się od szeregu lat z uznaniem stowarzyszeń krótkofalarskich całego świata, zaś inicjatywy podjęte przez PZK wraz z Federacją Radiosportu ZSRR na ostatnich Kongresach Międzynarodowej Unii Radioamatorskiej, przyczyniły się do znacznego wzrostu znaczenia na terenie międzynarodowym ruchu krótkofalarskiego krajów socjalistycznych.

W zakresie prac związanych z wychowaniem młodych obywateli naszego kraju nastąpiło w ostatnim czasie w naszej organizacji wyraźne ożywienie. W sytuacji, w której znajduje się krótkofalarstwo polskie, ożywienie to i intensyfikacja działania musi przyjąć szczególnie precyzyjne formy organizacyjne – formy konsekwentnego systemu działania, którego najbardziej cennym elementem powinna być atmosfera silnej spójni wewnątrzorganizacyjnej oraz spójni celów z bratnimi nam organizacjami: Ligą Obrony Kraju i Związkiem Harcerstwa Polskiego. Wzajemne zaufanie członków tych trzech organizacji, które łączy wspólny cel – atmosfera zaangażowania i entuzjazmu w realizacji zadań nakreślonych we wspólnych dyskusjach – jest podstawowym warunkiem powodzenia w zaszczytnej i odpowiedzialnej działalności organizacyjnej. Bazę dla wytworzenia tej atmosfery stworzyły nasze zacieśniające się szczególnie w ostatnim czasie kontakty. Kontakty te należy rozwijać w dalszym ciągu jako niezwykle cenną i trwałą zdobycz naszego zrozumienia istotnego sensu zadań postawionych przez PZK, LOK i ZHP.

Przyjęte kierunki działania określają w sposób jasny zadania poszczególnych organizacji Polskiego Związku Krótkofalowców jako koordynatora i przewodniej siły polskiego ruchu krótkofalarskiego, odpowiedzialnego za jego prawidłowy rozwój i naszych potężnych sojuszników: Ligi Obrony Kraju, odpowiedzialnej za przygotowanie obronne społeczeństwa i umacnianie ludowej obronności naszego kraju oraz Harcerstwa Polskiego odpowiedzialnego za patriotyczne wychowanie młodego pokolenia, wychowanie w duchu umiłowania naszej Ludowej Ojczyzny.

Kierunki działania, o których wspomniałem, wytyczają zasady ścisłej współpracy naszych organizacji, gdyż tylko przy zjednoczeniu naszych wysiłków zdołamy osiągnąć założone cele i stać się szkołą obywatelskiego zaangażowania i patriotycznego wychowania.

Wyniki współpracy – szczególnie z ostatniego okresu – są odzwierciedleniem, a zarazem potwierdzeniem słuszności przyjętego programu działania. Polski Związek Krótkofalowców liczy dziś ponad 6 tysięcy członków, których połowa posiada wysokie kwalifikacje operatorskie, pracując na własnych radiostacjach krótkofalowych i ultrakrótkofalowych. Na terenie całego kraju działa stokilkadziesiąt klubów krótkofalowców PZK będących ośrodkami działalności społecznej, szkoleniowej, sportowej i technicznej.

W kilkuset klubach łączności LOK i ZHP dalsze tysiące młodych obywateli poznają tajniki radiotechniki i sportów radiowych.

Wszystkie te osiągnięcia, które pozwoliły naszemu Związkowi zająć godne miejsce wśród stowarzyszeń społecznych naszego kraju i zyskały mu uznanie i szacunek na terenie międzynarodowym, stały się możliwe dzięki docenianiu naszej społecznej działalności i wielkiemu poparciu udzielanemu nam przez najwyższe władze partyjne i państwowe Polski Ludowej, dzięki pomocy i opiece ze strony resortu Łączności, Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych oraz szeregu innych instytucji.

Na szczególne podkreślenie zasługuje ścisła współpraca PZK z resortem łączności, sprawującym opiekę nad naszym Stowarzyszeniem. Współpraca ta sięga różnorodnych aspektów działalności krótkofalarskiej, poprzez zagadnienia techniczne, badania propagacji fal radiowych i wykorzystania sieci stacji amatorskich w przypadkach zagrożenia i klęsk żywiołowych.

Szczególna opieka jaką roztacza nad PZK Ministerstwo Łączności, wydatna i bardzo konkretna pomoc, twórcze inspirowanie oraz ścisła współpraca tego resortu w ustalaniu kierunków merytorycznej działalności naszej organizacji zobowiązuje nasz aktyw do walki o uzyskiwanie coraz lepszych wyników w pracy organizacyjnej i w zakresie sportów krótkofalarskich.

Wkraczając w piąte dziesięciolecie swej działalności, Polski Związek Krótkofalowców będzie dokładał wszelkich starań, aby nie zawieść pokładanego w jego aktywie zaufania i nadal w pełni zasługiwać na nadane mu zaszczytne miano Stowarzyszenia wyższej użyteczności.

O przedstawionym – w imieniu Prezydium Zarządu Głównego – rozwoju i osiągnięciach polskiego ruchu krótkofalarskiego zadecydowała wytrwałość i ofiarna praca zarówno czołowego aktywu jak też i całej patriotycznej rzeszy krótkofalowców – ludzi dobrej woli.

Ta sama ofiarność, ta sama praca i zaangażowanie zadecydują i w przyszłości o prawidłowej realizacji obecnie nakreślonych zadań. Opieka Ludowego Państwa, życzliwa atmosfera oraz właściwe partyjne i społeczne podejście do stojących przed nami zadań ze strony bratnich organizacji – Ligi Obrony Kraju i Związku Harcerstwa Polskiego – stwarzają przesłanki, że ruch krótkofalarski w naszej Ludowej Ojczyźnie będzie się jeszcze intensywniej rozwijał – dla dobra Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i naszych osobistych zainteresowań.

Wiceprezes ZG PZK
inż. Edmund Janowski – SP5JE

REGULAMIN

współzawodnictwa o nagrodę KF Managera PZK dla najaktywniejszego indywidualnego nadawcy polskiego w krajowych imprezach KF za rok 1970

§ 1. Cel współzawodnictwa

Celem współzawodnictwa jest:
1) wyłonienie najaktywniejszego indywidualnego nadawcy polskiego w krajowych imprezach KF za rok 1970.
2) wzmożenie aktywności indywidualnych stacji polskich w krajowych imprezach KF w latach przyszłych.
3) podniesienie poziomu technicznego i operatorskiego uczestników startujących w krajowych imprezach KF w latach przyszłych.

§ 2. Czas trwania współzawodnictwa

1) Współzawodnictwem objętych będzie 6 krajowych imprez KF rozegranych w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 1970 r.

§ 3. Wybór krajowych imprez KF do współzawodnictwa

1) Wybór 6 krajowych imprez KF do współzawodnictwa za rok 1970 odbędzie się drogą losowania dokonanego przez Komisję powołaną do ustalenia końcowych wyników współzawodnictwa.
2) Do losowania dopuszczone będą imprezy, które spełniają dwa poniższe warunki:
a) są oficjalnymi krajowymi imprezami KF, tzn. są objęte planem i kalendarzem PZK na rok 1970 – z wyłączeniem zawodów SP-K;
b) są imprezami, których organizatorzy prześlą kopie protokołów klasyfikacyjnych, lub pełne wyniki do KF Managera PZK najpóźniej do dnia 15 stycznia 1971 roku.

§ 4. Uczestnictwo we współzawodnictwie

1) Uczestnikiem współzawodnictwa jest automatycznie każdy indywidualny nadawca polski, który weźmie udział we wszystkich, lub części z 6 wylosowanych do współzawodnictwa imprez.
2) Na podstawie pisemnego życzenia poszczególni nadawcy mogą być wyłączeni ze współzawodnictwa.

§ 5. Punktacja

1) Punktacja składa się z punktacji podstawowej, bonifikat i punktacji ujemnej (kar).
2) Punktacja podstawowa:
a) za udział w imprezie KF objętej współzawodnictwem – bez względu na zajęte miejsce 10 pkt.
3) Bonifikaty:
a) za zdobycie w imprezie objętej współzawodnictwem I miejsca – dodatkowo 10 pkt.
b) j.w. lecz II miejsca 8 pkt.
c) j.w. lecz III miejsca 6 pkt.
d) j.w. lecz IV miejsca 4 pkt.
e) j.w. lecz V miejsca 2 pkt.
f) j.w. lecz VI miejsca 1 pkt.
g) za zdobycie I miejsca i uzyskanie ponad 100% przewagi punktowej nad zdobywcą II miejsca 20 pkt.
h) za udział we wszystkich 6 imprezach KF objętych współzawodnictwem 15 pkt.
4) Punktacja ujemna – kary
a) za przekroczenia wynikające z regulaminów poszczególnych imprez KF poza wykroczeniami omawianymi w § 6 niniejszego regulaminu 10 pkt.

§ 6. Dyskwalifikacja

1) Dyskwalifikacja uczestnika współzawodnictwa następuje w wyniku:
a) nieprzesłania logu z jakiejkolwiek objętej współzawodnictwem imprezy,
b) dyskwalifikacji uczestnika w którejkolwiek objętej współzawodnictwem imprezie.

§ 7. Wyłonienie zwycięzcy współzawodnictwa

1) Wyłonienia zwycięzcy współzawodnictwa dokona w dniu 15 lutego 1971 r. 3-osobowa Komisja powołana przez KF Managera PZK.
2) Zwycięzcą współzawodnictwa zostanie indywidualny nadawca SP, który osiągnie największą ilość punktów obliczonych zgodnie z paragrafami 5 i 6 niniejszego regulaminu.
3) W przypadku uzyskania przez 2, lub większą ilość nadawców tej samej ilości punktów, o zwycięstwie decyduje ilość zdobytych pierwszych miejsc w imprezach KF objętych współzawodnictwem.
4) W przypadku jeśli przepis § 7, pkt. 3 nadal nie pozwoli ustalić jednego zwycięzcy, o pierwszeństwie zadecyduje losowanie.

§ 8. Nagroda KF Managera PZK

1) Nagrodę KF Managera dla zwycięzcy współzawodnictwa za rok 1970 stanowi odbiornik komunikacyjny typu RFT-188.
2) Nagroda zostanie przesłana zwycięzcy pocztą.

§ 9. Postanowienia końcowe

1) Decyzje Komisji Współzawodnictwa są ostateczne i nieodwołalne.
2) Dopuszcza się możliwość ufundowania nagród Oddziałów PZK i innych dla zdobywców dalszych miejsc.

a to ciekawe...

ZIEMIA WYSYŁA FALE RADIOWE

Wysłany w czerwcu 1968 r. sztuczny satelita Ziemi „Explorer 38" wyposażony w anteny o długości sięgającej 0,5 km (!), przekazał niedawno z wysokości 5850 km, na której porusza się wokół Ziemi, informacje wykazujące, że planeta nasza jest źródłem fal radiowych o częstotliwości 10 MHz, bardzo podobnych do tych, jakie są wysyłane przez planetę Jowisz. Wyrażono więc pogląd, że są one generowane w wyniku podobnych procesów jak te, które zachodzą w atmosferze i magnetosferze Jowisza.

Oprócz tego satelita wykazał, że długofalowe promieniowanie radiowe Słońca jest silniejsze niż dotychczas mniemano; dostarczył także danych o długofalowym promieniowaniu radiowym naszej Galaktyki wykazując, że większa jego część dochodzi z płaszczyzny równika Galaktyki.

A.M.

POLSKI ZWIĄZEK
KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK
MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)

Krótkofalowiec Polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

NR 2 • (129) • LUTY • 1971

WIADOMOŚCI ZG PZK

● W dniu 29 grudnia ub. roku odbyło się w Warszawie posiedzenie Prezydium Zarządu Głównego PZK. W posiedzeniu, któremu przewodniczył prezes ZG PZK gen. bryg. Leon Kołatkowski SP5PZ, wzięli udział: SP5BM, SP5JH, SP5SM, SP5HS, SP5PA, SP5LP, SP9DR, SP5QQ oraz przedstawiciel Ministerstwa Łączności.

Prezes ZG PZK dokonał podsumowania działalności Zarządu w ubiegłym roku, podkreślając wzrost znaczenia i uznanie, z jakim spotyka się polski ruch krótkofalarski w kraju i na terenie międzynarodowym.

Prezydium zatwierdziło plan działalności ZG PZK na 1971 rok, a także przyjęło projekt nowelizacji statutu PZK przygotowywany na następny Zjazd krajowy. Projekt ten zostanie przesłany do zaopiniowania wszystkim Zarządom Oddziałów Wojewódzkich PZK.

Prezydium przedyskutowało również sprawy organizacyjne biura ZG PZK i biur ZOW PZK oraz zatwierdziło wnioski o zwiększenie limitu mocy do 750 W dla radiostacji SP5QU, SP6PAZ, SP6FR, SP9ADU, SP9CS i SP9YP.

● W dniach 15–18 grudnia ub.r. obradowało w Pradze międzynarodowe kolegium sędziowskie zawodów „Polny Dzień". Ze strony polskiej w obradach wzięli udział wiceprezes SP5SM i UKF Manager SP9DR. Kolegium zatwierdziło wyniki zawodów PD – 1970, regulamin zawodów PD – 1971 i ustaliło, że następne posiedzenie Kolegium odbędzie się w grudniu 1971 r. w Budapeszcie.

SP5RM

KONKURSY „ŚLADAMI LENINA" I „SP-U" ZAKOŃCZONE

W dniu 21 grudnia ub.r. w siedzibie Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej w Warszawie odbyła się uroczystość zakończenia Międzynarodowego Konkursu Krótkofalarskiego p.n. „Śladami Lenina", zorganizowanego przez Muzeum Lenina w Warszawie i Polski Związek Krótkofalowców dla uczczenia setnej rocznicy urodzin W. I. Lenina, oraz konkursu Przyjaźni Polsko-Radzieckiej SP-U, zorganizowanego przez Polski Związek Krótkofalowców, Polskie Radio – „Popołudnie z Młodością" i Redakcję „Sztandaru Młodych" przy współpracy Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej dla uczczenia 53 rocznicy Rewolucji Październikowej.

W uroczystości wzięli udział m.in.: I Sekretarz Ambasady ZSRR w Polsce Ramez Mczedlidze, wiceprezes ZG TPPR Ferdynand Herok, przedstawiciel GZP WP płk Zdzisław Baranowski, Dyrektor Muzeum Lenina w Warszawie mgr Julian Konar oraz inni zaproszeni goście, zwycięzcy konkursów, radio i prasa. Dziesięciu działaczom PZK wręczono złote honorowe odznaki TPPR; otrzymali je SP5PZ, Jerzy Suwart, SP5JH, SP5PM, SP5DZJ, SP5AY, SP5DCM, SP5DOX, SP8HR, SP8BJH.

W Międzynarodowym Konkursie Krótkofalarskim „Śladami Lenina" przeprowadzonym w dniach od 12 do 22 kwietnia 1970 r. uczestniczyli radioamatorzy i krótkofalowcy z 24 krajów Europy i Azji. Operatorzy radiostacji indywidualnych, klubowych i nasłuchowych przeprowadzili 67 689 dwustronnych łączności i dokonali 26 966 nasłuchów zdobywając łącznie 7 561 839 punktów.

W dniach od 12 do 22 kwietnia 1970 r. zainstalowana była w Muzeum Lenina w Warszawie okolicznościowa amatorska radiostacja ze znakiem wywoławczym 3ZØL, obsługiwana przez Warszawski Klub Krótkofalowców PZK, która w tym okresie przeprowadziła 1156 dwustronnych łączności z 82 krajami wszystkich kontynentów uzyskując poza konkurencją 105 000 punktów. Wszyscy korespondenci krajowi i zagraniczni, którzy z 3ZØL przeprowadzili QSO oraz dokonali nasłuchu tej stacji, otrzymali okolicznościową kartę QSL, wydaną przez Muzeum Lenina w Warszawie.

W konkurencji nadawców indywidualnych:

za zdobycie I miejsca, nagrodę Szefa Głównego Zarządu Politycznego WP – odbiornik „Izabella" – otrzymał Wojciech Putyło 3Z8AJK

za zdobycie II miejsca, nagrodę Zarządu Głównego ZMW – rzutnik „Profil" otrzymał Antoni Kita 3Z4AGR

za zdobycie III miejsca, nagrodę Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego W-wa, Okęcie – zegarek na rękę „Wostok" otrzymał Michał Górski 3Z5BCT

za zdobycie IV miejsca, nagrodę Zjednoczenia Stacji Radiowych i Telewizyjnych – aparat fotograficzny „Smiena" otrzymał Jan Żalik 3Z3AMZ

za dobycie V miejsca, nagrodę PLL „LOT" – powrotny bilet lotniczy na linię krajową otrzymał Zbigniew Rybka 3Z8HR.

W konkurencji radiostacji klubowych:

za zdobycie I miejsca, nagrodę Zarządu Głównego ZMW – rzutnik „Profil" otrzymał Klub Krótkofalowców PZK w Białej Podlaskiej 3Z8PBP

W konkurencji nasłuchowców:

za zdobycie I miejsca, nagrodę Ministerstwa Łączności – klaser znaczków pocztowych PRL oraz nagrodę PP Biura Podróży „ORBIS" w W-wie – teczkę skórzaną otrzymał Bolesław Miklowicz SP6-7263

za zdobycie od II do XXV miejsca, nagrody Wydawnictw Komunikacji i Łączności – książki otrzymują nasłuchowcy SP.

W konkurencji zagranicznej:

za zdobycie III miejsca w konkurencji ogólnoświatowej radiostacji indywidualnych, nagrodę ZG PZK – Album „Warszawa" otrzymał Walentin Wakutin UA9WS – ZSRR

za zdobycie I miejsca w konkurencji ogólnoświatowej radiostacji klubowych, nagrodę ZG PZK – Album „Warszawa" – otrzymał Radioklub Wraca LZ2KWR – Bułgaria

za zdobycie I miejsca w konkurencji ogólnoświatowej SWL's, nagrodę ZG PZK – Album „Warszawa" otrzymał Nikołaj Denisow UA3-1271 – ZSRR.

Specjalne nagrody Domu Kultury Radzieckiej w Warszawie otrzymali: SP8AJK, SP6-7263, SP4AGR, SP5BCT, SP3AMZ.

Wyróżnienia za opracowania graficzne i literackie sprawozdań konkursowych przyznano radiostacjom: 3Z3KBJ, SP2KFV, 3Z4AGR, 3Z9EC, SP8CUJ, 3Z9QS, SP9-1570, UK5TAA, UK2FAS, UJ8AB, UA2DC, UY5NY, UA5BV, UA3-11849, UB5-0795, UA1-13677, UA1-136126, UA212586, UA2-12590, UA2-12585, UA2-12584, UA2-12577, DM2AUD, HA7KLC, LZ1-A-235.

Ponadto 450 uczestników otrzymało okolicznościowe dyplomy, a wszyscy uczestnicy srebrne i złote odznaki leninowskie, wydane przez Muzeum Lenina w Warszawie.

Uczestnicy konkursu SP-U – operatorzy amatorskich radiostacji nadawczo-odbiorczych i nasłuchowych – w okresie od 7–8 i od 14–15 listopada 1970 r. przeprowadzili 1924 obustronne łączności SP-U i dokonali 2329 nasłuchów amatorskich radiostacji krótkofalowych z radioamatorami Kraju Rad, uzyskując łącznie 17 059 punktów.

W konkurencji nadawców:

za zdobycie I miejsca, nagrodę ufundowaną przez ZG TPPR – aparat fotograficzny „FED" otrzymał Wojciech Putyło SP8AJK

za zdobycie II i III miejsca – książki techniczne WKiŁ otrzymali SP3BGP i SP8HR.

W konkurencji nasłuchowców:

za zdobycie I miejsca, nagrodę ufundowaną przez ZG TPPR – aparat fotograficzny „BEIRETTE" otrzymał Marek Nowosad SP8-1079

za zdobycie II i III miejsca – książki techniczne WKiŁ otrzymali SP6-1517 i SP9-7307.

W konkurencji sympatyków radioamatorstwa i krótkofalarstwa

w drodze losowania nagrody i dyplomy otrzymali:

Bogdan Okoniewski z Poznania – wycieczka do ZSRR – nagroda ufundowana przez ZG TPPR

Henryk Grymuza z Jarosławia – teczka dyplomatka – nagroda ufundowana przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych

Władysława Mazur z Wrocławia – album „Zbiory Zamku Królewskiego na Wawelu" – nagroda ufundowana przez ZG ZZPR

Renata Wyszomirska z Poznania – aparat fotograficzny „Smiena" – nagroda ufundowana przez ZG ZZPŁ

Janina Kurek z Grudziądza – powrotny bilet lotniczy – nagroda ufundowana przez PLL „LOT".

Książki techniczne – nagrody WKiŁ – otrzymali: Marek Czapla z Dąbrowy Górn., Marian Mazur z Wrocławia, Lech Kozłowski z Grudziądza, Felicja Blandzi z Ujścia, Joanna Czewińska z Ujścia, Koło TPPR przy F-ce Maszyn Elektrycznych CELMA w Cieszynie.

Dyplomy uznania: Bolesław Wronka z m. Trinec-CSRS, Antoni Kamiński z Ostrawy-CSRS.

Nagrodę (zegar stojący) ufundowaną przez ZG ZMS otrzymał Klub Krótkofalowców PZK przy ZP ZMS w Dzierżoniowie – Radiostacja SP6PZB za popularyzację ruchu radioamatorskiego wśród młodzieży oraz za krzewienie przyjaźni polsko-radzieckiej.

Ogólnie należy stwierdzić, że imprezy były bardzo udane i cieszyły się wielką popularnością zarówno w kraju jak i zagranicą. Organizatorzy konkursu przyjaźni SP-U zapraszają do następnego w roku 1971.

SP5RM

KF • KF • KF • KF

Z ŻYCIA SP-DX KLUBU
(stan na dzień 30.XI.1970 r.)

SP7HX	287/ –	SP6ALL	196/201	SP9UH	136/149
SP8AJK	279/283	SP9AI	195/210	SP5NE	136/147
SP5CK	277/280	SP6AKK	193/195	SP9DN	135/165
SP6AAT	276/283	SP5AFL	192/201	SP2AEO	133/147
SP9ADU	233/240	SP6TQ	186/220	SP7ASZ	132/155
SP1AGE	231/248	SP5AIB	181/197	SP3DOI	131/174
SP2AJO	231/238	SP8MJ	177/198	SP8AQN	131/151
SP9DH	230/245	SP5BAK	171/191	SP3AUZ	129/144
SP3AIJ	227/229	SP8AWP	169/190	SP5BB	126/151
SP8HR	2[illegible]/238	SP1BHX	164/191	SP6BFK	118/144
SP2AOB	222/245	SP2LV	163/175	SP5QP	111/140
SP8AG	221/240	SP2PI	150/155	SP7LD	109/131
SP9PT	213/223	SP8ARU	146/167		
SP6BZ	213/222	SP8EV	144/155		

SP8BQD

KALENDARZYK KRAJOWYCH IMPREZ KF NA 1971 ROK

Data	Nazwa imprezy	Organizator
14.I	– Zawody „SP-K"	ZG LOK
11.II	– Zawody „SP-K"	ZG LOK
28.II	– Zawody „SPCC-71"	ZOW PZK Wrocław
7.III	– „SP9 TEST – 71" I tura	ZOW PZK Katowice
7.III	– „SP-SWL CONTEST" I tura	WN Manager PZK
11.III	– Zawody „SP-K"	ZG LOK
14.III	– Zawody „CQ KOS – 71"	ZOW PZK Koszalin
31.III	– „SP-DX Maraton" I tura	SP-DX Club
31.III	– Współzawodnictwo SWL „WN-71"	WN Manager PZK
3–4.IV	– „SP-DX CONTEST 71"	ZG PZK
3–4.IV	– „SP-SWL CONTEST" II tura	WN Manager PZK
8.IV	– Zawody „SP-K"	ZG LOK
22.IV	– Zawody z okazji „Dni Zwycięstwa i Wolności"	ZW LOK Wrocław
25.IV	– Zawody z okazji 101 rocznicy urodzin W. I. Lenina oraz Dnia Hutnika	Radioklub LOK przy Hucie im. Lenina
13.V	– Zawody „SP-K"	ZG LOK
10.VI	– Zawody „SP-K"	ZG LOK
13.VI	– „SP9 TEST – 71" II tura	ZOW PZK Katowice
27.VI	– Zawody z okazji „Dni morza"	ZW LOK Szczecin ZOW PZK Szczecin
27.VI	– „SP-SWL CONTEST" III tura	WN Manager PZK
30.VI	– „SP-DX MARATON – 71" II tura	SP-DX Club
30.VI	– Współzawodnictwo SWL „WN-71"	WN Manager PZK
8.VII	– Zawody „SP-K"	ZG LOK
12.VII	– Zawody „SP-K"	ZG LOK
25–31.VIII	– Zawody z okazji Międzynarodowego Festiwalu Piosenki – Sopot 71	Klub LOK Sopot
9.IX	– Zawody „SP-K"	ZG LOK
12.IX	– „SP9 TEST – 71" III tura	ZOW PZK Katowice
26.IX	– Zawody z okazji „Dni Zielonej Góry"	ZOW PZK Zielona Góra ZOW LOK Zielona Góra K.ZHP Zielona Góra
26.IX	– „SP-SWL CONSTEST" IV tura	WN Manager PZK
30.IX	– „SP-DX MARATON – 71" III tura	SP-DX Club
30.IX	– Współzawodnictwo SWL „WN-71"	WN Manager PZK
9–10.X	– Zawody z okazji „Dnia LWP i Tygodnia LOK"	ZW LOK Kielce
9–10.X	– „SP-SWL CONSTEST" V tura	WN Manager PZK
14.X	– Zawody „SP-K"	ZG LOK
16.X	– Zawody z okazji „Dnia łączności"	Z. St. LOK W-wa
12.XII	– „SP9 TEST – 71" IV tura	ZOW PZK Katowice
31.XII	– „SP-DX MARATON" IV tura	SP-DX Club
31.XII	– Współzawodnictwo SWL „WN-71"	WN Manager PZK

Na przestrzeni roku mogą być przeprowadzane imprezy nie objęte planem. Imprezy takie należy traktować wyłącznie jako nieoficjalne, tzn. nie zgłoszone we właściwym czasie do ZG PZK. Zgodnie z przyjętymi zasadami regulaminy i wyniki takich imprez nie będą publikowane w oficjalnych wydawnictwach, jak np.: „RiK", „Biuletyn PZK", Komunikaty SP5PZK itd. Tu należy przypomnieć, że dla wprowadzenia imprezy do oficjalnego planu imprez kf na 1972 rok, organizatorzy powinni przesłać w terminie do 30 września 1971 r. na adres kf Managera PZK odpowiednie zgłoszenia. Szczegółowych informacji w tym zakresie mogą udzielić właściwe Oddziały PZK. Należy też przypomnieć wszystkim organizatorom, iż mają oni obowiązek systematycznego przesyłania wyników zawodów również na adres kf Managera PZK.

Bieżący rok wyróżnia się sporą ilością imprez przeznaczonych wyłącznie dla nasłuchowców. Są to wszystkie te imprezy, których organizatorem jest WN Manager PZK Kol. Jan Gimiński – SP2BMX. Aby ułatwić wszystkim Kolegom start w zawodach krajowych publikowane będą skrócone regulaminy kolejnych imprez. Istnieje duże prawdopodobieństwo, iż wzorem roku ubiegłego i w tym roku zostanie ogłoszone współzawodnictwo o tytuł najaktywniejszego, indywidualnego nadawcy SP w zawodach krajowych.

SP2PI

NA PASMACH

● Czynna ostatnio ekspedycja DX-owa DJ1QP i DJ6QT w głąb Czarnego Lądu była dla wielu krótkofalowców zaskoczeniem, gdyż jej organizatorzy nie zdołali w porę powiadomić prasę krótkofalarską świata. Podróż swoją DJ1QP i DJ6QT odbywają samolotami linii pasażerskich, a w skład ich niewielkiego bagażu wchodzi mały rozmiarami transceiver, na który obsługa wielu samolotów patrzyła niezbyt przychylnym okiem. W początkowej fazie swojej podróży DJ1QP i DJ6QT nadawali z Górnej Wolty (XT2AE), z Republiki Mali (TZ2AB) oraz z Dahomeju pod znakiem TY9ABC. Następnie wyprawa przeniosła się na Maderę, skąd nadawali pod znakiem DJ1QP/CT3. W dalszych projektach ekspedycji leży odwiedzenie Togo (5V), wyspy Annabon oraz Fernadoo Poo, jednak uzyskanie licencji z tych krajów natrafia na pewne trudności. Karty QSL należy wysyłać via DJ1QP lub DJ6QT.

● Ostatnio dała się zauważyć wzmożona działalność nadawców z tzw. Francuskiej Oceanii, a tamtejsi nadawcy pracują nie tylko ze stałego QTH, ale nadto projektują szereg wypraw na te wyspy Oceanii, skąd działalność krótkofalowców jest znikoma, bądź wręcz żadna. I tak, znany nadawca z wyspy Reunion FR7ZG projektuje w 1971 r. wyprawę do Juan de Nova, skąd będzie nadawał pod znakiem FR7ZG/J oraz Glorieuses (FR7ZG/G). Na tej ostatniej wyspie przebywał wprawdzie przez pewien czas FR7ZU/G, ale z końcem 1970 r. opuścił ją. FG7XT czyni starania o uzyskanie zezwolenia na nadawanie z wyspy Clipperton, a być może odwiedzi również szereg innych wysp. Na wyspach Comoro jest już kilka stacji, a wśród nich Claude FH8CQ, który pracuje głównie na SSB na wyższych pasmach. Jest to dawny TT8AN i FY7YC.

● Krótkofalowcy rejonów Wschodniego Pakistanu nawiedzonego niszczycielskim cyklonem jesienią 1970 r. nie zdołali wykorzystać swoich stacji. W zalanym wodą mieście Chittagong tamtejsi nadawcy

AP2J i AP5SS wskutek zniszczenia anten i pozostałego urządzenia nie byli w stanie uruchomić swoich stacji. Zbyt mała ilość licencji (w całym Wschodnim Pakistanie wydanych jest nie wiele ponad 20 licencji) uczyniła pomoc tamtejszych krótkofalowców praktycznie nierealną.

● Ostatnio bardzo aktywna jest stacja 7Q7AA z Malawi, która nadaje na wszystkich pasmach kf mocą 150 W.

● XI Zimowe Igrzyska Olimpijskie odbędą się w przyszłym roku w północnej części Japonii, w milionowym Sapporo. W związku z tym krótkofalowcy japońscy czynią przygotowania do zainstalowania na terenie Igrzysk specjalnej okolicznościowej stacji amatorskiej, która nadawała będzie prawdopodobnie pod znakiem JA8WOG (Winter Olimpic Games). Wydane już zostały i znajdują się w obiegu specjalne okolicznościowe karty QSL z emblematami Igrzysk. Przy okazji warto wiedzieć, że Expo-70 w Osace, na której była uruchomiona stacja okolicznościowa JA3XPO, odwiedziło 65 milionów osób, a sama JA3XPO przeprowadziła kilka tysięcy QSO z ponad 100 krajami świata. Niezbyt to dużo, jak na 1-kilowatowy nadajnik i kilkanaście anten kierunkowych, jakimi dysponowała JA3XPO.

● Do najlepiej słyszanych u nas stacji z Tasmanii należy niewątpliwie VK7GK, czynny na wszystkich pasmach kf na telegrafii. Dysponuje on nadajnikiem 150-watowym oraz 2-elementowym quadem. Warto przy okazji wiedzieć, że maksymalna moc input dozwolona dla stacji VK wynosi 150 W, stąd też tamtejsi nadawcy baczniejszą uwagę zwracają na instalację dobrych anten kierunkowych. Karty QSL dla VK7GK należy wysyłać na adres: Post Box 371-D, Hobart, Tasmania (Australia).

● Don HH9DL z Haiti, o którym głośno było w prasie krótkofalarskiej (uważano bowiem, że pod znakiem HH9DL nadaje pirat, gdyż sam Don miał rzekomo posługiwać się fonią), okazał się w rzeczywistości nie tylko doskonałym telegrafistą, ale i zapalonym Dx-owcem. Jego stację odwiedziło wielu nadawców, a jesienią 1970 r. pracowała non stop grupa wczasowiczów w osobach W6WLH, W6GC i W6EJJ przez okres blisko tygodnia. QSL via W6WLH.

● Nadawcy z Zambii posługują się znakami 9J2 lub 9I2 (stacje indywidualne), natomiast stacje klubowe używają znaków 9J6, 9J7 i 9J8, o ile są to stacje klubowe zambijskiego związku krótkofalowców. Dotychczas w Zambii wydanych jest ca 80 licencji, a do klubowych stacji należą 9J6AA, 9J7AA i 9J8AA.

● Pod znakiem UV∅BB nadaje Anna Glotowa, jedna z najlepszych telegrafistek Dalekiego Wschodu. Posiada ona nadajnik 40-watowy i antenę Ground Plane, oraz 17-lampowy odbiornik. Najczęściej możemy usłyszeć Annę w zawodach międzynarodowych, w których chętnie bierze udział.

● Wyprawa ZK1AJ na wyspy Manihiki doszła ostatecznie do skutku, ale pracował on bardzo krótko pod znakiem ZK1MN. Wracając z powrotem ZK1AJ nie zabierał już ze sobą bateryjnego transceivera, lecz pozostawił go miejscowemu krótkofalowcowi, który ostatnio uzyskał licencję i znak ZK1MA. Ten ostatni z zapałem przystąpił do pracy, wszakże akumulatory w czasie QSO często „wysiadają" i wymagają ładowania, stąd też nieoczekiwana przerwa nie powinna zdziwić tych szczęśliwców, którym uda się przeprowadzić QSO z ZK1MA. Jest to obecnie jedyna stacja pracująca z wysp Manihiki na QRP.

● Ostatnie jesienne zawody międzynarodowe „CW World Wide DX Contest", zwane nieoficjalnymi mistrzostwami świata, cieszyły się dużym powodzeniem, chociaż liczba uczestników wydawała się być mniejsza, niż w latach ubiegłych. Jak zwykle, rozgrywka była bardzo ostra, a pretendentów do czołowych miejsc sporo. Ulokowali się oni starym zwyczajem w pobliżu obu Ameryk, północnej i południowej, a więc w rejonie Morza Karaibskiego, gdzie słyszalność głównych dostarczycieli punktów, tj. stacji W/K jest najlepsza i to niemal przez całą dobę. O palmę pierwszeństwa walczyła tu wyprawa PJØFC, ulokowana na terenie Holenderskich Antyli z wyprawą ZF1AN na Grand Cayman. Uczestniczyło też sporo innych, rzadkich na codzień i ciekawych stacji, a w ich liczbie TJ1AW z Kamerunu, ZD8H z wyspy Ascension (QSL via KØETU), HC2GG z Ekwadoru. W zawodach brało udział kilkadziesiąt stacji polskich obsadzając wszystkie pasma w konkurencji jednopasmowej oraz konkurencję multiband.

● Ustanowiony od 1.1.1969 r. dyplom 5 B DXCC (DXCC na 5 pasmach) okazał się nie tak znów bardzo trudny do zdobycia, skoro uzyskało go już 50 stacji, w tym wiele europejskich. Szkoda, że w liczbie tej nie znalazła się ani jedna stacja polska. Największe trudności przysparzają nam pasma 3,5 oraz 28 MHz, ale tu trzeba dysponować bardzo dobrymi odbiornikami i odpowiednimi antenami. Przydałby się też doping w postaci współzawodnictwa „5B DXCC", nie bardzo bowiem orientujemy się, w jakim stopniu nasi czołowi DX-owcy zbliżyli się do spełnienia warunków dyplomu. A przy okazji warto wiedzieć, że ustanowiono już trudniejszy dyplom, a mianowicie DXCC na 6 pasmach; jest on jednak dla nas nieosiągalny, ze względu na niemożliwości posługiwania się pasmami 160 i 5 m.

SP8HR

Dyplomy

VTA

„Videoton Award" jest nowym dyplomem węgierskim wydawanym przez krótkofalowców z okręgu HA4 (lub HG4). Tematycznie jest on związany ze znajdującą się w tymże okręgu wytwórnią radioodbiorników i telewizorów VIDEOTON, która produkuje 4 typy radioodbiorników i 6 typów telewizorów, stąd też krótkofalowcy z HA4 lub HG4) na kartach QSL za QSO (lub nasłuchy) podają skrót jednego z produkowanych radioodbiorników, np. R2, lub telewizorów, np. T6. Dla uzyskania dyplomu I klasy należy skompletować serię kart QSL za QSO (nasłuchowcy kompletują podziękowania QSL od HA4 za nasłuchy) z symbolami radioodbiorników (od R1 do R4) i telewizorów (od T1 do T6), razem więc 10 QSL. Dyplom niższej klasy, tj. II, jest wydawany za skompletowanie tylko jednej serii, np. radioodbiorników lub tylko telewizorów. Liczą się QSO po 1.1.1969 r.; pasma oraz rodzaje emisji obojętne. Wyciąg z logu, własne QSL dla stacji HA4 oraz 5 IRC należy wysłać na adres: Radio Club of Fejer District, Ady Endre Utca 7, Szekesfehervar, Węgry.

WRCB

Jugosłowiański dyplom „Worked Radio Club Beograd" jest wydawany za QSO ze stacjami jugosłowiańskimi YU1 (lub YT1), których operatorzy są członkami radioklubu „Beograd" w Belgradzie. Pasma i rodzaje emisji obojętne, liczą się QSO (lub nasłuchy) po 1.1.1951 r. Członkami klubu „Beograd" są: YU1AAQ, AEG, AFQ, AK, APQ, AU, BKL, CV, CW, EO, FM, KL, LU, MV, NBR, NBQ, NBT, NBU, NCD, NED, NEO, NHD, NHV, NIB, NID, NCC, NOP, NOR, NPW, NPZ, NRK, NSF, NSH, NSN, NSW, NUK, NUL, NUM, NUN, NRW, NYE, OAW, PKW, QAA, SJ, SW, YR. Wyciąg z logu oraz 10 IRC należy wysyłać pod adresem: Award Manager, Post Box 235, Belgrade, Jugosławia.

SP8HR

UKF • UKF • UKF • UKF

KALENDARZYK ZAWODÓW UKF NA 1971 ROK

1.I–6.II	– I etap Maratonu ukf w pasmach 144 i 432 MHz
25.I	– Lokalne zawody SPT w Oddziałach (poniedziałek)
7.II	– BBT zimowy
14–15.II	– XXXV SP9 Contest VHF (18.00÷24.00 GMT i 18.00÷÷24.00 GMT)
6–7.III	– I Subregionalne Próby ukf IARU
13.III–30.IV	– II etap Maratonu ukf w pasmach 144 i 432 MHz
11.IV	– Wielkanocne Zawody Czechosłowackie
1–2.V	– II Subregionalne Próby ukf IARU – Międzynarodowy SRKB VHF-Contest
3.V–19.VI	– III Etap Maratonu ukf w pasmach 144 i 432 MHz
5–6.VI	– Wschodniosłowackie zawody ukf (CQ V 145 MHz Contest (18.00÷14.00 GMT)
26–27.VI	– Lokalne zawody SPT w Oddziałach (niedziela-poniedziałek)
3–4.VII	– OK-SP-DM-HG Polny Dzień ukf 1971 – III Subregionalne Próby IARU
1.VIII	– BBT letni
4–5.IX	– IARU Region I VHF/UHF Contest
1.X–30.XI	– IV etap Maratonu ukf w pasmach 144 i 432 MHz
2–3.X	– UHF/SHF Contest IARU
9–10.X	– XVI UP2-Contest (18.00÷6.00 GMT)
10–11.X	– XXXVI SP9 Contest VHF (18.00÷24.00 GMT i 18.00÷÷24.00 GMT)
6–7.XI	– VHF/UHF Contest IARU wyłącznie CA DM UKW-Contest
20–21.XI	– Lokalne zawody SPT w Oddziałach (niedziela-poniedziałek) – HG5 – VHF – Contest
26.XII	– Czechosłowackie zawody ukf (Vanocni VKV Souteze)

Zjazd ukf jest projektowany na 8–9.V w Turawie k.Opola

SP9DR

POLSKI ZWIĄZEK
KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK
MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)

Krótkofalowiec Polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

NR 3 ● (130) ● MARZEC ● 1971

CQ – woła Augustów

MIĘDZYNARODOWY ZJAZD KRÓTKOFALOWCÓW

Pierwszy tego rodzaju zjazd w Polsce ● Doskonała okazja do spotkania ● Zaproszenia dla zagranicznych OM's ● Bogaty program ● Takie atrakcje zapewniają organizatorzy Międzynarodowego Zjazdu Krótkofalowców w Augustowie 11 i 12 września br. ● Zakwaterowanie i wyżywienie w Domu Turystycznym PTTK Koszt uczestnictwa 320 zł. ● Program przewiduje m.in.: referat na temat nowości w technice krótkofalarskiej, gawędę o historii Białostocczyzny, zwiedzanie najpiękniejszych zakątków ziemi Augustowskiej i Suwalskiej, wieczorek taneczny, ognisko, wycieczkę statkiem, towarzyskie dyskusje itp. ● Zgłoszenia przyjmuje ZOW PZK w Białymstoku, skr. poczt. 13. ● Wpłaty na nasze konto: I OM PKO Białystok 12-9-518 ● Termin zgłoszeń upływa 1 maja br. ● Czekamy na liczne zgłoszenia oraz przesyłamy wszystkim Koleżankom i Kolegom serdeczne 73!

SP4AS

KF ● KF ● KF ● KF

Z ŻYCIA SP DX KLUBU

SP – DX MARATON
(stan na 31.XII.1970 r.)

Nowe zgłoszenia: SP3DOI, SP5CGN, SP5SIP, SP7CKF, SP9AI oraz SP9AJM.

Dyplomy SPDXM otrzymują: nr 31/A OM Jan Ossowski SP6AAT, nr 32/A OM Leszek Fabjański z Ostrowa Wlkp, nr 33/A OM Alojzy Smajdor SP9AJM z Marcinkowic k. Nowego Sącza.

Roczne dyplomy SPDXM otrzymują uczestnicy zajmujący pierwsze 5 miejsc w klasyfikacji wielopasmowej i 3 na każdym z pasm.

A oto wyniki.

Grupa A – wszystkie pasma

		pkt.	3,5	7	14	21	28	144	432 MHz
1.	SP7HX	3293	331	643	842	824	651		
2.	SP5CK	3247	366	642	822	776	641		
3.	SP9DH	3202	411	639	810	720	571	51	
4.	SP9KJ	3101	317	659	850	749	526		
5.	SP6AAT	3090	254	549	846	784	622	35	
6.	SP6FZ	2812	195	556	800	737	524		
7.	SP1AGE	2798	197	410	707	755	729		
8.	SP3AIJ	2728	213	396	808	742	569		
9.	SP9ADU	2629	304	520	799	586	393	17	
10.	SP6BZ	2598	105	389	788	711	588	17	
11.	SP9PT	2356	243	451	771	508	360	18	
12.	SP3PK	2311	113	292	729	628	516	17	16
13.	SP5AR	2288	124	259	766	663	676		
14.	SP5AFL	2223	144	331	780	592	376		
15.	SP6AKK	2211	206	407	746	551	301		
16.	SP6ALL	2135	153	385	756	541	300		
17.	SP8AQN	2081	136	302	625	655	371		
18.	SP6TQ	2054	215	465	739	566	69		
19.	SP3DOI	2039	127	175	639	627	471		
20.	SP9FR	2013	201	247	831	548	268	18	
21.	SP8SZ	1917	120	491	792	492			
22.	SP5XM	1845	105	191	637	580	322		
23.	SP1BHX	1676	129	337	740	322	48		
24.	SP2AEO	1628	53	78	475	627	394		
25.	SP9CS	1619	105	275	642	508	73	16	
26.	SP6BFK	1614	123	208	623	411	249		
27.	SP9AOX	1590	117	212	677	516	68		
28.	SP9ABE	1537	177	436	484	406		34	
29.	SP9YP	1533	135	356	649	281	112		
30.	SP8EV	1339	139	213	767	170	33	17	
31.	SP9AJM	1179	117	261	448	270	65	18	
32.	SP9AKY	1142	55	250	669	168			
33.	SP9BPF	1111	75	100	410	494	32		
34.	SP9BZM	920	82	101	299	305	133		
35.	SP9BDH	902	70	90	571	155	16		
36.	SP5CGN	848	103	153	328	153	111		
37.	SP5CJU	840	103	58	367	279	33		
38.	SP9AWV	690	100	211	365			17	
39.	SP6AQA	596				539		37	
40.	SP7CKF	513	81	207	193	16	16		
41.	SP9AI	379					299	63	17
42.	SP7DZA	262	33	34	179	16			
43.	SP1CNV	187	79	74	18			16	
	SP5GH		432						
	SP2LV		228						
	SP3BTS		141						
	SP3BQD		178						
	SP5ARN			516					
	SP5SIP				685				
	SP6XA							59	

Dc. na str. 75

NA PASMACH

● W maju 1971 r. zostanie powtórzona okolicznościowa ekspedycja grupy angielskich nadawców na wyspę Flatholm w kanale bristolskim (GB3FI), do Lavernoch Point w Walii (GW3VKL/A) oraz do Brean Down (G3XZW/P). Są to miejsca, w których w maju 1897 r. Marconi wraz ze swoim asystentem Kempem przeprowadzali próby nadawania i uzyskali pierwszą w historii radiokomunikacji łączność pomiędzy miejscowościami przedzielonymi wodą. Charakterystyczną dla konserwatyzmu angielskiego była wypowiedź lorda Kelvina, który dowiedziawszy się wówczas o tym wydarzeniu skomentował je następująco: „wprawdzie telegraf bez drutu jest już faktem dokonanym, ja jednak nadal wolę przesyłać pilne wiadomości za pośrednictwem chłopca na kucyku". Stacje ekspedycji będą pracowały emisjami CW, AM i SSB.

● Wyprawa K3NPV i kilku innych nadawców na wyspę Curacao nadawała w listopadzie 1970 r. pod znakiem PJØDX na wszystkich pasmach kf, czyniąc przygotowania do najbliższych zawodów międzynarodowych CQ World Wide Contest. Dla tych, którzy znają wyniki poprzednich zawodów CQ WW nie jest tajemnicą, że czołowe miejsca w tych zawodach uzyskiwały stacje ulokowane w tym właśnie rejonie, a zwłaszcza w rejonie Morza Karaibskiego. Dzieje się to wskutek tego, że stacje stąd nadające mają w pobliżu głównych dostarczycieli punktów, jakimi są tysiące stacji W/K doskonale tu słyszanych i łatwo dostępnych przez całą dobę na kilku pasmach. W tej sytuacji najlepszy nawet operator europejski nie może pokusić się o palmę pierwszeństwa. W ubiegłorocznych zawodach CW WW 1969 r. pierwsze miejsce w świecie zdobył Dino 9Y4AA z imponującą ilością 3 088 968 pkt. (wygrał on też część foniczną), ale z racji swego szczególnie dogodnego położenia geograficznego nie mógł z nim skutecznie rywalizować żaden europejczyk. Spośród stacji polskich najlepszym był kol. Wojtek 3Z9PT, który uzyskał 211 824 pkt. lokując się tym samym wśród najlepszych wyników europejskich. Ser-

deczne gratulacje, kol. Wojtku. Warto przy okazji, dodać, że kol. Wojtek uzyskał I miejsce w naszym SP DX Contest 1970.

● Na pasmach amatorskich pojawiły się stacje rumuńskie YO2, łamiące swój znak przez Ø i z tego powodu bardzo poszukiwane nie tylko do WPX, ale i specjalnego dyplomu okolicznościowego z okazji 700-lecia rumuńskiego miasta Timisoara. Dyplom ten jest wydawany za QSO z 10 stacjami YO2.../Ø przez radioklub w Timisoarze.

● Alaskę reprezentują ostatnio na pasmach amatorskich dwie bardzo aktywne stacje, a to KL7MF z Anchorage op. Hal, oraz KL7CYL z wyspy Kodiak, operator Vic (Box 101, Kodiak, Alaska). Obie stacje są doskonale u nas słyszane, pracują przeważnie w pasmie 14 MHz na telegrafii. KL7MF posługuje się nadajnikiem 1-kilowatowym i 3-elementowym beamem.

● Już 3 nadawców czechosłowackich przekroczyło liczbę 300 krajów wkd i potwierdzonych kartami QSL. Są to: OK1ADM – 317 krajów, OK1SV – 316 krajów i OK3MM – 301 krajów. Powyżej 200 krajów potwierdzonych kartami QSL ma już w swoim dorobku dalszych 17 stacji OK. Kto pierwszy spośród naszych nadawców przekroczy liczbę 300 krajów?

● HP8C był znakiem ekspedycji, która nadawała z wyspy Conandoro leżącej nieopodal wybrzeży Panamy. Stacja ekspedycji posługiwała się emisjami CW i SSB, a wysyłkę kart QSL zapewnia HP1AA. Skończył się również pobyt VE7BWG na Brunei, skąd nadawał pod znakiem VS5RG.

● Z wyspy Auckland, liczonej jako oddzielny kraj do DXCC, czynny jest nadal ZL4OL/A op. Len, doskonale u nas słyszany w godzinach rannych na telegraficznym odcinku pasma 14 MHz. Len prosi o karty QSL via ZL2GX.

● Tradycyjne jesienne zawody międzynarodowe organizowane corocznie przez naszych kolegów z NRD pod nazwą WADM Contest cieszyły się również i w ub.r. dużym powodzeniem wśród krótkofalowców polskich. Tym razem nie obyło się jednak bez nieporozumień wynikłych z wprowadzenia do regulaminu zawodów pewnych zmian. Otóż poczynając od WADM Contest 1970 stacje DM podają numery kontrolne składające się z RST i dwucyfrowego skrótu powiatu (wzorem naszego SPPA). Kilku SP oms było jednak zaskoczonych tym, że stacje z różnych okręgów wywoławczych DM podawały te same dwie liczby (np. 02 podawały stacje DM2AUA, DM2CJJ i DM2DUL). Należy jednak pamiętać, że skrót powiatu stanowią tu nie tylko dwie cyfry, ale i ostatnia litera znaku, stąd też skróty powiatów są w podanym przypadku następujące: A-02, J-02 i L-02. Tym wszystkim, których interesuje udział w zawodach międzynarodowych, a posiadają zbiory regulaminów, radzimy zawczasu wprowadzić w nich odpowiednie poprawki. Przypominamy, że zmiana nastąpiła również w regulaminie zawodów OK DX Contest, a numer kontrolny składa się z RST i numeru zony wg ITU, a więc w przypadku SP zawsze liczby 28.

● Holenderskie Antyle posługują się prefiksem PJ, a ponieważ znajduje się tu szereg wysp, stąd też następująca po cyfrze litera określa bliżej położenie stacji. I tak, prefiksów PJ2A, PJ3A i PJ4A używają nadawcy z wyspy Aruba, PJ2B i PJ5B nadawcy z wyspy Bonaire, PJ2C i PJ3C – Curacao, PJ2E – St. Eustatius (jest tu tylko jedna stacja PJ2EB), PJ2S – wyspa Saba (również i tu znajduje się tylko jedna stacja amatorska PJ2SD). Wszystkie te wyspy liczą się jako jeden kraj do DXCC. Natomiast Sint Maarten (PJ2M i PJ5M) liczy się jako oddzielny kraj do DXCC, chociaż też reprezentuje Holenderskie Antyle. Liczba wydanych licencji PJ dobiega już liczby 100.

● W drugą sobotę i niedzielę stycznia odbędą się międzynarodowe zawody „YU DX Contest". Są to zawody telegraficzne, wyłącznie w pasmie 3,5 MHz. QSO z SP – 1 punkt, QSO z inną stacją europejską (z wyjątkiem YU) – 2 punkty, QSO ze stacją DX – 5 pkt., QSO z YU – 10 pkt. Mnożnikiem są kraje wg DXCC plus poszczególne znaki wywoławcze YU.

● Operatorami stacji norweskich LA7HM i LA7IM są bliźniacy: Per i Pal. Posiadają nadajnik 75-watowy i antenę typu GP.

● Trudną strefę 23 do WAZ reprezentują ostatnio bardzo aktywnie stacje UAØYD z miejscowości Kyzyl (op. Vlad) oraz UAØYT, również z QTH Kyzyl. Obie te stacje posiadają nadajniki 200-watowe i anteny GP, co zapewnia dobrą słyszalność. Czynna jest również stacja klubowa UKØYAA.

● Na wyspie Wrangel położonej w strefie 19 do WAZ czynna jest stacja UVØIP. Anatol posiada transceiver o mocy 200 W i kilka doskonałych anten, w tym 2-elementowy Quad oraz GP. Stacja dysponuje emisjami CW, AM i SSB. Natomiast znak UWØIH/M należy do stacji nadającej z bieguna południowego i często słyszanej z dobrą siłą na pasmach amatorskich. Stacja ta posiada nadajnik 200-watowy i antenę typu „long wire".

● 9M8FMF jest znakiem stacji, która pracuje na wyższych pasmach emisją SSB z Sarawaku. Do DXCC liczy się jako Wschodnia Malajzja, natomiast liczone jako odrębny kraj stacje z Zachodniej Malajzji posługują się prefiksami 9M2 i 9M4.

SP8HR

Dyplomy

DCC

Jest to nowy dyplom francuski wydawany przez krótkofalowców z departamentów Correze i Cantal (dep. 19 i 15) i dostępny zarówno dla nadawców, jak i nasłuchowców. Wyciąg z logu (bez kart QSL) stwierdzający QSO (lub nasłuchy) z 2 stacjami z departamentów nr 19 i 15 po 1.1.1960 r. oraz 4 IRC należy wysyłać pod adresem: Rene Monteil F8UM, Beyne 19 Egletons, Auvergne, Francja.

TPA

„The Trans Pacific Award" jest dyplomem japońskim wydawanym za QSO lub nasłuchy 10 krajów, których brzegi oblewa Pacyfik. Należą tu np. CE, OA, W, VE, UAØ, JA, VK, DU, KH6, szereg wysp liczonych jako oddzielne kraje do DXCC itp. Poświadczony przez radioklub lub 2 nadawców wyciąg z logu (bez QSL) oraz 6 IRC należy wysyłać pod adresem: Shinshichi Shimizu JA1QGC, 2-2-6 Tairamachi, Meguro-Ku Tokyo, Japonia.

3 Band WAC Award

Jest to również dyplom japoński za QSO ze wszystkimi kontynentami na 3 pasmach z tym wszakże zastrzeżeniem, że na każdym pasmie powinno być przeprowadzone po 1 QSO ze stacją JA6. Poświadczony wyciąg z logu i 10 IRC należy wysyłać pod adresem: T. Murakami JA6KZ, 324 Idenakama Tamukae, Kumamoto City, Kumamoto, Japonia.

JA6 Award

Dyplom ten jest wydawany za QSO z taką japońską stacją JA6, której znak indywidualny tj. cyfra 6 i litery po niej są identyczne z co najmniej 25 stacjami z minimum 25 krajów świata. Przykład: JA6AA i odpowiednio KH6AA, W6AA, UA6AA, CR6AA itp. Potwierdzony wyciąg z logu i 10 IRC należy wysyłać pod tym samym adresem, co w przypadku dyplomu „3 Band WAC Award".

SP8HR

IARU Region I calling

THE INTERNATIONAL AMATEUR-RADIO-UNION

WIADOMOŚCI IARU

W kilku numerach „RiK" publikowaliśmy aktualności z forum IARU, starając się nie opóźniać dotarcia z nimi do członków PZK. Jak wynika z otrzymanej korespondencji, większość członków PZK nie jest jednak wprowadzona w strukturę organizacyjną i formy działania IARU. Spróbujemy je pokrótce omówić.

Międzynarodowy Związek Radioamatorów (International Amateur Radio Union – IARU) jest organizacją o bardzo szczególnej strukturze. Określenie „archaiczna" byłoby stosunkowo łagodne.

IARU jako całość nie odbywa żadnych zjazdów ani zebrań, nie ma własnych władz wykonawczych, własnego aparatu, funduszów, czasopisma ani nawet sekretariatu.

Zgodnie ze Statutem, który nie był modyfikowany od lat czterdziestu, członkowie dokonują wyboru jednej z organizacji członkowskich na siedzibę władz IARU. Dzieje się to w ten sposób, że społeczny prezes i sekretarz danej organizacji przejmują automatycznie równoważne funkcje centralne w IARU. Biuro danej organizacji musi pełnić funkcje sekretariatu IARU na własny koszt, bowiem IARU nie pobiera żadnych składek członkowskich i nie dysponuje własnymi funduszami.

W tej sytuacji staje się jasne, dlaczego centrala IARU mieści się „od zawsze" w USA. ARRL jako najliczniejsza i najbogatsza organizacja amatorska wielkiego kraju o dużych tradycjach wolnościowych i demokratycznych (pamiętajmy: było to wiele, wiele lat przed wojną) była najbardziej predestynowana do pełnienia takich funkcji.

Ponieważ jednak układ taki pozostał permanentnym – ukształtowała się pewna zależność personalna i materialna organizacji międzynarodowej od organizacji członkowskiej. Twierdzi się wprawdzie niekiedy, że nie ma to znaczenia praktycznego, skoro funkcje we władzach centralnych IARU nie są związane z żadnymi przywilejami

Dc. na str. 76

SP DX MARATON — dc. ze str. 73

Grupa A – klasyfikacja jednopasmowa

	3,5		7		14		21		28		144 MHz
1.	5GH	432	9KJ	659	9KJ	850	7HX	824	1AGE	729	9AI	63
2.	9DH	411	7HX	643	6AAT	846	6AAT	784	7HX	651	6XA	59
3.	5CK	366	8CK	642	7HX	842	5CK	776	5CK	641	9DH	51
4.	7HX	331	9DH	639	9FR	831	1AGE	755	6AAT	622	6AQA	37
5.	9KJ	317	6FZ	556	5CK	822	9KJ	749	6BZ	588	6AAT	35
6.	9ADU	304	6AAT	549	9DH	810	3AIJ	742	9DH	571	9ABE	34
7.	6AAT	254	9ADU	520	3AIJ	808	6FZ	737	3AIJ	569	9PT	18
8.	9PT	243	5ARN	516	6FZ	800	9DH	720	9KJ	526	9FR	18
9.	2LV	228	8SZ	491	9ADU	799	6BZ	711	6FZ	524	9AJM	18
10.	6TQ	215	6TQ	465	8SZ	792	5AR	663	3PK	516	9ADU	17
11.	3AIJ	213	9PT	451	6BZ	788	8AQN	655	5AR	476	6BZ	17
12.	6AKK	206	9ABE	419	5AFL	780	3PK	628	3DOI	471	8EV	17
13.	9FR	201	1AGE	410	9PT	776	3DOI	627	2AEO	394	3PK	17
14.	1AGE	197	6AKK	407	8EV	767	2AEO	627	9ADU	393	9AWV	17
15.	6FZ	195	3AIJ	396	5AR	766	5AFL	592	5AFL	376	1CNV	16
16.	3BQD	178	6BZ	389	6ALL	756	5XM	590	8AQN	371	9CS	16
17.	9ABE	177	6ALL	385	6AKK	746	9ADU	586	5XM	322		
18.	6ALL	153	9YP	356	1BHX	740	6AKK	551	6AKK	301		
19.	5AFL	144	1BHX	337	3PK	729	9FR	548	6ALL	300		
20.	3BTS	141	5AFL	331	6TQ	716	5TQ	547	9AI	299		
21.	8EV	139	8AQN	302	1AGE	707	6ALL	541	9FR	268		
22.	8AQN	136	3PK	292	5SIP	687	6AQA	539	6BFK	249		
23.	9YP	135	9CS	275	9AOX	677	9AOX	516	9BZM	117		
24.	1BHX	129	9AKY	265	9YP	649	9PT	508	9YP	112		
25.	3DOI	127	9AJM	261	9CS	642	9CS	508	5CGN	111		
26.	5AR	124	5AR	259	3DOI	639	8SZ	492	9CS	73		
27.	6BFK	123	8EV	213	5XM	635	6BFK	411	6TQ	69		
28.	8SZ	120	9AOX	212	8AQN	625	1BHX	322	9AOX	68		
29.	9AOX	117	9AWV	211	6BFK	623	9YP	281	9YJM	65		
30.	9AJM	117	6BFK	208	9BDH	571	5CJU	273	1BHX	48		
31.	3PK	113	7CKF	207	9AKY	555	9BZM	271	8EV	33		
32.	6BZ	105	5XM	191	9ABE	484	9AJM	270	5CJU	33		
33.	9CS	105	3DOI	175	2AEO	476	8EV	170	9BDH	16		
34.	5XM	104	5CGN	153	9AJM	448	9BDH	155	7CKF	16		
35.	5CGN	103	9FR	147	5CJU	367	5CGN	153				
36.	5CJU	103	9BZM	100	9AWV	362	9AKY	84				
37.	9AWV	100	9BDH	90	5CGN	328	7CKF	16				
38.	7CKF	81	2AEO	78	9BZM	263	7DZA	16				
39.	1CNV	79	1CNV	74	7CKF	193						
40.	9BPF	75	5CJU	58	1CNV	16						
41.	9BZM	75	7DZA	34								
42.	9BDH	70										
43.	9AKY	55										
44.	2AEO	53										
45.	7DZA	33										

	432 MHz
1.	SP9AI 17
2.	SP3PK 16

Zestawienie wyników grupy B – nasłuchowców zostanie podane w następnym numerze.

SP – DX MARATON (zgłoszenie – uzupełnienie)

SPØXy

STN ..... Stan na .....

OPR 14

ADS ..... Pasmo MHZ .....

QSL Nr	STN CFMD	Kraj nr	Nową CFM strefa	Lp. nowej CFM strefy	Uwagi
1	AC4H	1	23	1	
2	ACØH	2	22	2	Bhutan
3	UA1KAE/1	3	13	3	Antarctica
4	UK1ABA	4	16	4	ZSRR/Eu
5	UAØAG	5	18	5	ZSRR/AS, Krasnojarsk
6	UAØKFG	–	19	6	Sachalinsk
7	UN1BA	6	–	–	QSO 15.10.55
8	W2WZ	7	05	7	
9	W9SKR	–	04	8	
10	ZB2A	8	14	9	

SP – DX MARATON zestawienie zbiorcze

SPØX

STN ..... stan na .....

Pasmo	Stref	Pkt	Krajów	Pkt za pasmo
3,5	10	150 + 23	=	173
7	15	225 + 71	=	296
14	9	135 + 8	=	143
21	–	– + –	=	–
28	–	– + –	=	–
144	4	60 + 18	=	78
432	2	30 + 3	=	33
Razem	40	600 + 123	=	723

Zgłoszenia i uzupełnienia należy wysyłać nie później, niż ostatniego dnia kwartału, tzn. do dn. 31.III., 30.VI., 30.IX i 31.XII każdego roku, zestawiając posiadane QSL's w porządku alfabetycznym znaków wywoławczych oddzielnie za każde pasmo. Zestawienia należy uzupełniać podsumowaniem według wyżej podanego wzoru.

VY 73, GL es MNI DX (CFMD!) w 1971 roku!

de SPDXM MNGR – SP9DH

Wiadomości IARU — dc. ze str. 74

ani z prawem jakiejkolwiek decyzji; jest to jednak twierdzenie dość dyskusyjne. Skoro władze IARU nie mają prawa do żadnych decyzji, nie ma zebrań ani zjazdów, to jak zapadają uchwały? Jak się przyjmuje nowych członków?

Odbywa się to w sposób niezmiernie prosty, który ma tylko jedną zaletę: jest najtańszy z możliwych. Poza tym niestety powolnie działa i wyklucza dyskusję. A oto jak funkcjonuje.

Sekretariat Generalny IARU publikuje dwa razy do roku tzw. „Kalendarz IARU", rozsyłany wszystkim członkom. Przypuśćmy na przykład, że PZK chce zgłosić jakiś wniosek. Należy ten wniosek przesłać w określonym terminie do Sekretariatu Generalnego IARU, który publikuje go w najbliższym „Kalendarzu IARU" i poddaje pod głosowanie. Stowarzyszenia członkowskie, które otrzymują „Kalendarz", analizują opublikowany wniosek i przesyłają swój głos do Sekretariatu Generalnego, który publikuje wyniki głosowania w następnym „Kalendarzu", podając kto i jak głosował. Głosowanie jest więc jawne, co ułatwia kontrolę nad pracą Sekretariatu, ale jednocześnie może wpływać na stanowisko niektórych organizacji, szczególnie w krajach dominialnych czy kolonialnych.

Łatwo też ocenić, jaka jest operatywność takiego systemu głosowania. Zdawał on może egzamin dawniej, kiedy w światowym ruchu radioamatorskim nie występowały tak ostre potrzeby szybkiej i skoordynowanej działalności, ale obecnie jest niewątpliwie przestarzały.

IARU działa w podziale geograficznym, identycznym do światowego podziału telekomunikacyjnego: Region I obejmuje Europę, Afrykę i część Azji, Region II — Amerykę, Region III — Oceanię, Australię i resztę Azji.

Jak łatwo się zorientować, w Regionie I znajduje się najwięcej krajów, występują największe spięcia, różnice i tarcia, koordynacja jest najtrudniejsza, ale i najpotrzebniejsza. Stowarzyszenia członkowskie Regionu I IARU utworzyły więc osobną autonomiczną „sub-organizację" IARU. Odbywa ona co trzy lata swoje kongresy, wybiera 6-osobowy Komitet Wykonawczy, posiada znaczne fundusze ze składek członkowskich i dotacji oraz niezależne Biuro z urzędującym sekretarzem generalnym. Między Kongresami działa Komitet Wykonawczy, który zbiera się przynajmniej raz na rok, działają także różne grupy robocze, np. UKF, organizuje się imprezy sportowe, np. Mistrzostwa w Amatorskiej Radiopelengacji itd. Dzięki temu dorobek Regionu I przewyższył wszelkie inne osiągnięcia IARU, a inne Regiony próbują obecnie zorganizować się na wzór Regionu I.

W wielu stowarzyszeniach członkowskich IARU występują obecnie silne tendencje do przekształcenia całego systemu organizacyjnego IARU w operatywny i nowoczesny organizm. Jest to już chyba sprawa bardzo niedalekiej przyszłości.

PZK odgrywa niemałą rolę w IARU, głównie w Regionie I, jako terytorialnie właściwym i organizacyjnie rozwiniętym systemie.

SP5FM

POLSKI ZWIĄZEK
KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK
MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)

Krótkofalowiec Polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

NR 4 • (131) • KWIECIEŃ • 1971

WIADOMOŚCI ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

Jednym z podstawowych zadań naszego Stowarzyszenia jest popularyzacja sportu krótkofalarskiego wśród szerokich kręgów społeczeństwa, pozyskanie dalszych entuzjastów naszego hobby i w efekcie dalszy wzrost ilości członków Związku. Środkiem realizacji tego zadania jest przede wszystkim spopularyzowanie i rozwinięcie działalności nasłuchowej. Dlatego też szczególny nacisk pragniemy w roku bieżącym położyć na działalność nasłuchową naszych członków i zwiększenie pomocy udzielanej nasłuchowcom. Praca nasłuchowca na falach krótkich i ultrakrótkich może być równie ciekawa i interesująca jak praca amatora-nadawcy. Nasłuchowcy wysyłają i otrzymują karty QSL, biorą udział w zawodach, zdobywają dyplomy, konstruują aparaturę odbiorczą i pomiarową.

Przykład właściwego podejścia i zrozumienia znaczenia pracy nasłuchowej dla rozwoju krótkofalarstwa w naszym kraju dał Zarząd Oddziału Wojewódzkiego w Katowicach i Komenda Katowickiej Chorągwi ZHP. Powołany został wojewódzki SWL-Manager, do którego zadań należy przede wszystkim:

- obrona interesów nasłuchowców,
- sporządzanie wykazu aktywności nasłuchowców,
- prowadzenie klasyfikacji nasłuchowców w zawodach,
- udzielanie pomocy nasłuchowcom w zakresie technicznym,
- udzielanie informacji sportowej dla nasłuchowców.

Do wszystkich SWL's w województwie rozesłana została ankieta dotycząca spraw sportowych i technicznych oraz zachęcająca do dyskusji nad aktywizacją pracy nasłuchowców.

Kolegom z Katowic gratulujemy cennej inicjatywy i czekamy na podobne poczynania w pozostałych Oddziałach Wojewódzkich. Przypominamy, że od wielu lat prowadzone jest stałe współzawodnictwo nasłuchowców SP, którego managerem jest kol. Jan Gimiński SP2BMX. W roku bieżącym wprowadzone zostały krajowe zawody nasłuchowe pod nazwą „SP-SWL-Contest". Regulaminy obu imprez podajemy poniżej. Przypominamy również, że Zarząd Główny PZK pragnąc przyjść z pomocą nasłuchowcom mającym trudności z drukiem własnych kart QSL, wydał w bieżącym roku w nakładzie kilkuset tysięcy tanie karty SWL (cena 100 zł za 1000 szt.). Niewielka pozostała ilość tych kart jest jeszcze do nabycia w ZOW PZK a także bezpośrednio w ZG PZK. Począwszy od marca br. Zarządy Oddziałów Wojewódzkich PZK wydają licencje nasłuchowe na nowych formularzach.

REGULAMIN WSPÓŁZAWODNICTWA NASŁUCHOWCÓW SP

w roku 1971

1. Do udziału w zawodach zaprasza się wszystkich nasłuchowców oraz klubowe stacje nasłuchowe.
2. Celem zawodów jest systematyczne podnoszenie klasyfikacji operatorskich nasłuchowców oraz operatorów klubowych stacji nasłuchowych.
3. Zawody odbywają się w ciągu całego roku 1971 z punktacją narastającą co kwartał.
4. Punktacja w zawodach.
   W WN SP zalicza się tylko nasłuchy przeprowadzone emisją telegraficzną.
   a) Za każdą otrzymaną kartę QSL za nasłuch przeprowadzony w 1971 r.:
      od stacji SP zalicza się 1 punkt,
      od stacji Eur zalicza się 3 pkt.,
      od stacji DX-ej zalicza się 5 pkt.
   b) Za każdy kraj wg listy SPDXC słyszany i potwierdzony w 1971 r. zalicza się 5 pkt.
      Za każdą strefę wg podziału ARRL słyszaną i potwierdzoną w roku 1971 zalicza się 15 pkt.
   c) Za każdy dyplom otrzymany w czasie odbywania się WN PZK zalicza się 50 pkt.
      Za dyplomy WAS, WAZ, SWL-CHC, SWL-AHC, US-CA przyznawana jest bonifikata i tak za:
      WAS – 100 pkt.
      WAZ – 100 pkt.
      CHC – 200 pkt.
      AHC – 300 pkt.
      US-CA – 500 pkt.
   d) Za udział w zawodach SP w roku 1971 zalicza się 10 pkt. Za zajęcie miejsca od 1 do 3 przyznawana jest bonifikata w ilości 50 pkt.
      Punkty za zawody zalicza się dopiero po ogłoszeniu komunikatu klasyfikacyjnego przez Komisję Sędziowską zawodów.
5. Zgłoszenie oraz uzupełnienia wyników należy wysyłać na adres: WN Manager SP2BMX Jan Gimiński, Toruń 3, Bartosza Głowackiego 29/5 w terminach:
   za I kwartał – do 5. 4.1971 r.
   za II kwartał – do 5. 7.1971 r.
   za III kwartał – do 5.10.1971 r.
   za IV kwartał – do 5. 1.1972 r.
6. Klasyfikacja prowadzona będzie w dwóch grupach:
   a – indywidualne stacje nasłuchowe
   b – klubowe stacje nasłuchowe.
7. Dla zwycięzców w poszczególnych grupach przewiduje się przyznanie dyplomów oraz nagród rzeczowych.
8. WN Manager ma prawo w każdej chwili zażądać przysłania do wglądu wszelkich dokumentów (kart QSL, dyplomów, wyciągów z logu itp.) stanowiących bazę wyjściową do obliczania punktów.
9. Wyniki końcowe ogłoszone będą w styczniu 1972 r.

SP SWL CONTEST

Do udziału w zawodach zaprasza się wszystkich nasłuchowców oraz klubowe stacje nasłuchowe.

Celem organizowania zawodów jest systematyczne podnoszenie umiejętności operatorskich nasłuchowców poprzez zróżnicowanie wymogów regulaminowych poszczególnych tur, doskonalenie posiadanego przez nich sprzętu oraz poznawanie zasad „HAM SPIRITU".

Poszczególne tury zawodów SP SWL CONTEST odbywać się będą równolegle z wybranymi zawodami KF przeznaczonymi dla nadawców, przy czym udział nasłuchowca (klubowej stacji nasłuchowej) w SP SWL CONTEST nie wyklucza jednoczesnego udziału w tych zawodach. Do klasyfikacji w SP SWL CONTEST zaliczane będą wyłącznie nasłuchy stacji pracujących emisją telegraficzną (CW). Należy odebrać znaki obydwu korespondentów oraz grupy kontrolnej nadanej przez radiostację dostarczającą nasłuchowcowi (kl. st. nasłuch.) punktów do SP SWL CONTEST.

Zawody prowadzone będą w 5 turach w roku 1971.

Terminy:

I tura rozgrywana będzie równolegle z zawodami: SP9 – I tura.
II tura trwać będzie przez 6 kolejnych, dowolnie wybranych godzin z czasu trwania SP-DX-CONTEST 1971.
III tura rozgrywana będzie równolegle z zawodami z okazji „Dni Morza".
IV tura rozgrywana będzie równolegle z zawodami z okazji: „Dni Zielonej Góry".
V tura rozgrywana będzie równolegle z zawodami zorganizowanymi z okazji „Dnia WP i Tygodnia LOK".

Punktacja w zawodach będzie liczona w sposób odmienny dla poszczególnych tur, a wynik końcowy SP SWL CONTEST będzie sumą punktów uzyskanych w poszczególnych turach.

W I turze SP SWL CONTEST zaliczyć można maksimum 34 nasłuchy przy zachowaniu zasady, że można zaliczyć po jednym nasłuchu z każdego województwa na jednym paśmie. Jedno województwo na jednym paśmie dostarcza 3 pkt. Maksymalna ilość punktów: 102.

Za dublowanie nasłuchów z tych samych województw na tym samym paśmie nakładana jest kara: nie zalicza się danego województwa i dodatkowo od sumy uzyskanych punktów ujmuje się 10 pkt.

W II turze należy zaliczyć ilość krajów wg listy SP-DX-Clubu z wyłączeniem SP. Każdy kraj zaliczony może być tylko raz na dowolnie wybranym paśmie KF.

Kraj europejski dostarcza 1 pkt.

Kraj spoza Europy dostarcza 3 pkt.

W paśmie 3,5 MHz za kraj DX-owy i w pasmach 21 i 28 MHz za każdy kraj przyznawana jest bonifikata w ilości 2 pkt.

W III turze należy zaliczyć nasłuchy stacji z maksymalnej ilości powiatów (wg podziału do ,,SPPA'') bez względu na pasma. Za każdy powiat zalicza się 2 pkt.

W IV turze należy ułożyć (niezależnie od pasm) ze skrótów powiatów radiostacji do SPPA jak najdłuższy ciąg, który zazębia się w sposób następujący: ostatnia litera skrótu jest jednocześnie pierwszą następnego np. **BS**-SG-GC-CB-**BS**-SA-AB itd.

Te same skróty mogą się dowolną ilość razy powtarzać zachowując warunek, że nie jest to ta sama radiostacja.

Regulamin V tury jest identyczny z regulaminem zawodów zorganizowanych z okazji Dnia SP i Tygodnia LOK.

SP2BMX

KF • KF • KF • KF

Z ŻYCIA SP DX KLUBU

W dniu 7 lutego 1971 r. odbyło się w Katowicach kolejne zebranie Zarządu SPDX Klubu. Uczestniczyli w nim SP6ALL, SP9AI, SP9DH i SP9PT oraz w charakterze gościa – prezes ZOW Katowice – SP9ZD.

Omówiono sprawę biuletynu ,,CQ DX'' i zaznajomiono się z propozycjami członków co do pomocy w redagowaniu, powielaniu oraz wysyłce. Z uwagi na trudności dalszego wydawania biuletynu w Bielsku, po przeanalizowaniu propozycji, postanowiono przyjąć ofertę kolegów SP6AAT, 6AEG, 6BAA, 6BZ i 6RT i poprosić ich o przejęcie wydawnictwa ,,CQ DX'' od marca br. O szczegółach nowych warunków prenumeraty i projektowanych formach współpracy, członkowie SPDXC poinformowani zostaną indywidualnie.

Przedyskutowano problemy związane z projektowanym na drugi kwartał br. zjazdem członków SP DX Klubu. Proponowane miejsca zjazdu – Łódź, Warszawa, Krzeszowice k. Krakowa, oraz jedna z miejscowości województwa wrocławskiego. Poszczególni członkowie Zarządu zobowiązani zostali do rozeznania możliwości zorganizowania zjazdu w tych miejscowościach. Zarząd podejmie decyzje na podstawie uzyskanych informacji i możliwości pomocy Zarządów Oddziałów Wojewódzkich w organizacji Zjazdu.

W związku ze zbliżającym się terminem zawodów SPDX Contest 71 Zarząd SPDX Klubu postanowił podjąć się obliczania wyników tych zawodów w przypadku akceptacji szczegółowych propozycji przez ZG PZK. Przewiduje się prowadzenie ogólnopolskiej, oddziałowej i łącznej klasyfikacji oddziałów. Zarządy Oddziałów Wojewódzkich poinformowane zostaną o terminie nadsyłania logów za zawody przez wszystkich członków oddziału. Przewiduje się podsumowanie wyników na koniec czerwca br.

Zarząd SPDX przygotuje w oparciu o przeprowadzoną na łamach biuletynu ,,CQ DX'' ankietę - regulamin współzawodnictwa stacji polskich w zawodach międzynarodowych. Po omówieniu wyników SPDX Maratonu za rok ubiegły, zgodnie z regulaminem tego współzawodnictwa postanowiono wystąpić do ZG PZK o przyznanie nagród (w formie sprzętowej) za udział i czołowe miejsca w tym współzawodnictwie. Należy podkreślić, że wyniki uzyskane w SPDX Maratonie są efektem wieloletniej pracy w eterze i nie sposób porównywać je z wynikami jakiegokolwiek innego współzawodnictwa. Ze względu na prowadzone centralnie współzawodnictwo nasłuchowców postanowiono począwszy od 1.1. br. nie prowadzić w ramach SPDX Maratonu grupy ,,B'' ujmującej nasłuchowców.. Postanowiono na łamach biuletynu ,,CQ DX'' przypomnieć wszystkim członkom Klubu aktualny regulamin. Przed projektowanym zjazdem członków Klubu rozpatrzone zostaną wnioski co do zmian niektórych punktów regulaminu. W tym celu powołana została komisja, w skład której poza członkami Zarządu zaproponowano kolegów: SP2LV, 5HS, 5CK, 6BZ, 8HR, 9ADU i 9ZD.

Kolejne zebranie Zarządu SPDX Klubu odbędzie się w kwietniu br.

SP9PT

WYNIKI WSPÓŁZAWODNICTWA O NAGRODĘ KF-MANAGERA PZK dla najaktywniejszego indywidualnego nadawcy polskiego w krajowych imprezach KF za rok 1970

Komisja powołana zgodnie z § 7 regulaminu współzawodnictwa w składzie:

1. Jerzy Wojniusz	SP2PI	–	przewodniczący
2. Zbigniew Ejtminowicz	SP2AVE	–	członek
3. Leszek Ryżek	SP2BLB	–	,,
4. Jan Gimiński	SP2BMX	–	,,

wylosowała 6 niżej wymienionych krajowych imprez KF przeprowadzonych w 1970 r.

SP9 Test – I tura
Zawody z okazji 100 rocznicy urodzin W. I. Lenina
QRP – Test 1970
SP9 Test – II tura
Zawody z okazji ,,Dni Morza''
SP-DX Maraton (wg stanu na 31.12.1970 r.)

W oparciu o wyniki tych zawodów Komisja zgodnie z § 5 regulaminu ustaliła, że pierwsze miejsca w poszczególnych okręgach SP zajęli:

1) SP1	–	SP1BHX	–	44 pkt.
2) SP2	–	SP2BMX	–	54 pkt.
3) SP3	–	SP3DOF/3	–	20 pkt.
4) SP4	–	SP4CMY	–	10 pkt. (w drodze losowania)
5) SP5	–	SP5ATO	–	36 pkt.
6) SP6	–	SP6LK	–	40 pkt.
7) SP7	–	SP7CKF	–	50 pkt.
8) SP8	–	SP8AFS	–	50 pkt.
9) SP9	–	SP9PT	–	70 pkt.

Ogółem sklasyfikowano 255 stacji SP, z tego zgodnie z § 4 regulaminu zdyskwalifikowano 50 stacji.

Nagrodę KF Managera PZK za rok 1970 w postaci radioodbiornika komunikacyjnego typ RFT-188 otrzymuje Wojciech Kłosok – SP9PT z Radlina (Radlin 1, ul. Stalmacha 26, woj. Katowice). Ponadto nagrodę KF Managera ZOW PZK w Bydgoszczy kol. SP2BLB dla najaktywniejszego uczestnika krajowych imprez KF w roku 1970 na terenie woj. bydgoskiego uzyskuje Jan Gimiński SP2BMX z Torunia, ul. Bartosza Głowackiego 26.

Komisja podkreśla fakt, iż około 20% uczestników zawodów krajowych nie przestało swoich logów organizatorom. Szczególnie należy podkreślić, że kol. SP5DUJ nie przesłał 3 logów ze wszystkich imprez w jakich uczestniczył.

SP2PI

WYKAZ STANU ILOŚCIOWEGO DYPLOMÓW POSIADANYCH PRZEZ POLSKICH KRÓTKOFALOWCÓW

(stan na dzień 31.12.1970)

Sekcja dyplomowa SP DX Klubu (SPHC) podaje poniżej wyniki współzawodnictwa dyplomowego według stanu na dzień 31.12.1970 r. Pierwsza liczba po znaku stacji wskazuje ilość punktów, druga – faktyczną ilość posiadanych dyplomów, trzecia – ilość punktów za klasy wyższe dyplomów oraz czwarta: ilość dyplomów za zawody.

a) nasłuchowcy

1.	SP9-649	114	102-11-1	6.	SP6-1039	9	7- 2-0
2.	SP6-2028	17	14- 1-2	7.	SP6-1427	9	7-0-2
3.	SP8-1079	14	3- 0-11	8.	SP9-1725	8	6-0-2
4.	SP5-1158	13	12- 1-0	9.	SP9-1062	5	3-0-2
5.	SP9-1054	13	12- 1-0	10.	SP9-533	3	3-0-0

Z grupy tej zostali skreśleni nasłuchowcy, którzy następnie otrzymali licencje nadawców. I tak SP3-335 – to obecny SP8BQD (ex SP3BQD), SP8-530 nw SP8TK, a SP7-3063 to obecny SP7DZA. Z grupy tej ubywa również SP8-1079, który ostatnio otrzymał licencję i znak SP8EDO. Na podkreślenie zasługuje wynik tego ostatniego jako nasłuchowca: 11 dyplomów za czołowe miejsca w zawodach. Jest to najlepszy wynik, jaki w tej grupie w odniesieniu do zawodów został odnotowany.

b) nadawcy

1.	SP8MJ	445	315-97-33	3.	SP8EV	128	110-15- 3
2.	SP8HR	302	214-45-43	4.	SP7HX	122	101- 6-15

5.	SP9ADU	103	74-10-19	42.	SP5AIB	18	17- 0- 1
6.	SP5CK	100	58- 0-42	43.	SP9KJ	18	16- 0- 2
7.	SP3AIJ	94	67-12-15	44.	SP4TW	15	14- 0- 1
8.	SP8CCC	89	84- 0- 5	45.	SP9AWV	15	12- 0- 3
9.	SP2PI	74	65- 8- 1	46.	SP7CKF	14	10- 1- 3
10.	SP9EU	72	41- 3-28	47.	SP8ABQ	14	14- 0- 0
11.	SP9RF	68	43- 2-23	48.	SP8AJJ	14	13- 0- 1
12.	SP6AAT	66	58- 5- 3	49.	SP3KJS	13	13- 0- 0
13.	SP9DH	63	11-15-17	50.	SP4JF	13	10- 0- 3
14.	SP2AP	62	55- 4- 3	51.	SP8AJK	12	8- 0- 4
15.	SP2ZT	61	51- 4- 3	52.	SP2PAH	12	12- 0- 0
16.	SP5BAK	55	46- 4- 5	53.	SP5YL	11	8- 0- 3
17.	SP2LV	54	43- 1-10	54.	SP2CO	11	7- 0- 4
18.	SP1ACA	53	45- 7- 1	55.	SP6OQ	10	10- 0- 0
19.	SP5HS	52	50- 0- 2	56.	SP2RW	10	8- 0- 2
20.	SP6ALL	46	37- 3- 6	57.	SP2IW	9	7- 0- 2
21.	SP5AHL	45	35- 6- 4	58.	SP5AIM	8	8- 0- 0
22.	SP8YA	43	31- 6- 8	59.	SP9UD	7	7- 0- 0
23.	SP3KBJ	41	11- 0-30	60.	SP6KBE	7	3- 0- 4
24.	SP5NE	39	34- 5- 0	61.	SP9ZW	6	6- 0- 0
25.	SP2OY	37	34- 3- 0	62.	SP6KA	5	5- 0- 0
26.	SP3AUZ	35	32- 0- 3	63.	SP6WM	5	5- 0- 0
27.	SP7AWA	33	32- 1- 0	64.	SP7AOD	5	5- 0- 0
28.	SP8AG	31	25- 0- 6	65.	SP1AAY	4	4- 0- 0
29.	SP8APV	30	28- 1- 1	66.	SP4AVG	4	3- 0- 1
30.	SP8AOV	30	27- 1- 2	67.	SP2BO	4	1- 0- 3
31.	SP9AJT	30	29- 1- 0	68.	SP7XX	4	4- 0- 0
32.	SP6BFK	30	27- 2- 1	69.	SP4PZA	3	3- 0- 0
33.	SP4AFK	29	28- 0- 1	70.	SP5CJU	3	3- 0- 0
34.	SP6SO	29	25- 2- 2	71.	SP7DZA	2	2- 0- 0
35.	SP9YP	24	24- 0- 0	72.	SP4VI	1	1- 0- 0
36.	SP8ASP	24	23- 1- 0	73.	SP4WG	1	1- 0- 0
37.	SP9AMA	23	20- 2- 1	74.	SP8CFZ	1	1- 0- 0
38.	SP5PA	22	20- 2- 0	75.	SP9ADI	1	1- 0- 0
39.	SP9DN	21	21- 0- 0	76.	SP9IQ	1	1- 0- 0
40.	SP4AGR	21	20- 1- 0				
41.	SP8CGN	26	24- 0- 2				

Zmarli (silent keys): SP6FZ-274 201-21-52
SP9DT- 43 29- 2-12

Nowe zgłoszenia: SP8-1079, SP9-1725, SP3AUZ, SP4AFK, SP5CGN, SP4AVG, SP7DZA i SP8CFZ. W okresie od maja do 31.XII.1970 r. uzupełnienia nadesłali: SP2LV, SP3AIJ, SP5BAK, SP5NE, SP6BFK, SP8EV, SP3MJ, SP9AWV, SP1ACA, SP7AWA. Na wyróżnienie zasługuje wynik uzyskany przez SP8MJ, prawdopodobnie jeden z najlepszych, jeżeli nie najlepszy w Europie. Najwięcej dyplomów za zawody posiada SP8HR – bo 43. Nowe zgłoszenia i uzupełnienia prosimy kierować na adres: mgr Zbigniew M. Rybka SP8HR, Kraśnik Lubelski, skr. poczt. 43. Każde nowe zgłoszenie czy uzupełnienie powinno zawierać: numer kolejny dyplomu posiadanego przez zgłaszającego (jeżeli dyplom został otrzymany np. w 2 klasach, należy w kolejności zająć 2 cyfry w numeracji), pełną nazwę dyplomu, jego nr i datę wydania, oraz wydawcę dyplomu. W przypadku zgłoszenia dyplomu niższej klasy w wykazach poprzednich, należy następnie zgłaszaną wyższą klasę omówić w uwagach. Dyplomy za zawody powinny wskazywać nazwę zawodów, wydawcę dyplomu, datę jego wydania i zajęte miejsce. Prosimy o skrupulatne zastosowanie się do tych wymagań, w przeciwnym razie nastręczy to ogromne trudności kierownictwu sekcji dyplomowej przy weryfikacji zgłoszeń.

SP8HR

NA PASMACH

● Grupa krótkofalowców hawajskich projektuje ekspedycję DX-ową na wyspy Fanning i Christmas (VR3) położone na Pacyfiku, przy czym zabierają ze sobą urządzenie do pracy na CW i SSB na wszystkich pasmach KF. Od wysp Fanning i Christmas (zwanych też czasem wyspami Line) należy odróżnić wyspę Christmas znajdującą się na Oceanie Indyjskim i posiadającą znak VK9. Są to zresztą oddzielne kraje do DXCC. Wyprawa nadawców hawajskich, parokrotnie już odkładana, ma ostatecznie dojść do skutku już w najbliższym czasie. Na wyspach Fanning i Christmas znajduje się zaledwie jedna stacja amatorska, a mianowicie VR3DY op. Edward, ostatnio jednak prawie zupełnie nieczynna.

● Wyprawa grupy nadawców W/K, członków ,,Potomac Valley Radio Club'', do Curacao (Holenderskie Antyle), skąd nadawali pod znakiem PJØDX, zakończyła się pełnym sukcesem. Stacja wyprawy, zainstalowana na najwyższym piętrze hotelu ,,Coral Cliff'', obsługiwana była przez 9 operatorów, dziesiątym był ,,tubylec'' PJ2CC. Przeprowadzono ponad 10 000 QSO, QSL via W3AZD.

● Inna wyprawa, organizowana jesienią ub.r. przez parę małżeńską WA6DKW i WN6FSC na wyspy Tonga zakończyła się, na odmianę, tragicznie. Po przybyciu na miejsce Eugeniusz WA6DKW dostał zawału serca i zmarł w dniu 11 listopada ub.r.

● ,,Inżynierem włóczęgą'' nazywa siebie John G3LZQ. Istotnie na przestrzeni ostatnich kilku lat przemierzył on ze swoją stacją parę kontynentów, nadając m.in. z ZS i 9J2. Nadawał też z wielu rejonów Anglii jak np. z GM, GC, GD, a ostatnio jest czynny z rzadkiego powiatu Glamorgan w Walii, poszukiwanego do dyplomu WABC (odpowiednik naszego SPPA), pod znakiem GW3LZQ. Posiada transceiver Swan 400 i czynny jest all bands na CW i SSB. G3LZQ poluje na 5-pasmowe DXCC oraz WAS, a karty QSL wysyła w 100%, co zresztą wyraźnie zaznacza na QSL.

● Wyspy Balearskie, chociaż niezbyt odległe, są jednak przedmiotem westchnień niejednego krótkofalowca. Wprawdzie jest tam czynnych kilka stacji, to jednak otrzymanie od nich kart QSL natrafia na poważne trudności. Czynny od czasu do czasu EA6BH nie wysyła sam kart QSL za przeprowadzone łączności i podaje, że wyręcza go w tym jego QSL manager DL7FT. Atoli ten ostatni zupełnie nie reaguje na najbardziej nawet natarczywe prośby o QSL. Wydaje się, że do najbardziej solidnych balearczyków w wysyłce kart QSL należy EA6BD op. Nadal, czynny na CW na wyższych pasmach amatorskich. Jego adres: Nadal Antelmo Morey, Juan Alcover, 40-Palma de Mallorca, Balearic Islands.

● ZB2BY rzekomo z Gibraltaru, okazał się znakiem stacji nielicencjonowanej. Operator tej stacji George, podający się za Walijczyka, prosił o karty QSL via GW3DIX. Ten ostatni ma obecnie sporo roboty, gdyż wszystkie otrzymane dla ZB2BY karty QSL odsyła z powrotem z adnotacją, że z piratami lepiej nie pracować.

● Pod znakiem OHØAL pracuje stacja klubowa z wysp Alandzkich. Jej QTH jest miasto Mariehamn, leżące na trasie tzw. linii Wikingów, jak nazywają najkrótsze i najbardziej popularne połączenie morskie pomiędzy Szwecją i Finlandią. Radioklub OHØAL cierpi na brak operatorów, dlatego też stacja jest przeważnie obsługiwana przez nadawców z OH lub SM, którzy ,,tranzytem'' znaleźli się na wyspach Alandzkich.

● Warunki DX-owe na wyższych pasmach KF stają się ostatnio coraz bardziej erratyczne, natomiast bardzo dobrze sprawują się pasma niższe, a zwłaszcza pasmo 7 MHz otwarte dla radiokomunikacji przez całą dobę. W znacznym stopniu jest to wynikiem faktu, że maksimum plam słonecznych, jakie nastąpiło w drugiej połowie 1968 r. mamy poza sobą i zbliżamy się do następnego minimum, które ma wypaść za 11 lat, tj. gdzieś około 1979 r. Charakterystyczne dla maksimum dobre warunki na pasmach wyższych (a mierne na niższych) ustępują stopniowo i w okresie minimum sytuacja w zakresie propagacji DX-owej powinna być akurat odwrotna, co po części można już zaobserwować. Sęk jednak w tym, że ten recesywny charakter erupcji słonecznych pozwala sobie ostatnio na nieoczekiwane kaprysy i niedawno znów jeszcze dały się zauważyć wyraźne maksima, a pasma wyższe od czasu do czasu ożywały. Widoczne jest to też na przykładzie popularnej ,,królowej fal'', jak niektórzy nazywają pasmo 14 MHz, która stała się ostatnio bardzo kapryśna i pełna niespodzianek. Np. w styczniu wieczorami pojawiają się nieoczekiwane skipy i można uzyskać na 14 HMz QSO z HA czy z UC2 z b. dużą siłą odbioru, niczym stacje lokalne, przy czym różnica kilkudziesięciu kilometrów potrafi możliwości odbioru diametralnie zmienić.

● Nadchodzą już karty QSL od stacji pracującej pod niespotykanym dotychczas znakiem KFØNEB ze stanu Nebraska, gdzie jak karta informuje – zaczynał się Dziki Zachód. Była to stacja okolicznościowa, obsługiwana przez członków radioklubu w Lincoln.

● W czasie majowych zawodów I.T.U. z okazji ,,Międzynarodowego Dnia Radiokomunikacji'' będzie czynna pod niespotykanym dotychczas znakiem stacja PZ4ITU. Jest to stacja radioklubu w Paramaribo (Surinam) wyposażona w transceiver o mocy 250 watów i antenę kierunkową TA33. QSL należy wysyłać pod adresem: Post Box 566, Paramaribo, Surinam.

● Już wielu krótkofalowców otrzymało karty QSL od YB1BC, którego najczęściej usłyszeć można na telegrafii na wyższych pasmach. Dysponuje on zmontowanym we własnym zakresie nadajnikiem 150 watowym i 16-lampowym odbiornikiem Philipsa. QSL via box 288, Bandung, Indonesia.

● Czytelników, którzy mieli sposobność oglądać pasjonujący film pt. ,,Bohaterowie Telemarku" zainteresuje niewątpliwie wiadomość, że z historycznego Telemarku nadaje stacja LA4YF op. Hans, czynna zazwyczaj na CW w pasmie 14 MHz. LA4YF posiada fabryczny nadajnik Heathkit HW 100, a przy okazji warto wiedzieć, że jest on QSL managerem stacji LG5LG.

● Robert FØYO opuścił Francję i udał się do Dahomeju, skąd będzie nadawać pod znakiem TY1ABE. Już poprzednio nadawał on z Somali pod znakiem FL8SR, a obecnie w Dahomeju zamierza pozostać dłużej.

● W Afganistanie wydanych już zostało kilkadziesiąt licencji, ale skład osobowy ciągle się zmienia, albowiem krótkofalowcami są tu przeważnie obcokrajowcy przybywający do tego kraju jako specjaliści przy rozbudowie przemysłu. Afganistan posiada własne biuro QSL (Post Box 279, Kabul) oraz radioklub o frapującej nazwie ,,przewoźników wielbłądów" (Camel Drivers Radio Club), który posiada własną stację klubową YA1CDRC. Ten ,,wielbłądzi" motyw przejawia się również na rysunkach zamieszczanych na kartach QSL stacji YA, m.in. na karcie YA2HWI/1, który doszedłszy po dłuższym czasie do wniosku (lepiej późno, niż wcale), że jego QSL manager W9FLJ zbyt opieszale wywiązuje się ze swoich obowiązków, przystąpił sam, o dziwo, do wysyłki QSL.

● Kanadyjski nadawca VE7IG z Vancouveru przy okazji paroletniego pobytu w Azji zamierza odwiedzić szereg rzadko na pasmach amatorskich spotykanych krajów, w tym Lakkadiwy (VU), Sikkim (AC3), Tybet (AC4) i Nepal (9N1). Ostatnio nadawał z Indii korzystając z pobytu u VU2REG, a w najbliższych planach leżą kraje tybetańskie, chociaż otrzymanie w nich licencji, zwłaszcza dla obcokrajowca, natrafia na poważne trudności. QSL via VE7IG.

● W dalszym ciągu trwa wyprawa grupy krótkofalowców z Indii na Lakkadiwy. Wyprawa ta pod przewodnictwem VU2KV nadaje na wszystkich pasmach amatorskich, przeważnie emisją SSB, pod znakiem VU5KV. Uczestnicy wyprawy zabrali ze sobą transceiver o mocy 150 watów. Proszą o karty QSL via VU2KV, Box 3031, New Delhi, India.

● Również w dalszym ciągu trwa wyprawa WA9FMQ w głąb ekwadorskiej dżungli prowincji Oriente. Gary WA9FMQ nadaje pod znakiem HC7GG i jest doskonale u nas słyszany zwłaszcza w godzinach rannych w pasmie 7 MHz CW. QSL via WA9FMQ.

● Do najbardziej ostatnio czynnych nadawców z Alaski należą Alex WA8EKI/KL7 QTH Galena, Vic KL7CYL z wyspy Kodiak i Hal KL7MF z Anchorage. Ten ostatni dysponuje 1-kilowatowym nadajnikiem i całą farmą anten kierunkowych, w której wichury tegorocznej zimy i mrozy dochodzące tu niedawno do minus 61°C zrobiły pewne spustoszenia. Niezrażony tym Hal zapowiada powrót do dawnej aktywności już w najbliższym czasie.

● Kiedy u nas jest zima, na drugiej półkuli panuje lato. Widocznie ta pora roku okazała się dogodniejsza dla nadawców z Antarktydy, bo aktywność ich ostatnio wyraźnie wzrosła. Oprócz doskonale u nas słyszanych stacji radzieckich UA1KAE, OWOIH/M, UA1BJ/M i UA3ID/M, z norweskiego sektora Anktarktydy czynna jest stacja 3Y3CC, która prosi o QSL poprzez norweskie biuro QSL. Z brytyjskiego sektora odzywa się od czasu do czasu VP8LV głównie na 28 MHz SSB, zaś 8J1RL jest znakiem stacji, która nadaje z Ziemi Królowej Maud.

● W lipcu ub.r. ustanowiony został rekord w paśmie 12 cm (tak, dwanaście centymetrów!). W4HHK przeprowadził na tym paśmie łączność z odległym o 401 km WA4HGN/4 na CW.

● Z afrykańskiej republiki Gabon czynne są następujące stacje: TR8DG (Box 356 Libreville), TR8AA, TR8AD i TR8MC (Box 3135, Libreville, Gabon).

● Beacon ZS3MPI nadaje na częstotliwości 14 000 kHz każdego wieczoru, przy czym najlepsza słyszalność wypada u nas około godz. 19. Przez 2 minuty ZS3MPI nadaje falę ciągłą, po czym następuje przerwa również 2-minutowa. Każda taka seria rozpoczyna się znakiem ZS3MPI nadanym telegraficznie.

● Wyspy Campbell i Auckland leżące niedaleko Nowej Zelandii liczone są jako jeden kraj do DXCC. Aktualnie nadaje z nich ZL4OL/A, który prosi o QSL via ZL2GX oraz ZL4JF/A, którego QSL managerem jest ZL2AFZ. Ten ostatni nadaje wyłącznie na telegrafii posiadając kwarce 35035, 7015, 14035, 21035 i 21055 kHz. Pod koniec bieżącego roku nadawcy ci opuszczą wyspy, dlatego też znany aranżer wypraw DX-owych ZL2AFZ zaopatrzony w transceiver SSB i CW projektuje krótki wypad na te wyspy, a być może odwiedzi również Tokelau (ZM7) i wyspy Wallis i Futuna (FW8).

● Bliźniacy Per LA7HM i Pal LA7IM są bardzo aktywni na pasmach amatorskich, zwłaszcza wieczorami na 14 MHz CW. Posiadają fabryczny nadajnik Ranger o mocy 75 watów i antenę multiband GP. QSL wysyłają w 100%.

● Inny rodzaj krótkofalowej rodziny reprezentują UA3RZ (ojciec), UA3RP (matka) i UA3RL (córka). Mieszkają w Tambowie, a wspólne urządzenie składa się z nadajnika 40-watowego, anteny G5RV i 12 lampowej superheterodyny. Najczęściej słyszani są w pasmie 14 MHz na telegrafi.

● Wyspy Komory zostały wzmocnione o nową stację pracującą pod znakiem FH8GG. Nadawca ten dysponuje nadajnikiem 100-watowym, a jego adres: Box 135, Moroni.

● Nowa stacja na wyspach Cocos (Keeling) należy do VK9YV, który dysponuje nadajnikiem 150-watowym i prosi o karty QSL via VK6SW. VK9YV nadaje przeważnie na SSB na 14 110 do 14 120 kHz.

SP6HR

POLSKI ZWIĄZEK
KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK
MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)

Krótkofalowiec Polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

NR 5 • (132) • MAJ • 1971

WIADOMOŚCI ZG PZK

Komisja Sportowa ZG PZK i Zarządy Klubów Specjalistycznych zaplanowały na bieżący rok szereg interesujących imprez sportowych i organizacyjnych.

Mamy już za sobą XII Zjazd Polskiego Klubu UKF, który odbył się w Turawie w woj. opolskim. Sprawozdanie z tego Zjazdu zamieścimy w numerze lipcowym. W czerwcu odbędzie się IV Zjazd Polskiego Klubu DX, na który oczekują z niecierpliwością nie tylko członkowie Klubu, ale wszyscy krótkofalowcy zainteresowani sportową stroną naszego hobby. Zjazd ma bowiem uchwalić szereg istotnych zmian w regulaminie SPDXC.

Z imprez sportowych o zasięgu ogólnokrajowym na pierwsze miejsce wysuwają się II Mistrzostwa Polski w radiopelengacji amatorskiej, organizowane przez Główną Kwaterę ZHP przy współudziale ZG PZK. Mistrzostwa odbędą się w dniach 22 – 26 czerwca na terenie województwa warszawskiego. Szczegółowy regulamin Mistrzostw i warunki uczestnictwa zostały już rozesłane do wszystkich jednostek wojewódzkich ZHP, PZK i LOK. Mistrzostwa odbędą się w bieżącym roku pod hasłem 20-lecia istnienia Powszechnej Samoobrony. Wyłonią one mistrzów i wicemistrzów Polski w następujących kategoriach:

3,5 MHz – seniorzy (powyżej 19 lat)
3,5 MHz – juniorzy (15–19 lat)
144 MHz – seniorzy (powyżej 19 lat)
144 MHz – juniorzy (15–19 lat)

W programie mistrzostw poza podstawowymi biegami w pasmach 3,5 i 144 MHz przewidziane są punktowane konkurencje dodatkowe, których wyniki w dużym stopniu wpłyną na ostateczną klasyfikację: znajomość terenoznawstwa, umiejętność pelengowania z dwóch punktów ukrytego nadajnika, celność rzutu granatem i strzelania z karabinka sportowego kbks. Zapowiada się szczególnie zacięta walka o tytuły mistrzowskie; na zwycięzców czekają paszporty na szereg interesujących zawodów międzynarodowych.

Spośród międzynarodowych imprez radiopelengacyjnych na pierwsze miejsce wybijają się Mistrzostwa Europy organizowane pod auspicjami Międzynarodowej Unii Radioamatorskiej. Odbędą się one w dniach 3 – 7 września br. w Duisburgu (NRF). Ponadto zawodnicy SP walczyć będą na zawodach w NRD, Rumunii, Bułgarii, a ponadto czeka nas w kraju rewanżowe spotkanie z radiopelengacyjną reprezentacją Litwy.

Najważniejszą imprezą UKF-ową będzie niewątpliwie „Polny Dzień" (3–4 lipca br.) W ramach współpracy z Federacją Radiosportu ZSRR przewiduje się w br. wymianę ekip sportowych na PD między Polską i ZSRR.

Nie wątpimy, że polskie stacje klubowe i indywidualne wezmą również liczny udział w tegorocznych imprezach KF. Mamy już za sobą SP-DX Contest, czas więc przygotować się do najważniejszych imprez letnio-jesiennych. Zawody WAEDC, AADX, SAC, VK-ZL, OK-DX, a przede wszystkim obie części CQ-WW-DX Contestu – czekają na swych zwycięzców. Radzimy więc pilnie śledzić terminy i warunki uczestnictwa w zawodach, publikowane w comiesięcznym Informatorze Sportowym ZG PZK rozsyłanym do wszystkich klubów krótkofalowców.

Nie zapominajmy też o zawodach krajowych. Udział w nich powinien być obowiązkiem i punktem honoru wszystkich krótkofalowców, są one bowiem znakomitym treningiem ułatwiającym późniejsze sukcesy w imprezach ogólnoświatowych, pozwalają też na szybsze zdobycie wcale nie łatwego dyplomu SPPA. Pamiętajmy też o trwającym w bieżącym roku współzawodnictwie na najaktywniejszego nadawcę w zawodach krajowych KF. Ciekawi jesteśmy, czy zdobywca I miejsca (i pięknego RX-a RFT 188) w roku ubiegłym – kolega SP9PT powtórzy swój sukces.

Dla podniesienia aktywności i poziomu sportowego krótkofalowców SP, Zarząd Główny PZK zamierza wprowadzić w bieżącym roku ogólnopolską klasyfikację w sportach radiowych, na wzór klasyfikacji istniejących w innych gałęziach sportu. Klasyfikacja będzie przewidywać przyznawanie tytułów:

Mistrza Sportu SP klasy międzynarodowej
Mistrza Sportu SP
Radioamatora klasy I, II i III.

Tytuły i klasy sportowe będzie można zdobywać w następujących dyscyplinach sportu radiowego: krótkofalarstwo, ultrakrótkofalarstwo, radiopelengacja, radiooperatorstwo, klasa ogólna.

Na zakończenie niespodzianka DX-owa przygotowywana przez KF Managera PZK i SP DX Klub: jeszcze w bieżącym roku wyruszy do Mongolii pierwsza polska ekspedycja dx-owa. Szczegóły dotyczące ekspedycji oraz okres pracy naszych om's pod znakiem JT1 podamy w najbliższych numerach. Przewidujemy, że ekspedycja będzie czynna również podczas któregoś z ważniejszych contestów międzynarodowych.

SP5HS

KF • KF • KF • KF

Z ŻYCIA SP DX KLUBU

TABLICA DX

(stan na 28 lutego 1971 r.)

(Grupa Mixed CW, AM, SSB)

1.	SP7HX	285/	23.	SP1BHX	178/196
2.	SP8AJK	279/283	24.	SP8MJ	174/193
3.	SP6AAT	278/283	25.	SP8AWP	173/191
4.	SP5CK	277/280	26.	SP6AEG	165/186
5.	SP6RT	257/263	27.	SP2LV	163/175
6.	SP1AGE	236/251	28.	SP8EV	152/161
7.	SP9ADU	233/245	29.	SP2PI	150/155
8.	SP2JO	232/245	30.	SP8ARU	146/167
9.	SP9DH	230/245	31.	SP5BB	146/158
10.	SP3AIJ	227/229	32.	SP5NE	139/148
11.	SP8HR	226/238	33.	SP9UH	136/149
12.	SP2AOB	222/245	34.	SP9DN	135/165
13.	SP8AG	221/240	35.	SP2AEO	133/147
14.	SP6BZ	217/224	36.	SP7ASZ	132/155
15.	SP9PT	213/223	37.	SP3DOI	131/174
16.	SP9AI	202/213	38.	SP8AQN	131/151
17.	SP6ALL	196/201	39.	SP3AUZ	130/144
18.	SP5AFL	194/203	40.	SP8BFK	122/145
19.	SP6AKK	193/195	41.	SP6ASD	120/210
20.	SP6TQ	186/220	42.	SP5QP	111/140
21.	SP5AIB	181/197	43.	SP7LD	109/131
22.	SP5BAK	179/200			

SP6BZ

NA PASMACH

● Znany nadawca z Tanganiki 5H3MA opuścił ten kraj i przez najbliższe 3 lata będzie przebywać w Abisynii, skąd będzie nadawał pod znakiem ET3DS. Uprzednio przebywał on w Gujanie, skąd nadawał pod znakiem 8R1S. Prosi o karty QSL via VE3DLC.

● Nowe Hebrydy opuścił znany tamtejszy nadawca FU8AE i przeniósł się na Nową Kaledonię (KF8), skąd zamierza wkrótce rozpocząć nadawanie. Krótkofalowcy z Nowych Hebryd używają ostatnio już niemal wyłącznie nowego znaku YJ8, a do czynnych aktualnie

stacji należą YJ8BW (SSB 14 190 kHz, QSL via W4NJF) oraz YJ8WP (QSL via WB4LWX).

● Ekspedycja DX-owa w składzie K4EXT, K4NE i W5AG zamierza w najbliższym czasie odwiedzić Saint Martin (FS7), skąd zamierza nadawać pod znakiem FSØAB, gdyż jako obcokrajowcy nie mogą posługiwać się znakiem FS7. Od Saint Martin (FS7) należy odróżnić Sint Maarten (PJ5M), gdyż są to oddzielne kraje do DXCC (chociaż geografowie mogą mieć odrębne zdanie).

● XT2AA wrócił do Górnej Wolty i wznowił działalność. Słyszany jest głównie na 14 130 kHz SSB, a jego adres: Box 75 Ogadou, Voltaic Rep., Africa. Prosi jednak o karty QSL via WA5REU.

● W listopadzie ubr. zmarł znany czechosłowacki nadawca OK1CX Karel Kaminek. Interesował się on krótkofalarstwem już od 1926 r., a 40 lat temu, jako jeden z pierwszych OK, otrzymał licencję. Ostatnio przez wiele lat pełnił on funkcję award managera OK, a jego podpis znajduje się na niemal wszystkich wydanych po 1945 r. dyplomach czechosłowackich.

● Zachodnie Karoliny reprezentuje ostatnio dosyć aktywnie stacja KC6AK, czynna na 14 250 kHz SSB. Prosi o karty QSL via WA5BON.

● Wiosną br. lub nieco później, wznowiona zostanie próba dostania się na grupę wysp Tokelau (ZM7) przez dwóch kanadyjskich nadawców: Franka VE7HE i Karla VE7PY. Zabierają oni ze sobą transceiver o mocy 250 W i zamierzają nadawać na wszystkich pasmach KF emisjami CW i SSB, przy czym w skład ich wyposażenia wchodzi również kilka lekkich anten kierunkowych. Warto wiedzieć, że VE7PY i VE7HE już jesienią ub.r. wyprawili się z zamiarem dostania się na grupę wysp Tokelau i po drodze nadawali z Fidżi pod znakiem VR2CC, a następnie z Zachodniej Samoa jako 5W1AG. Ostateczny cel podróży, jakim miała być grupa wysp Tokelau, nie został jednak osiągnięty wskutek wyjątkowo silnego sztormu, który zmusił Kanadyjczyków do zawrócenia z drogi. QSL via VE7BWG. Wyspy Tokelau nie mają szczęścia do wypraw DX-owych, gdyż pogoda w tej części Pacyfiku bywa często wyjątkowo niekorzystna. Próbę dostania się na Tokelau ma w bieżącym roku zrealizować znany aranżer wypraw DX-owych Nowozelandczyk ZL2AFZ niezależnie od wyprawy VE7HE i VE7PY; szczegółów na razie brak.

● Po przerwie wznowiła działalność stacja PYØAD z Fernando de Noronha (odrębny kraj do DXCC). Wyposażona w nowe urządzenia jest doskonale u nas słyszana, zwłaszcza wieczorami w pasmie 14 MHz. Nadawanie na tym pasmie, przeznaczone do łączności z europejczykami, PYØAD rozpoczyna około godz. 22.00 naszego czasu i przeważnie po godzinnym nadawaniu na częstotliwości 14 060 kHz na CW, przechodzi następnie na SSB. PYØAD przeprowadza krótkie QSO i prosi w miarę możliwości o podawanie tylko RST. Tylko w ten sposób PYØAD może odpowiedzieć większej ilości tłumnie zgłaszających się europejczyków. Od godz. 23.30 PYØAD jest QRV na 3505 kHz.

● Wyspa Macquarie, która swój znak narodowościowy VKØ dzieli na równi z wyspą Heard (mimo, że są to dwa odrębne kraje do DXCC) jest reprezentowana ostatnio przez stację VKØLD. Czynni stąd dwaj inni nadawcy VKØLA i VKØKW „zwinęli manatki" i powrócili do G.

● Nieoczekiwany był finał tegorocznej lutowej telegraficznej części międzynarodowych zawodów ARRL dla wielu nadawców W/K ze stanów Missisipi i Luizjana (W5). Potężne tornado, jakie nawiedziło te stany pod koniec zawodów, dosłownie zdmuchnęło tamtejsze beamy, a nadawcy musieli z konieczności przestawić się z udziału w zawodach na udział w akcji ratowniczej.

● Wybrzeże Kości Słoniowej (Ivory Coast) ma już 50 licencjonowanych nadawców i ani jednej stacji klubowej. Wszystkie stacje nadają ze stolicy kraju Abidjan, a do najaktywniejszych należy TU2CX op. Larry, który dysponuje nadajnikiem o mocy 200 W i anteną kierunkową. Larry jest dobrze u nas słyszany na 14 MHz w godzinach wieczornych na telegrafii; prosi o karty QSL via W4VPD.

● Znany francuski reżyser Christian Jaque, którego film „Gdyby wszyscy ludzie dobrej woli..." – o akcji ratowniczej krótkofalowców – zdobył sobie powszechne uznanie, zamierza nakręcić nowy film o tematyce krótkofalarskiej.

● Latem br. ma się odbyć ekspedycja DX-owa do neutralnych zon na Bliskim Wschodzie. Jedna z nich leży pomiędzy Arabią Saudyjską i Irakiem (8Z4), a druga między Arabią Saudyjską a Kuweitem (8Z5 lub 9K3), przy czym liczą się one jako dwa odrębne kraje do DXCC. Udział w ekspedycji ma wziąć HZ3TYQ.

● Znany radziecki łowca dyplomów UT5CC ma ich już blisko 200, w tym prawie wszystkie spośród wydawanych przez SP. Jako jeden z pierwszych nadawców zagranicznych uzyskał dyplom SPPA, a obecnie kompletuje karty QSL do SPPA-200. Ma już potwierdzonych 150 powiatów SP, chociaż przeprowadził łączności z ponad 200. Narzeka jednak na wielu krótkofalowców SP, którzy nie wysyłają w ogóle kart QSL za przeprowadzone łączności.

● A oto kilka ciekawostek związanych ze znakiem ZK, tak bardzo u nas poszukiwanym. Z Wysp Cooka nadają ZK1AJ i ZK1CD. Ten ostatni pracuje niemal wyłącznie na SSB na 14 165 kHz. Jest to Barry ex VE4CQ; na wyspach Cooka zamierza on przebywać przez kilka lat. Na wyspach Manihiki w dalszym ciągu nadaje ZK1MA na swoim bateryjnym transceiverze, który odziedziczył po ZK1AJ. I największa atrakcja: nareszcie na Niue podjęła prace stała stacja nadająca pod znakiem ZK2AG, szkoda tylko, że na QRP.

● Pod znakiem niespodzianki rozpoczęła się tegoroczna I tura krajowych zawodów SP9 Test. Stosownie do regulaminu rozesłanego przez organizatorów miały się one odbyć w niedzielę 14.III.br., a tymczasem z komunikatu SP5PZK wygłoszonego w niedzielę 7.III.br. wynikało, że w regulaminie zaszła pomyłka i że I tura już się rozpoczęła w dniu 7.III.br. o godz. 7 rano. Nie zaskoczyło to zwolenników tych popularnych zawodów, którzy natychmiast po usłyszeniu sprostowania już o godz. 8,15 włączyli się do Test SP9. Wydaje się, że organizatorzy zawodów osiągnęli niezamierzony, chociaż pozytywny cel: sprawdzian gotowości wielu naszych krótkofalowców do QRV. Organizatorzy szczegółowo wyjaśnili sprawę wszystkim, do których uprzednio wysłano regulamin zawodów.

● Fińscy bracia, o nieco dla nas dziwnych imionach: Mauri OH4RH, Pentti OH4RF i Paavo OH4RO z QTH Kalvitsa, są bardzo aktywni na pasmach amatorskich, zarówno na CW jak i SSB. Obiecują QSL za każde QSO.

● Australijscy krótkofalowcy uroczyście obchodzili w ub.r. 60-lecie istnienia swego stowarzyszenia WIA, jednego z najstarszych stowarzyszeń radioamatorskich świata. Rocznica ta zbiegła się z jubileuszem 200-lecia odkrycia Australii przez płk. Cooka, w związku z czym nadawcy australijscy mogli w ciągu 1970 r. używać znaku AX. Przypominamy, że za łączności z 50 różnymi stacjami AX jest wydawany interesujący, a przy tym bezpłatny dyplom. Sprawdźmy więc swoje logi.

● OH2AC jest znakiem stacji studenckiego radioklubu Uniwersytetu w Helsinkach. Stacja ta, znana z doskonałych operatorów telegrafistów i fonistów, bierze często udział w różnego rodzaju zawodach.

SP8HR

UKF • UKF • UKF • UKF

MARATON UKF-1970

Wyniki I i II etapu Maratonu UKF-1970 zostały podane w nrze 8/1970. Poniżej podajemy wyniki III i IV etapu oraz wyniki po czterech etapach.

III etap (5.5–16.6.1970 r.)

Lp.	Stacja	QSO	QRA	Punkty	Wynik
1.	SP9WO	153	9	404	3636
2.	3Z2RO	18	8	196	1568
3.	3Z2ADH	11	5	78	390
4.	3Z3BBN	6	5	55	275
5.	3Z6LB	16	3	48	144

3Z2RO donosi: „warunki UFB, ale nikt nie chodzi; szkoda, że stacje SP „spały", bo można było łatwo uzyskać SP6, SP9 itp. Zerowa aktywność stacji UP2, stacji SM – bardzo mała. Best ODX – UR2CO – 750 km".

Wyniki stacji SP9WO nieco temu przeczą!

IV etap (1.10–30.11.1970 r. – bez SP9 Contest)

Lp.	Stacja	QSO	QRA	Punkty	Wynik
144 MHz					
1.	SP2RO	166	39	3502	136 578
2.	SP6LB	101	32	1272	40 704
3.	SP2EFO	43	27	1128	30 456
4.	SP9WO	138	25	1076	26 900
5.	SP9EBQ	108	16	463	4 190
6.	SP9ADU	53	10	119	1 190
432 MHz					
1.	SP6LB	10	7	423	2 961
2.	SP2RO	3	3	228	684

Sumy wyników za oba pasma nie zmieniają lokaty. Nieoczekiwanie wysoki wynik stacji SP2RO i SP2EFO wynika ze „złapania" zorzy 16 i 17.10.1970 r. przez SP2EFO i drugiej zorzy 21–23.11.1970 r. przez SP2RO. Tylko dlatego SP9WO uplasował się na 4 miejscu, mimo dużej liczby QSO.

Wyniki po czterech etapach

Lp.	Stacja	QSO	Wynik	Miejsce pod względem aktywności
1.	SP2RO	204	148 180	2
2.	SP6LB	165	44 124	3
3.	SP9WO	420	31 646	1
4.	SP2EFO	43	30 456	8
5.	SP9EBQ	108	7 408	4
6.	SP6BTI	82	1 145	5
7.	SP9ADU	53	1 190	7
8.	SP9EBQ	65	436	8
9.	SP2ADH	11	390	11
10.	SP3BBN	6	275	12
11.	SP6DJO	31	182	10
12.	SP9AXY	40	126	9

Miejsce pod względem aktywności jest określone liczbą QSO w Maratonie.

ZAWODY I REGIONU IARU

(5–6.9.1970 r.)

Klasyfikacja wstępna, przeprowadzona przez Managera Sportowego PK UKF, dała następujące wyniki.

Sekcja 1 – 144 MHz – fixed

1.	SP9AI	9599	17.	SP2DX	1918
2.	SP6KEN	5886	18.	SP7DSA	1665
3.	SP2RO	3820	19.	SP9DH	1665
4.	SP9EB	3748	20.	SP9UH	1560
5.	SP9AKW	3724	21.	SP5SM	1551
6.	SP9WE	3555	22.	SP9DQY	1350
7.	SP6XA	3468	23.	SP8BMF	1300
8.	SP9KAX	3375	24.	SP6BWK	1222
9.	SP9PNB	2909	25.	SP9IQ	727
10.	SP9ANH	2788	26.	SP9WU	701
11.	SP9EBQ	2450	27.	SP9BCV	651
12.	SP9WP	2255	28.	SP9KHR	630
13.	SP9DRP	2177	29.	SP9ADU	598
14.	SP9GO	2055	30.	SP3BBN	465
15.	SP5AD	2000	31.	SP9CSE	8
16.	SP9CSU	1978	32.	SP3KCL	5

Sekcja 2 – 144 MHz – terenowe

1.	SP6LB/6	11 653
2.	SP9PVK/9	6446
3.	SP9AXY/9	6097
4.	SP9PBN/9	3892
5.	SP9DR/9	1160

Sekcja 3 – 432 MHz – fixed

1.	SP2RO	290

Sekcja 4 – 432 MHz – terenowe

1.	SP6LB/6	252

Zawody odbywały się w typowo jesiennych warunkach. Niekorzystny układ baryczny nie wytworzył duktów troposferycznych i dlatego największe odległości wynosiły u przodujących stacji 400–550 km, co w porównaniu z innymi okresami stanowi odległość bardzo małą. Aktywność stacji była największa w ciągu pierwszych trzech godzin, potem zmniejszyła się wskutek wyłączenia się wielu mniej wytrwałych stacji. Dla porównania wybrano dzienniki najaktywniejszych stacji: 6LB, 9AI, 9AXY, 9PVK, 6KEN, 9KAX, 9AKW – i przeanalizowano liczby QSO tych stacji w każdej godzinie. Z analizy wynika możliwość kończenia zawodów o godz. 12.00 GMT, tak jak to ma miejsce podczas prób regionalnych I Regionu.

ZAWODY UP2

(10–11.10.1970 r.)

Zawody te odbywają się w okresie, gdy przeważnie panują dobre warunki jesiennej propagacji DX. Wstępne wyliczenie logów przestawia się następująco.

Lp.	Znak	QSO	Punkty	Kraje	ODX
144 MHz					
1.	SP6LB/6	65	17 669	5	635
2.	SP9AI	67	9343	6	535
3.	SP5SM	–	8214	5	590
4.	SP7CIK	33	6083	2	405
5.	SP9CSO	31	4235	3	382
6.	SP9DH	40	3921	5	438
7.	SP9WO	37	2957	3	290
8.	SP6XA	13	2583	3	300
9.	SP6BWK	13	2567	3	255
10.	SP9CSU	31	1662	2	145
11.	SP9ADU	25	1425	3	301

Logi po terminie nadesłały stacje 3ZØPKR (?) oraz SP7DSA.

432 MHz					
1.	SP6LB/6	5	5905	2	372

Pod koniec zawodów warunki troposferycznej propagacji znacznie się poprawiły i dzięki temu zostały pobite rekordy polskie w łącznościach na pasmie 70 cm.

PRÓBY I REGIONU IARU

(7–8.11.1970 r. – tylko CW)

Warunki w czasie zawodów były niekorzystne. Z polskich stacji startowała tylko SP6XA uzyskując 2927 pkt. Najdalsza odległość – 544 km.

HG 5 VHF CONTEST

(21–22.11.1970 r.)

Warunki były jeszcze gorsze niż w czasie poprzednich zawodów. Silny wiatr uniemożliwiał pracę w terenach górskich. Logi nadesłały tylko dwie stacje: SP9CSE (67 pkt.) i SP2RO (8690 pkt.); przesłano je do organizatorów.

ZORZE POLARNE

W 1970 r. zostały zanotowane przez amatorów cztery radiozorze polarne (Aurora). Najsilniejsza wystąpiła w marcu i była tak silna, że pozwalała na łączności nawet z Czechosłowacji. SP9FG donosił, że 8 marca na Kasprowym Wierchu widział piękną zorzę, w związku z czym przeżył rozterkę – siedzieć przy stacji, czy też oglądać zorzę. Doskonałe warunki stwierdził w godzinach 15.45–16.30, następnie 18.30–18.45 oraz o 20.36–21.20. W tym czasie słyszał: SK6, G3, SM5, SM7, OZ9, GI5AJ (1850 km).

Następna zorza została zarejestrowana przez SP2RO 22.4.1970 r. w godzinach 15.30–17.00 i w drugim podejściu 23.4.1970 r. o godz. 20.00–0,30. Zorza ta była słabsza i umiejscowiona bardziej na północ w porównaniu z zorzą marcową. Trofeum były stacje OH, SM i OZ.

Trzecia zarejestrowana zorza pojawiła się 16.10.1970 r. Wykorzystał ją kol. Leszek SP2EFO z Gdańska przeprowadzając w godzinach 16.00–17.05 łączności ze stacjami OH i SM na odległość ponad 800 km. O rozległości strumienia świetlnych korpuskuł, które wywołały zorzę, świadczy fakt, iż pojawiła się ona dnia następnego. Kol. Le-

szek doliczył sobie do Maratonu dalsze ciekawe łączności: Aurora z dnia 17.10.1970 r. w godz. 16.25–16.55 oraz 22.00–22.27 ze stacjami OH, SM i UR2 oraz rekordową z UA1DZ (PT 22g – 935 km). Gratulacje! Czwarta zorza została wykorzystana przez SP2RO. Kol. Inek wykorzystał ją aż przez trzy dni, co jest rzadkim przypadkiem. 21.111970 r. łączności rozpoczęły się o godz. 14.43 i trwały do godz. 16.40. W tym czasie kol. Inek nawiązał 12 łączności ze stacjami OH i UA1 (w tym UA1DZ i UA1MC). Drugiego dnia spóźnił się na Aurorę i zaliczył tylko 1 łączność o godz. 19.02 z OH5NW (870 km). Trzeciego dnia łączności przez Aurorę rozpoczęły się o godz. 16.14 i trwały do godz. 17.06; zrealizował 8 łączności z OH, SM, UR2 oraz LA4YME. Ciekawe jest to, że nie obserwowało się wieczornych nawrotów zorzy. Dla kol. Inka gratulacje!

ARTOB I BARTOB

W 1970 r. doszło do pierwszych łączności za pośrednictwem przekaźników-retranslatorów umieszczonych w balonach ARTOB i BARTOB. Pierwsze próby rozpoczął SP6XA 14.6.1970 r. i choć był wołany przez DL1MF i OE1KBA w relacji 2 m/2 m – do łączności nie doszło. Pierwszych łączności SP poprzez ARTOB dokonał SP6LB 30.8.1970 r. w relacji 70 cm/2 m. Nadając na 432 MHz zrealizował on łączności ze stacjami DLZHG, OK1AIB, DJ9DL, OZ5NM, DK2UJ, DK2ZF oraz słyszał G3LQR, PAØWO, I1WSQ, YT2HDE oraz 5 stacji DL. Bliższe dane opublikowano w Biuletynie PZK nr 12/1970 r.

Pierwsze łączności za pośrednictwem BARTOB nawiązał SP6LB 11.10.1970 r. Było to bezpośrednio po zakończeniu zawodów UP2 Contest. Retranslator pracował w relacji 2 m/2 m i umożliwił dwustronną łączność ze stacjami DJ5BV, DL2ZC, HB9QQ i OK1BMW/p. Tłok na pasmie retranslacji był tak silny, że chwilami nie można było zrozumieć wołających stacji, a kilka silniejszych zatykało układ wejściowy retranslatora blokując dojście do stacji słabszych. Łączności były przeprowadzone w godz. 11.58–12.57.

Następny lot ARTOBA w dniu 29.11.1970 r. z przemiennikiem 70 cm/2 m nie był w SP obserwowany. DM2DTN w godz. 11.18–12.16 słyszał 64 stacje, w tym PAØ, OZ9, OE2 i G3. SP3BLR słyszał za pośrednictwem ARTOBA około 60 stacji, w tym SV1AB!

PASMO 70 CM

Pasmo 432 MHz znajduje w SP coraz więcej entuzjastów, co jest oznaką poprawiającej się sytuacji materiałowej i podnoszącego się poziomu UKF-owców. Do najaktywniejszych stacji na 70 cm zaliczają się: SP2RO, SP6LB i SP9GF. Stacje te współzawodniczą ze sobą, a szczytem wyścigu był dzień 11.10.1970 r. przy wyjątkowo dobrych warunkach. Inek SP2RO donosi: „11.10.1970 r. o godz. 2.05 GMT QSO z UP2ON 579 QRA MP55f 430 km".

Poprzedni rekord SP5BR – UP2ON z 14.9.1967 r. (360 km) został pobity. Dalej Inek pisze: „W czasie SP9 Contest 11.10.1970 r. o godz. 21.25–21.35 QSO z SP9FG raporty nad 599/559 odebrał 559/229. Rekord QRB 587 km pozostał w Polsce!". Inek nadawał TX 190 W do QQE 06/40, RX AF 139, antena 20-elementowa L. Yagi.

Z Kasprowego Wierchu SP9FG kol. Jerzy tak relacjonuje:
11.10.1970 r. 21.25 SP2RO JO 33e A1 559/229 i 599/559 587 km
12.10.1970 r. 01.50 DC7AN GM47e A1/A3 55 i 579 581 km
13.10.1970 r. 07.14 DC7AG GM37a A1/A3 55 i 589 590 km
a więc wynik na 432 MHz poprawiony. Jerzy dalej donosi: „Hrd SP6XA. Okazało się, że 6XA nie pracuje na 70 cm. Jakie było moje zdumienie, gdy proponowałem mu sked, a on oświadczył, że nie pracuje na 70 cm. Słyszałem więc jego trzecią harmoniczną".

Rekord Polski na 432 MHz należy jednak do SP6LB, który 11.10.1970 r. o godz. 10.28 przeprowadził QSO z HB9RG QRA EH63b QRB 655 km! SP6LB pracował ze Śnieżki mocą około 3 W w.cz. z konwerterem AF239 i anteną 13 L. Yagi.

Lista pierwszych łączności na 432 MHz z Polską przedstawia się aktualnie następująco:

1.	Czechosłowacja	OK2KCZ/p	– SP5KAB/p	4.7.1954 r.
2.	NRD	DM3KML/p	– SP6XU/p	4.7.1959 r.
3.	Litewska SRR	UP2ON	– SP5BR	14.9.1967 r.
4.	NRF	DJ4UJ/p	– SP6LB	3.8.1969 r.
5.	Austria	OE3XUA/3	– SP6LB	10.10.1970 r.
6.	Szwajcaria	HB9RG	– SP6LB	11.10.1970 r.

Lista dalszych łączności (ponad 300 km) przedstawia się następująco:

1. SP6LB – HB9RG 655 km
2. SP9FG – DC7AG 590 km
3. SP2RO – SP9FG 587 km
4. SP5BR – UP2ON 360 km

Kto będzie następny?

Opracował mgr inż. Z. Bieńkowski SP6LB

POLSKI ZWIĄZEK
KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK
MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)

Krótkofalowiec Polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

NR 6 • (133) • CZERWIEC • 1971

WIADOMOŚCI ZG PZK

W dniu 27 marca br. odbyło się pierwsze w bieżącym roku posiedzenie Prezydium ZG PZK. Pod nieobecność prezesa przewodniczył sekretarz generalny SP5HS; obecni byli SP5BM, SP5JE, SP5JH, SP5SM, SP2AO, SP5PA, SP2PI, SP5LP, przewodniczący i członkowie Głównej Komisji Rewizyjnej – SP5QU, SP8JM i SP9MM, prezesi ZOW PZK w Kielcach i Krakowie SP7FO i SP9FR. Ministerstwo Łączności reprezentował dyr. M. Grecki, zaś GZP WP ppłk J. Suwart.

Prezes ZOW PZK w Krakowie poinformował zebranych o stanie krótkofalarstwa w woj. krakowskim oraz o osiągnięciach, trudnościach i problemach nurtujących tamtejszą organizację PZK.

Przewodniczący Głównej Komisji Rewizyjnej SP5QU i skarbnik SP5PA przedstawili sprawozdanie finansowe ZG PZK za rok 1970 i plan na rok 1971. Wyjaśnień udzielił obecny na posiedzeniu główny księgowy ZG PZK Kol. M. Koziarski. Na wniosek Głównej Komisji Rewizyjnej, Prezydium przyjęło oba dokumenty.

Sekretarz Generalny SP5HS przedstawił wyniki kontroli całokształtu działalności PZK, przeprowadzonej w końcu roku 1970 przez Ministerstwo Łączności. Kontrola wykazała prawidłowy rozwój naszego Stowarzyszenia, jego dynamiczny wzrost i celowość kontynuowania przyjętych kierunków działania. Przyczyniła się również do dalszego zacieśnienia kontaktów pomiędzy PZK a resortem Łączności, który doceniając znaczenie naszej działalności dla politechnizacji społeczeństwa, obronności kraju i rozwoju badań i myśli technicznej w dziedzinie radiokomunikacji, udzielać będzie ruchowi krótkofalarskiemu kierowanemu przez nasze Stowarzyszenie jeszcze większej opieki i pomocy.

W wyniku zaleceń pokontrolnych Ministerstwa Łączności, ZG PZK podjął szereg kroków natury organizacyjnej, mających na celu dalsze usprawnienie pracy ZG i obsługi członków przez jednostki centralne i terenowe PZK.

Prezydium ustaliło termin plenarnego posiedzenia ZG PZK na II kwartał br.

Prezes ZOW PZK w Kielcach złożył informację na temat działalności ZOW i wzajemnych kontaktów ZOW PZK – ZW LOK.

Prezydium podjęło szereg postanowień organizacyjnych dotyczących imprez sportowych i udziału w nich reprezentacji Polski, spraw personalnych i sprzętowych oraz zatwierdziło wystąpienie do Państwowej Inspekcji Radiowej o przyznanie limitu mocy 750 W dla Kol. Kol. SP5AKG i SP9AOX.

Następne posiedzenie Prezydium ZG PZK wyznaczono na kwiecień br.

SP5HS

KF • KF • KF • KF

Z ŻYCIA SP DX KLUBU

TABLICA DX

(stan na 31.3.1971 r.)

Grupa Miksed (CW, AM, SSB)

1.	SP7HX	285/ ?	13.	SP8AG	221/240
2.	SP8AJK	279/283	14.	SP6BZ	217/227
3.	SP6AAT	278/283	15.	SP9PT	213/223
4.	SP5CK	277/280	16.	SP5BSV	210/237
5.	SP6RT	259/264	17.	SP9AI	203/213
6.	SP1AGE	238/252	18.	SP5AFL	196/204
7.	SP9ADU	234/250	19.	SP6ALL	196/201
8.	SP2AJO	233/241	20.	SP6AKK	193/195
9.	SP9DH	230/245	21.	SP6TQ	186/220
10.	SP3AIJ	227/229	22.	SP5BAK	182/205
11.	SP8HR	226/238	23.	SP8MJ	182/199
12.	SP2AOB	222/245	24.	SP5AIB	181/197
25.	SP1BHX	178/196	37.	SP9UH	136/149
26.	SP8AWP	174/193	38.	SP9DN	135/165
27.	SP6AEG	165/175	39.	SP2AEO	134/147
28.	SP2LV	165/175	40.	SP7ASZ	132/155
29.	SP3DOI	153/180	41.	SP3AUZ	131/144
30.	SP8EV	152/161	42.	SP6BFK	128/146
31.	SP2PI	150/155	43.	SP6ASD	120/210
32.	SP9NH	150/152	44.	SP6BAA	116/123
33.	SP8ARU	146/167	45.	SP5QP	111/140
34.	SP5BB	146/158	46.	SP7LD	109/131
35.	SP8AQN	140/155	47.	SP8ALT	107/ ?
36.	SP5NE	140/150	48.	SP9AQY	105/115

SP6BZ

SP-DX MARATON

(stan na 31.12.1970 r.)

Grupa B

		Pkt	1,8	3,5	7	14	21	28	144 MHz
1.	SP9-9038	3158	—	520	513	829	702	594	—
2.	SP8-1079	1748	32	194	279	534	434	220	55
3.	SP9-1252	1222	16	75	154	579	349	32	17
4.	SP7-3071	1048	—	104	73	516	183	172	—
5.	SP9-6634	879	—	94	128	348	292	17	—
6.	SP7-3067	819	—	35	127	338	188	131	—
7.	SP3-1058	808	—	76	36	488	176	32	—
8.	SP1-8040	625	—	49	53	346	177	—	—
9.	SP9-1273	403	—	54	73	177	99	—	—
10.	SP6-5053	362	—	32	17	132	133	48	—
11.	SP2-1079	286	—	36	32	186	32	—	—
12.	SP9-107A	263	—	34	98	33	49	32	17
13.	SP6-2142	262	—	36	73	153	—	—	—
14.	SP9-1274	258	—	18	73	103	64	—	—

Zarząd SP DX Klubu na posiedzeniu w dn. 7.2.1970 r. podjął decyzję, aby nie kontynuować współzawodnictwa Grupy B w ramach SPDXM w związku z istnieniem „Współzawodnictwa Nasłuchowców PZK" prowadzonego przez kol. SP2BMX. Dziękujemy zatem Kolegom za udział, życząc szybkiego uzyskania licencji i rychłego zgłoszenia swych wyników jako HAM's. Podana wyżej tablica jest ostatnią.

SP-DX MARATON

(stan na 31.3.1971 r.)

Nowe zgłoszenia: SP9NH, OM Andrzej Oskędra z Tarnowa; SP8AWP, OM Jerzy Adamek z Rzeszowa; SP4AGR, OM Antoni Kita z Braniewa; SP7AWA, OM Andrzej Grzegorek z Łowicza; SP8EMO, OM Marek Nowosad ze Świdnika; SP5BAK, OM Andrzej Żeleźnicki z Warszawy; SP9DTH, OM Julian Żółty ze Skawiny i SP9DWT, OM Zbigniew Kulczak ze Skawiny.

		Pkt.	3,5	7	14	21	28	144	432 MHz
1.	SP7HX	3293	331	643	842	824	651	—	—
2.	SP5CK	3247	366	642	822	776	641	—	—
3.	SP9DH	3234	+ 416	642	816	737	572	51	—
4.	SP6AAT	3121	+ 256	549	849	787	645	35	—
5.	SP9KJ	3101	317	659	850	749	526	—	—
6.	SP1AGE	2978	+ 294	475	711	761	737	—	—
7.	SP3AIJ	2728	213	396	808	742	569	—	—
8.	SP9ADU	2711	+ 304	530	800	602	441	34	—
9.	SP6BZ	2676	+ 105	443	792	722	597	17	—
10.	SP9PT	2457	+ 263	453	796	561	366	18	—

11. SP9AI	2383	+	138	222	777	749	417	63	17
12. SP3PK	2311		113	292	729	628	516	17	16
13. SP5AR	2288		124	259	766	663	476	—	—
14. SP5AFL	2247	+	146	334	780	596	391	—	—
15. SP3DOI	2238	+	143	226	668	673	528	—	—
16. SP6AKK	2211		206	407	746	551	301	—	—
17. SP8AQN	2177	+	166	335	629	658	389	—	—
18. SP6TQ	2163	+	250	458	770	566	102	17	—
19. SP6ALL	2135	+	153	383	756	541	300	—	—
20. SP9FR	2013	+	201	247	831	548	268	18	—
21. SP1BHX	1972	+	227	359	752	388	196	—	—
22. SP5XM	1845		105	191	637	580	322	—	—
23. SP9ABE	1764	+	176	459	624	471	—	34	—
24. SP6BFK	1733	+	124	210	624	461	315	—	—
25. SP9NH	1693	N	94	197	682	615	105	—	—
26. SP2AEO	1662	+	53	78	476	643	412	—	—
27. SP9CS	1619		105	275	642	508	73	—	—
28. SP9AOX	1590		117	212	677	516	68	—	—
29. SP9YP	1533		135	356	642	281	112	—	—
30. SP8EV	1339	+	139	213	767	170	33	17	—
31. SP8AWP	1326	+	86	140	766	334	—	—	—
32. SP4AGR	1299	N	121	143	450	358	227	—	—
33. SP9AJM	1179		117	261	448	270	65	18	—
34. SP7AWA	1150	N	102	165	556	213	114	—	—
35. SP9AKY	1142		55	250	669	168	—	—	—
35. SP9BPF	1111		75	100	410	494	32	—	—
37. SP7DTP	951	N	95	74	360	295	127	—	—
38. SP9BZM	920		82	101	299	305	133	—	—
39. SP9BDH	902		70	90	571	155	16	—	—
40. SP5CGN	848		103	153	328	153	111	—	—
41. SP5CJU	840		103	58	367	279	33	—	—
42. SP6AQA	728	+	—	—	—	681	—	37	—
43. SP9AWV	690		100	211	665	—	—	17	—
44. SP7CKF	551	+	82	210	194	50	—	16	—
45. SP7DZA	349	+	33	35	249	32	—	—	—
46. SP1CNV	187		79	74	18	—	—	—	—
47. SP8EMO	132	N	52	16	32	32	—	—	—

Klasyfikacja jednopasmowa (top ten)

3,5 MHz		7 MHz		14 MHz		21 MHz	
1. SP5GH	434	SP9KJ	659	SP9KJ	850	SP7HX	824
2. SP9DH	416	SP7HX	643	SP6AAT	849	SP6AAT	787
3. SP5CK	366	SP8CK	642	SP7HX	842	SP5CK	776
4. SP7HX	331	SP9DH	642	SP9FR	831	SP1AGE	761
5. SP9KJ	317	SP6AAT	549	SP5CK	822	SP9KJ	749
6. SP9ADU	304	SP9ADU	530	SP9DH	816	SP9AI	749
7. SP1AGE	294	SP5ARN	516	SP3AIJ	808	SP3AIJ	742
8. SP1BHX	277	SP1AGE	475	SP9ADU	800	SP9DH	737
9. SP9PT	263	SP9ABE	459	SP9PT	796	SP6BZ	722
10. SP6AAT	256	SP6TQ	458	SP6BZ	792	SP6AQA	681

28 MHz		144 MHz		432 MHz	
1. SP1AGE	737	SP9AI	63	SP9AI	17
2. SP7HX	651	SP6XA	59	SP3PK	16
3. SP6AAT	645	SP9DH	51		
4. SP5CK	641	SP6AQA	37		
5. SP6BZ	597	SP6AAT	35		
6. SP9DH	572	SP9ADU	34		
7. SP3AIJ	569	SP9ABE	34		
8. SP3DOI	528	SP9PT	18		
9. SP9KJ	526	SP9FR	18		
10. SP3PK	516	SP9AJM	18		

Termin wysłania kolejnych uzupełnień i zgłoszeń: 30.6.1971 r.

SP9DH

NA PASMACH

● W drugiej połowie czerwca br. będą nadawać z Albanii prawie jednocześnie dwie wyprawy krótkofalowców. Wybiera się tam ponownie DL7FT i zamierza pozostać od połowy czerwca do początku lipca br. Franz DL7FT, który już w ubr. nadawał z Albanii pod znakiem ZA2RPS, zabiera ze sobą transceiver i zapowiada pracę na wszystkich pasmach KF emisjami CW i SSB. W tym samym czasie projektuje parotygodniowy wypad do Albanii grupa nadawców fińskich z Matti OH2BH na czele. OH2BH wraz z kilkoma krótkofalowcami fińskimi odwiedził Albanię już w ubr., skąd nadawali pod znakiem OH2BH/ZA – niestety jednak bardzo krótko. Może więc tym razem będziemy mieli okazję powiększenia swego dorobku o nowy kraj.

● Awizujemy wcześniej nową, interesującą ekspedycję DX-ową. Latem br. wybiera się do Bajo Nuevo ekspedycja, na czele której stanie znany kolumbijski krótkofalowiec HK3RQ, z zawodu lekarz. Wyposażenie ekspedycji będzie się składać z transceivera o mocy 250 W i kilku lekkich, łatwo przenośnych anten kierunkowych. Wyprawa do Bajo Nuevo (HKØ) ma trwać około 10 dni, a QSL należy wysyłać via K3RLY. Bajo Nuevo, wyspa Malpelo, San Andreas i Providencia oraz Serrana Bank (i Roncador Cay) posługują się wspólnym znakiem HKØ, mimo że stanowią 4 odrębne kraje do DXCC.

● Donosiliśmy niedawno o wyprawie VU5KV. Ogromne powodzenie, jakim cieszyła się parodniowa zaledwie wyprawa grupy krótkofalowców hinduskich w składzie VU2DI, VU2KV i VU2RM na Laccadiwy spowodowała, że wkrótce wybierze się tam nowa wyprawa w składzie VU2CK, VU2KM, VU2QM, VU2RK oraz VU2US pod patronatem związku krótkofalowców hinduskich (ARSI). Zamierzają nadawać emisjami CW i SSB, ale tylko na pasmach 14, 21 i 28 MHz. Karty QSL, załączając 1 IRC, należy wysyłać pod adresem: ARSI, Post Box 534, New Delhi, India.

● Na francuskiej Polinezji (FOS) wydano już około 40 licencji, jednak ruch amatorski koncentruje się tu prawie wyłącznie na Tahiti i jej stolicy Papetee. Spośród obecnie aktywnych stacji należy wymienić przede wszystkim Leona FO8BJ, dysponującego 100-watowym nadajnikiem i anteną typu GP, oraz Rolanda FO8BV nadającego na wszystkich pasmach KF emisjami CW i SSB przy użyciu również 100-watowego nadajnika i 3-elementowego beama (QSL via VE2DCY). W czasie weekendów w godzinach rannych w pobliżu 14 080 kHz możemy usłyszeć ponadto FO8BS, a czasem i FO8BO. Poza Polinezją francuską, jako oddzielny kraj do DXCC liczy się nadal wyspa Maria Teresa (FO8M), mimo że znikła ona od pewnego czasu z horyzontu i pogrążyła się w falach oceanu. Dziwne, że DXCC uznaje ją nadal jako oddzielny kraj.

● W połowie marca br. niektóre stacje z Mediolanu z pewnych względów zmieniły znak z I1 na I2. Słyszane były stacje I2AZ, I2CTM, I2IR i wiele innych. Zmiana trwała krótko, zaledwie przez 10 dni, i ma być powtórzona w przyszłym roku.

● Dwaj australijscy krótkofalowcy VK3ZT i VK3CBG przebywają obecnie na wyspie Norfolk i nadają pod znakiem VK9NP na wszystkich pasmach KF emisjami CW i SSB. Proszą o karty QSL via K3RLY.

● Z Kuwejtu czynna jest ostatnio stacja 9K2CZ zwłaszcza na wyższych pasmach KF. Prosi o karty QSL bezpośrednio pod adresem: Box 136, Kuwejt, Persian Gulf.

● ZL5AX jest znakiem stacji nadającej z bazy Scotta w nowozelandzkim sektorze Antarktydy. Stacja ta jest dobrze słyszana u nas, zwłaszcza w godzinach rannych w soboty i niedziele, w pobliżu 14 080 kHz, a operator jej – imieniem Graham – prosi o karty QSL via ZL1SV.

● Wydanych już zostało ponad 100 dyplomów SPPA. Następną setkę rozpoczął kolejnym numerem 101 kol. Włodzimierz SP7DZA z Ozorkowa.

● Wyspy Falklandzkie reprezentuje ostatnio dość aktywnie na pasmach amatorskich Tony VP8LK. Posiada on nadajnik 100 W i od czasu do czasu jest słyszany na wyższych pasmach KF. Tony prosi o karty QSL na jego adres domowy: Tony Arden, Moody Brook, Port Stanley, Falklands Islands.

● Na Wschodnich Karolinach, tak rzadko u nas słyszanych, pojawiła się nowa stacja. Jest nią KC6RS, która prosi o karty QSL na adres: Box 22, Moen, Truk, East Carolines, Pacific Ocean.

SP8HR

UKF ● UKF ● UKF ● UKF

REGULAMIN POLSKIEGO KLUBU UKF

Spełniając życzenie licznych korespondentów podajemy wyciąg z Regulaminu Polskiego Klubu UKF. Pełny tekst wraz z załącznikami o trybie wyborów był podany w nrze 12/1967 i 1/1968 oraz w Informatorze UKF wydanym przez ZG PZK w 1968 r.

1. Polski Klub UKF jest specjalistycznym klubem grupującym członków PZK, zainteresowanych teoretycznie i praktycznie dziedziną radiokomunikacji amatorskiej na falach ultrakrótkich.

2. W stosunkach międzynarodowych Polski Klub UKF używa nazwy „SP-VHF-Club".

3. Celem działalności Polskiego Klubu UKF jest:

3.1. organizowanie działalności na polu UKF w ramach PZK;

3.2. wzajemne zbliżenie członków PZK zainteresowanych radiokomunikacją UKF w celu ułatwienia wymiany wiadomości i doświadczeń technicznych;

3.3. udzielanie pomocy ich członkom w ich pracach technicznych i techniczno-sportowych, a szczególnie w pracach o aspekcie twórczym, rozwijających postęp techniczny i mających znaczenie dla gospodarki narodowej i obronności kraju;

3.4. propagowanie ważnej dla gospodarki narodowej i postępu technicznego dziedziny UKF wśród społeczeństwa, a szczególnie wśród młodzieży o zainteresowaniach radioamatorskich;

3.5. rozpowszechnianie osiągnięć technicznych i techniczno-sportowych członków klubu w kraju i za granicą;

3.6. rozpowszechnianie wśród członków informacji o istotnych osiągnięciach zagranicznych w tej dziedzinie;

3.7. stwarzanie wszelkiego rodzaju warunków i bodźców do twórczego, technicznego i sportowego wysiłku w dziedzinie UKF;

3.8. współpraca z zainteresowanymi władzami i instytucjami;

3.9. współpraca z pokrewnymi ugrupowaniami amatorskimi za granicą.

4. Cele wymienione w p. 3 klub realizuje przez:

4.1. organizowanie imprez, zjazdów, odczytów, spotkań, kursów, wystaw i publikacji oraz udział w imprezach organizowanych przez inne stowarzyszenia lub instytucje;

4.2. organizowanie zawodów i konkursów;

4.3. wnioskowanie do ZG PZK o nagradzanie wybitnych osiągnięć twórczych, konstrukcyjnych, technicznych i sportowych;

4.4. organizowanie wyjazdów członków za granicę i przyjazdów amatorów zagranicznych;

4.5. stosowanie wszelkich innych dostępnych środków, zgodnych z prawem, statutem PZK i niniejszym regulaminem.

5. Uczestnicy Klubu dzielą się na: kandydatów, członków zwyczajnych i członków honorowych. Pełne prawa członkowskie, a w szczególności czynne i bierne prawo wyborcze, mają tylko członkowie zwyczajni.

5.1. Kandydatem na członka klubu może zostać radioamator, który spełnił jeden z poniższych warunków:

5.1.1. posiada własną stację UKF i był co najmniej 1 raz klasyfikowany w dowolnych zawodach UKF, bez względu na wynik; (log do kontroli nie wystarcza — przyp. 6LB.)

5.1.2. posiada czynne urządzenie odbiorcze UKF i przeprowadził na nim potwierdzone nasłuchy przynajmniej trzech różnych stacji amatorskich;

5.2. Członkiem zwyczajnym Klubu może zostać członek PZK, który spełnił wszystkie poniższe warunki:

5.2.1. posiada własną, czynną stację UKF w chwili składania wniosku;

5.2.2. osiągnął na własnym sprzęcie ODX przynajmniej 300 km w paśmie 144 MHz;

5.2.3. przeprowadził na własnym sprzęcie łączności z różnymi stacjami UKF na łączną odległość 20 000 km, z czego w roku poprzedzającym złożenie wniosku — przynajmniej 5 000 km na 144 MHz.

Uwaga. Wartość łączności przeprowadzonych w innych pasmach UKF ocenia się proporcjonalnie do częstotliwości.

6. Wnioski o przyjęcie do PK UKF składa się pisemnie na ręce sekretarza klubu. Zarząd powinien załatwić wniosek całkowicie najpóźniej w czasie 2 miesięcy.

* * *

Pełny tekst Regulaminu zostanie wkrótce wydany w Biuletynie PZK. Przypominamy, że koszt rocznej prenumeraty Biuletynu wynosi 78 zł, a wpłaty można dokonywać na konto ZOW PZK w Warszawie Nr 95-9-220.173. Zachęcamy członków PK UKF do prenumeraty Biuletynu, gdyż znajdą w nim wiele specjalistycznego materiału.

Sekretarzem PK UKF jest obecnie kol. SP5FM — Wojciech Nietyksza zam. w Warszawie 18, Al. 3 Maja 5A m. 97.

MARATON UKF

(1.1 — 6.2.1971 r.)

Lp.	Stacja	QSO	QRA	Punkty	Wynik	ODX
1.	SP2RO	47	21	1062	22 302	1050
2.	SP3BBN	40	12	491	5892	515
3.	SP7EBM	27	13	369	4797	524
4.	SP2EFO	12	9	227	2043	560
5.	SP9WO	40	9	131	1179	464
6.	SP6LB	4	2	10	20	140

Podczas Maratonu pojawiły się 10 i 11.1.1971 r. dobre warunki DX-owe. W dniu 10.1.1971 r. SP3BBN przeprowadził 40 QSO — najdalsze 515 km z DC6SI (EK 69a). Z Gdańska Leszek SP2EFO nawiązał łączności z UP2, SP9 i SM, zaś SP2RO — Inek potwierdził jeszcze dobre warunki 12 i 13.1., uzyskując łączności z SP9, SM, OZ.

Dla stacji SP7EBM z Łodzi dobre warunki rozpoczęły się już 9 stycznia łącznością z SP9AKW. Najdalszą stacją była DM2BQG — 524 km. Rekordowe wyniki SP2RO zawdzięcza dużej mocy stacji, częstym obserwowaniem pasma oraz intensywną pracą w dobrych warunkach i dobremu QTH.

WYJĄTKOWO DOBRE WARUNKI DO ŁĄCZNOŚCI TROPOSFERYCZNYCH

W drugiej połowie ub.r. występowały kilkakrotnie dobre warunki do łączności troposferycznych. Szczególnie podczas zawodów UP2 Contest (10—11.10.1970 r.) i SP9 Contest (11—12.10.1970 r.); trwały one jeszcze do 14.10.1970 r. Wytworzone w tym czasie w troposferze dukty przenosiły pasma UKF od około 40 MHz aż do kilku GHz (radar), przysparzając wiele kłopotów telewidzom, a dużo radości UKF-owcom. Sytuację taką spowodował rozległy wyż, który wprowadził nad Europę Środkową od południa warstwy ciepłego powietrza, tworzące na wysokości około 1000 m charakterystyczne obłoki. Pod tymi warstwami wsunęła się od wschodu warstwa chłodniejszego powietrza, tworząc w dniach 12 i 13.10. wspaniałą, wysoką inwersję. Wyż w tym czasie przesunął się znad Morza Północnego na wschód i wprowadził rankiem 14.10. po swojej wschodniej stronie warstwy chłodnego powietrza.

W tym okresie najlepsze warunki panowały dla Polski początkowo w kierunku wschód—zachód, potem południe—północ. Tłok na pasmie stacji DX-owych ponad 500 km był taki, jak w najpopularniejszych zawodach KF. Niestety wiele stacji dysponuje jeszcze nadajnikami o stałej częstotliwości i to poważnie utrudniało nawiązanie łączności. Dziś już wszystkie rozdające stacje UKF dysponują jeśli nie VFO to VXO. W tym też czasie padły rekordy na 432 MHz.

Z licznych osiągnięć na pasmie 144 MHz można podać przykładowo ,,zdobycze'' kol. Joachima SP9EBQ z Rybnika. Mocą 10 W (GU32) nawiązał on QSO z OZ9RU, OZ6OL, 5 × OE, uzyskując największe QRB 870 km. Stacja SP6LB w zawodach SP9 Contest 12.10. 1970 r. uzyskała na 33 łącznościach średnie QRB 480 km! Pracowały przeważnie stacje z QRA ER, FN, EO, EP, FP.

Nie tak dobre, choć także interesujące warunki wystąpiły ponownie 24 i 25 listopada ub.r. Stacje beaconowe SK1VHF, OZ7IGY słyszane były w Cieplicach z raportem 579, przy czym kierunek anteny był obojętny. Szkoda tylko, że tak mało stacji było wtedy w ,,eterze''.

Wbrew powszechnemu poglądowi dobre warunki mogą występować także zimą. Kol. Bruni SP9AI donosi: ,,kierunek przemieszczania się condx 10—11.1.1971 r. był z zachodu na wschód i obejmował kolejno DM, DL, OZ, SM, SP, OE, HG, UP2, UA3, UB5. Raporty przeciętnie wahały się w granicach 479, choć okresami, np. SP2 na A3 57, a reszta kraju i kierunek OE 59+! WKG, SP2RO, SP2DX, SP2EFO, SP1JX, SP3BBN, 5 × SM, 5 × DC — 59 fone, SP2LU, DL7HG, DM2DQO, OE3LFA, RP2PCO i UA3LW!''

W tym czasie SP2RO nawiązał 32 łączności na około 300—600 km. Kol. Wiktor SP7EBM QRA JL27b dysponujący nadajnikiem QQ3/12 przy pracy emisją A3 nawiązał 27 łączności w granicach do 525 km w tym z wieloma stacjami DC, DM i OK. Gratulacje dla młodego UKF-owca!

WIADOMOŚCI UKF

● Na pasmach UKF słyszy się coraz więcej nowych polskich stacji. Część OM straciło zapał i mało pojawia się w ,,eterze''. Dlatego z przyjemnością odnotowujemy QSO SP7EBM z SP3GZ z 10.1. 1971 r. Koledzy z SP9 słabo wykorzystali styczniowe ,,otwarcie'' pasma.

● Zorze polarne przydatne do łączności radiowych pojawiają się częściej, niż można było oczekiwać. Potwierdza to zasadę o występowaniu maksimum zórz polarnych w okresie opadającego maksimum plam słonecznych, i to szczególnie na wiosnę. W styczniu br. pojawiła się ona dwukrotnie 22 i 29, niestety była użyteczna tylko dla okręgów północnych. SP2RO w dniu 22.1. zrobił o godz. 17.55 SMBSZ, o godz. 23.08 — SM3AKW — QRB 1050 km oraz OH2NX — 750 km. Dzień 29.1.1971 r. przyniósł jeszcze więcej stacji: w godz. 22.15—22.55 GMT 2×SM i 4×OH. W tym dniu SP2EFO także miał QSO Aurora z SM5BSZ o 0.50 GMT, a więc zorza była wykorzystana przez trzy wieczory. Ponieważ jej centrum odbijające znajdowało się nad północną Szwecją — dla Europy Środkowej była ona niedostępna.

● SP9FG prostuje informację podaną w ,,Funkamateur'' (DM) przez Heinza DC6AA z Lübeck. Do QSO na 70 cm nie doszło. Były to jedynie próby.

● Coraz więcej stacji na 2 m pracuje emisją SSB. Doświadczenia w pracy SSB na KF i wysoki poziom techniki UKF gwarantują bardzo dobre osiągnięcia. W DM stacjami często pracującymi na SSB są: DM2BQG, DM2DQO, DM2BEN, DM4ZID. Najaktywniejsza stacja DM2BQG uzyskała na SSB w 1970 r. 15 krajów: GI HG, ON, 2×LA, 5×F, 6×HB, 13×SP, 25×OE, 31×SM, 43×OK, 66×PAØ i 68×OZ. Niestety wielu korespondentów odpowiadało AM. ODX tej stacji w 1970 r. na SSB to GI6ALP — 1250 km. Stacja jest wyposażona w 200-watowy PEP Inp. konwerter (EC86 kaskoda), 36-elementową antenę (4×9-elementowa L. Yagi).

● W lutym br. dobre warunki propagacji pozwoliły stacji DM2DPL nawiązać mocą 0,5 W przy 4-elementowej Yagi łączność z F1ATB (DH27c) na 495 km. Było to przed zawodami BBT. Werner znajdował się wtedy na górze Fichtelberg (GK45c).

● Na pasmie 70 cm nadal są aktywne stacje OK1AIB, AIY, VHK, SP6LB, DC6AA, DK1IH, DC7AM, DL7HG. Ostatnio opracowano listę aktywnych stacji w pasmie 70 cm; listę tę posiada SP6LB.

● W czasie dobrych warunków propagacji nie zapominajmy słuchać w górnej części pasma. Stacje zachodnioeuropejskie mają ścisły terytorialny „bandplan" i niektóre stacje mogą pracować tylko w górnej części pasma, np. stacje Irlandii EI 145,4–145,8 MHz północne i wschodnie tereny Francji 145,0–145,5 MHz.

● Na wyspie Gotland pracuje często słyszany w SP beacon SK1VHF (QRA JR41d) na wysokości 57 m npm z anteną na wysokości 55 m nad ziemią. QRG 145,966 MHz, moc 20 W out, antena dookólna (halo).

● Na terenie NRF uruchomione zostały stacje przekaźnikowe-retranslacyjne, pracujące w pasmie 2 m systemem FM. Przekaźnik uruchamia się sygnałem wywoławczym 1750 Hz w ciągu 10 sekund na określonej częstotliwości. Jeden z takich retranslatorów pod znakiem DLØBGA zainstalowany w ELM (QRA FM 64d) ma moc w.cz. 10 W, antenę 4 skrzyżowane 3-elementowe Yagi. Urządzenie retranslacyjne znajduje się niżej w odległości około 180 m i jest zasilane linią o tłumieniu 15 dB. Sygnał wywoławczy uruchamiający stację należy nadawać na 144,800 MHz. Powoduje to przełączenie stacji na moc 40 W i retransmitowanie odbieranych sygnałów na 144,800 MHz na częstotliwości 145,890 MHz. Odbiornik ma własne anteny podobne do nadawczych.

Podobny przekaźnik przewidują uruchomić Austriacy pod znakiem OE5XUL, ale dla pracy AM przy częstotliwościach: odbiornik 145,510 MHz, nadajnik 144,175 MHz z szerokością wstęgi ±20 kHz. O podobnym retranslatorze myślą także amatorzy. Bliższe dane na temat retranslatorów znaleźć można w Biuletynie PZK.

SP6LB

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)
Warszawa 1, skrytka pocztowa 320
Tel. 26-73-73

Krótkofalowiec Polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

NR 7 • (134) • LIPIEC • 1971

WIADOMOŚCI ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

● 20 maja br. odbyło się kolejne, drugie w tym roku, posiedzenie prezydium ZG PZK. Przewodniczył sekretarz generalny SP5HS, obecni byli SP5BM, SP5SM, SP5PA, SP5LP, SP5QU, SP5QQ. Ministerstwo Łączności reprezentował mgr inż. Z. Kupczyk.

Przewodniczący Komisji Statutowej PZK – SP5HS złożył obszerne sprawozdanie o postępie prac nad nowelizacją statutu PZK. W wyniku nadesłanych przez Zarządy Oddziałów Wojewódzkich PZK, a także przez Główną Kwaterę ZHP opinii o projekcie znowelizowanego statutu, prezydium zaleciło kontynuowanie prac Komisji w kierunku zintegrowania polskiego ruchu krótkofalarskiego i skupienia wszystkich nadawców i nasłuchowców w szeregach PZK przy równoczesnym pełnym zachowaniu charakteru Związku jako stowarzyszenia wyższej użyteczności, zrzeszającego członków i posiadającego swe jednostki terenowe – kluby krótkofalowców. Linia ta zgodna jest z uchwałami VI Krajowego Zjazdu PZK.

Skarbnik SP5PA złożył sprawozdanie z wykonania planu finansowego ZG PZK w I kwartale br. Działalność ZG PZK przebiegała zadowalająco, plan kosztów wykonano na sumę 267 tys. zł, co stanowi 20,5% planu rocznego. Nadal jednak niektóre Zarządy Oddziałów Wojewódzkich mają poważne zadłużenia w stosunku do ZG PZK, zarówno z tytułu składek członkowskich jak i pobranych materiałów.

Prezydium zapoznało się z przebiegiem obchodów Międzynarodowego Dnia Telekomunikacji i udziałem w nich Polskiego Związku Krótkofalowców. A oto ważniejsze akcenty naszego w nim udziału:

- masowe uczestnictwo krótkofalowców SP w międzynarodowych zawodach ITU organizowanych przez Ministerstwo Łączności Brazylii,
- uruchomienie okolicznościowej radiostacji SPØITU, pracującej w dniach 10 – 25 maja br. w siedzibie Klubu Krótkofalowców PZK przy Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle Młodych" w Warszawie,
- udział w konferencji prasowej zorganizowanej przez Ministerstwo Łączności,
- udział w wystawie zorganizowanej przez Ministerstwo Łączności, na której obok pięknej planszy świetlnej, wykonanej przez Klub PZK przy WSOWł w Zegrzu k. Warszawy, przedstawiono przykładowe konstrukcje amatorskie wykonane przez kol. kol. SP5WW, SP5QU, SP5FM i SP5HS.

Prezydium wysłuchało sprawozdania z przygotowań do II Mistrzostw Polski w radiopelengacji amatorskiej, przypadających na 15–19 czerwca br. w Zegrzu k. Warszawy. Ponadto prezydium poparło wnioski o przyznanie limitu mocy 750 W dla stacji SP4AAZ, SP4AFK, SP4AL, SP4PZA i SP6AEG.

● WN Manager PZK kol. Jan Gimiński-SP2BMX nadesłał wyniki współzawodnictwa nasłuchowców za I kwartał 1971 r., a także wyniki II tury SP-SWL Contestu. I tura została unieważniona wskutek odwołania I tury zawodników „SP-9 test".

Słuchajcie stałych audycji Zarządu Głównego Polskiego Związku Krótkofalowców nadawanych przez radiostację SP5PZK:

– niedziela, godz. 8.00 – 3650 kHz (82 m)
– ,, ,, 10.30 – 7062 kHz (42,5 m)
– ,, ,, 10.30 – 7090 kHz ,,

i powtarzanych w środy o godzinie 17.00 (pasmo 80 m).

Radiowy kurs telegrafii nadawany jest w każdą niedzielę o godz. 9.00 (pasmo 80 m) i 9.30 (pasmo 40 m).

A oto wyniki:

WN PZK – 1971

1. SP2-1402 160 pkt.
2. SP6-1714 146 pkt.
3. SP5-1375 60 pkt.
4. SP9-1301 21 pkt.
5. SP2-7374 } nie podano dat dokonanych nasłuchów
6. SP9-9116 }

SP - SWL Contest

1. SP5-4013 24 pkt.
2. SP9-1725 3 pkt.
3. SP3-7192 0 pkt.

Wszystkich nasłuchowców zachęcamy gorąco do udziału we współzawodnictwie i SP-SWL Contest przypominając, że szczegółowe regulaminy zostały zamieszczone w KP nr 4/1971.

SP5HS

Do nabycia w Zarządach Oddziałów Wojewódzkich PZK:

- **Międzynarodowe Zawody Krótkofalarskie – 15 zł**
- **Dyplomy Krótkofalarskie – 35 zł**
- **Informator UKF – 15 zł**
- **Operator krótkofalowiec – 15 zł**
- **Metodyka szkolenia telegrafii – 20 zł**
- **Historia krótkofalarstwa polskiego – 28 zł**

• • •

- **Platkietki (proporczyki) organizacyjne PZK – 12 zł**
- **Odznaki organizacyjne (znaczki klapowe) PZK w kolorach: niebieskim (nadawcy), zielonym (nasłuchowcy), czarnym (członkowie PK UKF) i czerwonym (członkowie SPDXC). – 15 zł**

KF • KF • KF • KF

Z ŻYCIA SP DX KLUBU

TABLICA DX

(stan na 30.4.1971 r.)

Grupa Mixed (CW, AM, SSB)

1.	SP7HX	285/ ?	26.	SP6AEG	165/186
2.	SP8AJK	279/283	27.	SP2LV	165/175
3.	SP5CK	277/280	28.	SP5XM	160/198
4.	SP6RT	259/263	29.	SP3DOI	153/180
5.	SP1AGE	240/254	30.	SP8EV	152/161
6.	SP8HR	235/248	31.	SP7ASZ	151/160
7.	SP9ADU	234/252	32.	SP2PI	150/155
8.	SP2AJO	234/241	33.	SP9NH	150/152
9.	SP9DH	230/245	34.	SP5BB	147/161
10.	SP3AIJ	227/229	35.	SP8ARU	146/167
11.	SP8AG	223/245	36.	SP8AQN	140/153
12.	SP2AOB	222/245	37.	SP5NE	140/150
13.	SP6BZ	220/227	38.	SP9UH	136/149
14.	SP9PT	213/224	39.	SP9DN	135/165
15.	SP5BSV	212/240	40.	SP2AEO	134/147
16.	SP9AI	203/216	41.	SP3AUZ	131/144
17.	SP5AFL	196/204	42.	SP6BFK	128/146
18.	SP6ALL	196/201	43.	SP6ASZ	120/210
19.	SP6AKK	196/198	44.	SP6BAA	116/123
20.	SP6TQ	186/220	45.	SP5QP	111/140
21.	SP5BAK	185/207	46.	SP7LD	109/131
22.	SP8MJ	182/205	47.	SP8ALT	107/136
23.	SP5AIB	181/197	48.	SP3BLG	105/128
24.	SP1BHX	178/196	49.	SP9AQY	105/120
25.	SP8AWP	174/193			

SP6BZ

O MIĘDZYNARODOWYCH ZAWODACH ITU

Ostatnio ogłoszone zostały wyniki międzynarodowych zawodów ITU (Międzynarodowej Unii Telekomunikacyjnej) za rok 1970. Zawody te zostały zorganizowane przez brazylijskie Ministerstwo Łączności dla uczczenia Międzynarodowego Dnia Telekomunikacji, który przypada corocznie na dzień 17 maja. Stroną organizacyjną i przebiegiem zawodów interesował się osobiście brazylijski minister Łączności H. C. Corsetti, który sam jest krótkofalowcem i posiada znak PY2ANS.

Wyniki zawodów ITU za rok ubiegły są na tyle interesujące, że warto im poświęcić nieco uwagi tym bardziej, że wskutek nieznajomości niektórych postanowień regulaminu zostaliśmy zepchnięci w klasyfikacji zespołowej (krajami) na dalsze miejsce.

W zawodach ITU 1970 brało udział ogółem 27 polskich stacji, przy czym z liczby tej 24 stacje uczestniczyły w części telegraficznej, a pozostałe 4 w części fonicznej. Ta wyraźna dysproporcja wynika z faktu, że w dalszym ciągu zbyt mało polskich stacji dysponuje emisją SSB.

Wyniki polskich stacji przedstawiają się następująco:

część telegraficzna

1.	3Z2AJO	13 412 pkt.	13.	3Z5ATO	650 pkt.
2.	3Z8HR	5612 ,,	14.	SP2KGR	623 ,,
3.	3Z9ABE	3724 ,,	15.	3Z2IU	605 ,,
4.	3Z9AAB	3315 ,,	16.	3Z9UH	522 ,,
5.	3Z1CNV	3045 ,,	17.	SP9KHX	477 ,,
6.	SP6DMJ	2961 ,,	18.	3Z8AQN	320 ,,
7.	3Z2BMM	1600 ,,	19.	3Z2AND	252 ,,
8.	SP2ZT	1440 ,,	20.	SP2BMX	228 ,,
9.	3Z3AOT	871 ,,	21.	SP9AVZ	155 ,,
10.	SP9CTW	859 ,,	22.	3Z2KAE	65 ,,
11.	SP7BYM	750 ,,	23.	3Z5PA	36 ,,
12.	3Z5DDJ	657 ,,	24.	SP9KIA	12 ,,

część foniczna

1.	SP9KR	1755 pkt.	3.	3Z8AWP	380 pkt.
2.	3Z9BLF	1750 ,,	4.	3Z2BMM	65 ,,

Zgodnie z regulaminem, trzem nadawcom indywidualnym w każdej części zawodów, którzy uzyskają najlepsze wyniki w skali światowej, zostaną przyznane medale: złoty, srebrny i brązowy. W roku ubiegłym złoty medal w części fonicznej przypadł krótkofalowcowi brazylijskiemu PY2ERS za imponujący wynik 80 840 punktów, natomiast w części telegraficznej drugi złoty medal powędrował do Soni PY2SO, popularnej brazylijskiej nadawczyni, za wynik 73 349 pkt. Srebrne medale otrzymali: EP2BQ z Iranu (52 830 pkt.) na fonii i CX1BBV z Urugwaju (35 402 pkt.) na telegrafii. Medale brązowe przypadły PY5EG za 45 248 pkt. na fonii i PZ1AH za 33 630 pkt. na CW. Zwraca uwagę fakt uzyskania znacznie lepszych wyników na fonii, niż na telegrafii. Dzieje się to wskutek popularności emisji SSB, którą preferują zwłaszcza rzadsze stacje DX-owe. Jak z powyższego zestawienia wynika, sukces odnieśli krótkofalowcy południowo-amerykańscy, ale też tam zainteresowanie zawodami było największe.

Oprócz klasyfikacji indywidualnej, warto więcej uwagi poświęcić klasyfikacji zespołowej, tj. poszczególnymi krajami. Pierwsze miejsce i puchar przechodni ITU przypadł tym razem Surinamowi (zespół w składzie PZ1ITU, PZ2ITU, PZ5RK, PZ9ITU, PZØITU oraz PZ1AH) za przeciętną 55 165 pkt. Drugie miejsce zajęła Brazylia za przeciętną punktację 53 210, natomiast na trzecim miejscu uplasował się Urugwaj z przeciętną 49 731 pkt. Kraje europejskie zajęły następujące miejsca:

5.	Szkocja	28 067 pkt.	27.	ZSRR Rep. Biał.	6156 pkt.
7.	Austria	25 970 ,,	31.	Polska	4692 ,,
11.	ZSRR Rep. Lit.	14 030 ,,	33.	Francja	3302 ,,
12.	ZSRR Fed. Ros.	13 011 ,,	34.	Dania	3283 ,,
15.	NRF	10 473 ,,	35.	Szwecja	2686 ,,
16.	Anglia (bez GM, GW, GI, GC, GD)	10 224 ,,	37.	Szwajcaria	2565 ,,
18.	Jugosławia	9060 ,,	38.	Czechosłowacja	2478 ,,
25.	ZSRR Rep. Ukr.	6814 ,,	39.	Rumunia	2225 ,,

Inne kraje uzyskały poniżej 2000 pkt. w klasyfikacji zespołowej.

Kryteria klasyfikacji zespołowej wynikają z przepisu pkt. 8.3.2. regulaminu zawodów ITU, który stanowi, że za podstawę obliczenia przyjmuje się przeciętną punktacji uzyskanej przez pierwszą dziesiątkę zawodników z danego kraju, zaś w przypadku, kiedy liczba sklasyfikowanych uczestników jest mniejsza od 10, przeciętną punktacji wszystkich zawodników. Nieznajomość tego przepisu, wykazana przez większość uczestników polskich spowodowała, że w tej klasyfikacji zepchnięci zostaliśmy na dalsze miejsce, chociaż skądinąd udział nadawców polskich był liczny. Dla przykładu podam, że np. Szkocja, która zajęła 5 miejsce w klasyfikacji krajami, reprezentowana była dosłownie przez jednego nadawcę GM3SDZ, który pracując na CW uzyskał 12 942 pkt., a na fonii 15 125 pkt., łącznie więc 28 067 pkt. Podobnie z Austrii brał udział jeden nadawca OE3EGL i to tylko w części fonicznej z wynikiem 25 970 pkt. Wygląda to dość paradoksalnie, ale gdyby w zawodach ITU 1970 brał udział z Polski tylko jeden nadawca 3Z2AJO (uzyskał on 13 412 pkt.), mielibyśmy szanse zajęcia 12 miejsca w świecie. Przez udział większej liczby stacji SP, zresztą często dorywczy, uzyskaliśmy gorszą punktację przeciętną i to nas zepchnęło na 31 miejsce.

Z powyższego wynikają oczywiste wnioski. Udział w następnych zawodach międzynarodowych ITU powinien być zawczasu przygotowany. Wielkie pole do popisu ma tu nasz SP DX Klub, chodzi bowiem o wystawienie ekipy 10 zawodników, odpowiednio zaprawionych w bojach DX-owych, a już szczególnie w ramach zawodów. Gdyby tylko z 10 województw wyłonić po 1 zawodniku, mielibyśmy team, który śmiało mógłby się pokusić o zajęcie jednego z czołowych miejsc. Nadto team ten, jako wiodący, mógłby ,,rozgrzeszyć'' pozostałych uczestników SP, których udział w zawodach był dorywczy i traktowany jako krótki relaks (a takich mamy sporo).

Na zakończenie w skrócie regulamin każdorocznych zawodów ITU:

czasokres: część CW – w każdą sobotę poprzedzającą dzień 17 maja (lub sobota 17 maja), część foniczna – sobota następująca po 17 maja, od 00.00 do 24.00 GMT;

punktacja: za QSO z własnym krajem – 0 pkt., za QSO z innym krajem, ale w tej samej strefie (zona) – 1 pkt. (na 3,5 MHz: 2 pkt.), za QSO z innym krajem europejskim i w innej strefie – 2 pkt. (na 7 MHz – 3 pkt., na 3,5 MHz – 4 pkt.). Za QSO DX – 3 pkt. (ale na 7 MHz – 4 pkt., na 3,5 MHz – 6 pkt.)

mnożnik: ilość uzyskanych stref ITU bez względu na pasma mnożona przez sumę punktów ze wszystkich pasm

numery kontrolne: RST (lub RS) plus numer własnej strefy, a więc w naszym przypadku 28, gdyż Polska leży w 28 strefie ITU.

Logi via PZK do końca maja, lub do 30.VI. na adres: P.O. Box 1219 ZC ØØ, Rio de Janeiro – GB, Brasil.

SP8HR

NA PASMACH

● Trzecią wyprawę światową przygotowuje popularny wśród krótkofalowców Gus W4BPD. Miała się ona rozpocząć wiosną br., ale została odłożona do najbliższego lata podobno wskutek choroby Gusa, która nie jest jednak na tyle groźna, aby plany wyprawy obrócić w niwecz. Gus tym razem zamierza odwiedzić kraje w rejonie Himalajów, a zwłaszcza Sikkim (AC3), Tybet (AC4), Bhuthan (AC) i Nepal (9N1), a być może odwiedzi kilka innych jeszcze krajów, będących prawdziwymi rarytasami na pasmach amatorskich.

● Druga wyprawa grupy krótkofalowców hinduskich na Lakkadiwy odbyła się w połowie kwietnia br. i trwała ponad tydzień. Stacja wyprawy nadawała pod znakiem VU7US i była dobrze u nas słyszana, zwłaszcza w godzinach wieczornych na paśmie 14 MHz. Uczestnicy wyprawy zapowiadają powtórzenie jej w najbliższych miesiącach. Istnieje również możliwość odwiedzenia Andamanów i Nikobarów, skąd od czasu wyprawy VU2NRA w 1965 r., a nieco później VU2DIA, nie nadawała żadna stacja amatorska. Andamany i Nikobary stanowią oddzielny kraj do DXCC, podobnie jak Lakkadiwy. Karty QSL za łączności z VU7US należy kierować (załączając 1 IRC i zaadresowaną do siebie kopertę) pod adresem: A.R.S.I., Post Box 534, New Delhi, India.

● Natomiast z Clippertonem (FO8) w dalszym ciągu otwarty problem. Już wielu krótkofalowców próbowało uzyskać zezwolenie na nadawanie z tej małej i niedostępnej dla krótkofalowców wysepki położonej na Pacyfiku, ale jak dotychczas wszelkie starania pozostają bez rezultatu. Tamtejsze władze administracji francuskiej nie chcą słyszeć o udzieleniu zezwolenia, a odmowę otrzymali WB2VAE i FØNH, a nawet trzech Francuzów, którzy mieli w kieszeni licencje na nadawanie z innych wysp Polinezji Francuskiej. Niezbyt wielką pociechę stanowiły owe licencję, bo np. w międzyczasie wyspa Maria Teresa (FO8M) w ogóle zniknęła z powierzchni oceanu. W taki to bezkonfliktowy sposób ubył nam jeden kraj do DXCC.

● Jeden z najbardziej popularnych QSL managerów Jack W2CTN ogłosił ostatnio, że zaprzestaje w tej dziedzinie dalszej działalności. Powód: podeszły wiek, nie mówiąc już o poważnych wydatkach związanych z drukiem kart QSL i ich wysyłką, a także... nerwach. Był on zasypywany kartami QSL i monitami od tysięcy krótkofalowców całego świata, a nie zawsze stacje DX-owe, których był QSL managerem, nadsyłały swoje logi w porę. W2CTN prosi, aby nie nad-

syłano do niego żadnych kart, gdyż wszystkie pozostaną bez odpowiedzi. A szkoda, był to bowiem wyjątkowo solidny i uczynny QSL manager.

● Do sporej grupki aranżerów wypraw DX-owych przybyła nowa postać. Jest nią W9IGW, który zorganizował w ub. roku ekspedycję DX-ową na Grenadę, z której nadawał pod znakiem W9IGW/VP2G, a w bieżącym roku wyprawił się na wyspy Juan Fernandez (tu ongiś przebywał Robinson Cruzoe) oraz San Felix, skąd nadawał pod znakami W9INW/CEØZ i W9INW/CEØX. Przy okazji warto wiedzieć, że CE3HG anonsuje również możliwość krótkich wypadów, zwłaszcza w czasie letnich weekendów na jedną z wysp archipelagu Juan Fernandez, w obrębie którego nie ma żadnej stałej stacji amatorskiej. CE3HG będzie się posługiwał prawdopodobnie znakiem CE3HG/CEØZ, chociaż nie jest wykluczone użycie nowego znaku 3G.

● Sukces, jaki odnieśli krótkofalowcy Surinamu (Holenderska Gujana) w ubiegłorocznych zawodach międzynarodowych ITU (I miejsce w świecie w konkurencji zespołowej) spowodował, że tamtejsze władze zwróciły na uporządkowanie spraw krótkofalarstwa większą uwagę, a cały kraj został podzielony na 8 okręgów wywoławczych. I tak PZ1 — to obecnie Paramaribo, PZ2 — prowincja Nickerie, PZ3 — Coronie, PZ4 — Saramacca, PZ6 — Para, PZ7 — Borokopondo, PZ8 — Commewijne oraz PZ9 — Morowinje. Znak PZ5 został zarezerwowany dla zagranicznych nadawców, a PZØ będzie przydzielany ekspedycjom DX-owym.

● Myśl w ramce: nic nie jest w stanie bardziej popsuć humoru naszemu korespondentowi w toku QSO, jak zbytnia z naszej strony znajomość skali RST. RST 599 + lub RS 59 + 30 dB — to często zbyt przesadna kurtuazja.

● Na wyspie Macquarie przybyła nowa stacja. Jest nią VKØTM, przy czym nadaje przeważnie na SSB na 14 230 kHz. Stacja ta jest od czasu do czasu słyszana u nas w godzinach rannych, jeśli dopiszą warunki propagacyjne. QSL via K3RLY.

● Z najbardziej na północ wysuniętych regionów azjatyckiej części Związku Radzieckiego (wyspa Dickson) nadaje stacja klubowa UKØBAD. Dysponuje ona nadajnikiem 200-watowym i 16-lampową superheterodyną, a karty QSL wysyła w 100%. UKØBAD (poprzedni znak UAØKAR) najczęściej można usłyszeć na telegraficznym odcinku pasma 14 MHz.

● „Bałtyk — morzem pokoju" („Sea of peace" — w skrócie SOP) — pod takim hasłem nasi koledzy z NRD urządzają w pierwszej połowie lipca każdego roku konkurs polegający na zrealizowaniu łączności z co najmniej 15 znakami należącymi do krajów nadbałtyckich. Należą tu: DM, DJ/DK/DL, LA, OZ, OH1, OH2, OH5, OH6, OH8, OHØ, SP1 SP2, UA1, UA2, UP2, UQ2, UR2, SM1, SM2, SM3, SM5, SM6 i SM7. Jeżeli w okresie od 1 do 15 lipca uda nam się spełnić warunki do SOP, nie zaniechajmy wysłać zgłoszenia (tylko wyciąg z logu) pod adresem: Radioklub der DDR, Post Box 30, 1055 Berlin, NRD. Oczekujemy, że za tegoroczny konkurs otrzymamy piękne, jak zawsze, plakietki.

● Operator stacji VR1L wrócił ostatnio z urlopu, który spędzał w Nowej Zelandii i znów jest aktywny z wyspy Ocean. Wyspa ta, na równi z wyspami Ellice i Gilbert położonymi na Pacyfiku, liczy się jako jeden kraj do DXCC. Natomiast jako oddzielny kraj do DXCC liczone są brytyjskie wyspy Phoenix, korzystające także z prefiksu VR1. Aktualnie nie ma tam jednak żadnej czynnej stacji amatorskiej.

● W dniach 7 i 8 sierpnia br. odbędą się popularne międzynarodowe zawody telegraficzne organizowane każdego roku przez Rumunię. Początek zawodów w sobotę o godz. 18.00 GMT, koniec w niedzielę o 24.00 GMT. Należy przeprowadzać łączności tylko ze stacjami rumuńskimi (YO) wymieniając grupy kontrolne składające się z RST i trzycyfrowego kolejnego numeru QSO, np. RST 579 001. Każde QSO daje 2 pkt., a mnożnikiem są rumuńskie okręgi administracyjne, których w sumie jest 17, a więc maksymalny mnożnik na 5 pasmach wynosi 17 × 5 = 85. Okręgi te stacje rumuńskie oznaczają dwiema literami następującymi po znaku stacji (np. YO8RL/BC). Wynik końcowy otrzymuje się mnożąc sumę punktów ze wszystkich pasm przez uzyskany mnożnik. Przypominamy również, że w dniach 14 i 15 sierpnia br. odbędą się międzynarodowe zawody WAE. (QSO tylko ze stacjami DX-owymi całego świata), a w dniach 28 i 29 sierpnia br. zawody azjatyckie p.n. „All Asian DX Contest" (QSO tylko ze stacjami azjatyckimi).

SP8HR

Dyplomy

„XL" CZYLI „KLUB WSPANIAŁYCH"

Był film pt. „Siedmiu wspaniałych", ale „Klubu wspaniałych" dotychczas jeszcze nie mieliśmy. A jednak ostatnio taki powstał i to jako przybudówka znanego fińskiego klubu łowców dyplomów AHC, nota bene pierwszego w świecie klubu krótkofalarskiego tego rodzaju. W pogoni za coraz to surowszymi kryteriami oceny dorobku pracy krótkofalowca, twórcy AHC powołali do życia „The XL Operator Club", przy czym owe XL ma tu podwójne znaczenie: w slangu krótkofalarskim litery XL są skrótem angielskiego słowa „excellent", tj. wspaniały, z drugiej zaś strony XL w alfabecie rzymskim oznacza cyfrę 40 i rzeczywiście 40 punktów trzeba uzyskać, ażeby otrzymać zaszczytne członkostwo „Klubu Wspaniałych".

Kryteria punktacji są następujące:

a) 5 punktów uzyskuje się za pierwsze 10 lat posiadania licencji nadawczej, plus 3 punkty za każde następne 5 lat;

b) 5 punktów uzyskuje się za pierwsze 200 krajów wg listy DXCC potwierdzonych kartami QSL, plus 3 pkt. za każde dodatkowe 50 krajów;

c) 5 punktów uzyskuje się za każde 100 krajów uzyskanych na jednym paśmie, przy czym w rachubę wchodzą tu pasma 28, 21 i 14 MHz;

d) 3 punkty uzyskuje się za każde 50 krajów DXCC w pasmach 7 i 3,5 MHz.

Rodzaj emisji obojętny, ale wszystkie wykazane kraje muszą być potwierdzone kartami QSL. Zgłoszenie członkostwa powinno zawierać dane co do daty otrzymania licencji, zaświadczenie z DXCC o ilości zweryfikowanych krajów, wykaz krajów oraz oświadczenie, że zawarte w zgłoszeniu dane są prawdziwe. Kart QSL nie należy załączać. Członkostwo jest bezpłatne, a zgłoszenie należy wysyłać pod adresem: Award Hunters Club Int., OH2YV, John Velamo, Isokaari 4-B-30, Helsinki 20, Finlandia.

Kto pierwszy spośród naszych SP oms zostanie członkiem „Klubu Wspaniałych"?

SP8HR

UKF ● UKF ● UKF ● UKF

XII ZJAZD UKF PZK

W dniach 8 i 9 maja 1971 r. odbył się w Opolu kolejny, dwunasty Zjazd UKF. Planowano początkowo zorganizowanie zjazdu w Turawie koło Opola, jednak ze względu na przyspieszony termin remontu obiektu, w którym miał się odbyć zjazd, organizatorzy zostali zmuszeni do zmiany lokalizacji zjazdu. W rezultacie uczestnicy zostali zakwaterowani w hotelach (nie bez poważnych trudności), a obrady odbywały się w Wojewódzkim Domu Kultury, w którym m.in. ma swoją siedzibę Piastowski Klub Krótkofalowców PZK.

Tradycyjnie w zjeździe, poza członkami PK UKF, uczestniczyli UKF-owcy dotychczas nie będący członkami tego klubu, a także sympatycy — co w sumie dało imponującą liczbę 120 osób. Zarząd Główny PZK reprezentował sekretarz generalny mgr inż. K. Słomczyński SP5HS, a Ligę Obrony Kraju — ppłk P. Mroziński. Pozdrowienia dla zjazdu i życzenia owocnych obrad nadesłali: dyrektor Departamentu Łączności RadiowejHMŁ. mgr inż. Marian Grecki i dyrektor naukowy Instytutu Łączności mgr inż. Jerzy Rutkowski. Obradom przewodniczył SP5QU.

W pierwszym dniu, poświęconym sprawom technicznym, referaty wygłosili: SP2DX — „Uwagi o pomiarach współczynnika szumów odbiorników UKF", SP9MM — „VFO i VXO w amatorskim sprzęcie UKF", SP6LB — „Anteny UKF". Po referatach zorganizowano wystawę — konkurs sprzętu. Komisja oceny miała trudne zadanie ze względu na dużą liczbę ciekawych eksponatów, stojących na wysokim poziomie technicznym i starannie wykonanych. Ostatecznie przyznano trzy nagrody: SP9ANI za urządzenie nadawczo-odbiorcze na pasmo 144 MHz, SP9AIP za podobne urządzenie, a trzecią nagrodę SP9ANZ i SP9ERR za dwa transceivery na pasmo 144 MHz. Przyznano także trzy wyróżnienia: SP7CNL za konwerter UKF, SP2DX za potrajacz waraktorowy na pasmo 432 MHz i SP7DKA za VFO na tranzystorach. Giełda sprzętu i towarzyskie dyskusje zakończyły pierwszy dzień zjazdu.

W drugim dniu referat pt. „Właściwości dynamiczne radiokomunikacyjnych odbiorników tranzystorowych" wygłosił SP5FM, a SP2DX poinformował zebranych o przygotowywanym satelicie amatorskim OSCAR 6.

Część organizacyjną zjazdu zapoczątkowało sprawozdanie z działalności PK UKF złożone przez SP2DX i uzupełnione przez SP5FM i SP6LB. W ożywionej dyskusji padło wiele propozycji mających na celu poprawę zaopatrzenia w sprzęt UKF, polepszenie informacji technicznej i organizacyjnej, a także zwiększenie aktywności członków PK UKF z równoczesnym wzrostem szeregów tego specjalistycznego klubu. Konstruktywne wypowiedzi znalazły odbicie w uchwale zjazdu.

Wybory nowych władz PK UKF, przeprowadzone na XII Zjeździe UKF, dały następujące rezultaty: przewodniczącym został wybrany kol. Z. Bieńkowski SP6LB, sekretarzem — kol. K. Mirosław SP9MM, a członkami Zarządu — kol. kol. T. Matusiak SP6XA (sprawy sportowe), W. Nietyksza SP5FM (sprawy techniczne) i J. Mitkiewicz SP9FG (sprawy zaopatrzeniowe).

W czasie zjazdu przyjęto w poczet członków PK UKF nowych kolegów: SP7EBM, SP7DSA, SP9CWK, SP9ED i SP7DSL, toteż liczebność rzeczywistych członków klubu wzrosła do 86 osób.

Ogromny wkład pracy w organizację zaplecza zjazdu, szczególnie wobec zaistniałych nagle trudności lokalowych, włożyli Koledzy SP6UK, SP6AOI i SP6BFM z Opolskiego Oddziału Wojewódzkiego PZK, za co należą im się słowa uznania i podziękowania od licznej rzeszy uczestników XII Zjazdu UKF PZK.

SP5QU

WIADOMOŚCI

● W dniach 6–7 marca br. odbyły się I Subregionalne Próby UKF. Udział polskich stacji był nieliczny; odbiło się to na wynikach. Warunki propagacji były słabe, najdalsza łączność z SP wyniosła 333 km. Stacje HG i DM uzyskiwały znacznie lepsze wyniki.

Znak	QSO	Kraje	Punkty	ODX
SP9ATR	14	2	2523	333
SP3BBN	13	3	2069	265
SP9WO	16	3	1620	292
SP6LB	12	2	1392	255
SP9DSM	5	3	444	218
SP9DH	3	2	156	95
SP1AAY	1	1	140	140

Dzienniki do kontroli nadesłały stacje 9CWK, 9PBH, 3BLR.
Na 432 MHz startowała tylko jedna stacja SP6LB – 75 pkt.

● Zostały wydane i rozprowadzone mapy QRA. Posiadają je ZOW PZK. Nowy układ mapy jest znacznie przejrzystszy (możliwość lepszego ustalenia położenia stacji i ich odległości). Mapa ta nie pozwala jednak na dokładne określenie własnego położenia. Do tego celu najlepiej jest posłużyć się łatwo dotępną mapą fizyczną lub administracyjną Polski w skali 1 : 1 000 000 i nanieść na nią siatkę QRA. Sposób naniesienia siatki był pokazywany na Zjeździe UKF w Opolu. Jeszcze dokładniej można określić własne położenie (np. w dużych miastach) posługując się łatwo dostępnymi mapami województw w skali 1 : 500 000. Mapy te można nabyć w „Domach Książki" w cenie 10–15 zł.

● Prawdopodobnie pierwsza łączność 2 × SSB na UKF w Polsce została dokonana 28 marca 1971 r. między stacjami SP9CSO z Cieszyna a SP9BNP z Bielska. Wcześniej przeprowadzane były próby w systemach mieszanych. Gratulacje dla obu konstruktorów! Technika SSB na UKF jest niewiele trudniejsza od tejże na KF, a daje naprawdę dobre wyniki. Szczególnie dużo stacji SSB pracuje w NRF w pobliżu 145,54 MHz, a z Czechosłowacji stale czynny jest OK1MBS, którego jakość modulacji jest szczególnie dobra. Stacja ta przeprowadzała także łączności na 432 MHz SSB ze stacją SP6LBAM.

● Dobry odbiornik do odbioru SSB zbudował SP3PJ z Poznania. Szczegóły konstrukcyjne na ten temat można uzyskać, pisząc na adres: Alfred Jankowski, Poznań 5, ul. Gwardii Ludowej 13, m. 8.

● Okręg krakowski zaczyna pojawiać się coraz więcej na UKF. Kilku doświadczonych KF-owców zaczęło próbować swoich sił na UKF. Wynik 8 stacji aktywnych w większości zawodów, własny Biuletyn UKF propozycje skedów. Informacji można zasięgnąć pisząc na adres UKF Managera SP9ADU – ZOW PZK, Kraków 1, skr. poczt. 606.

● Operator stacji DL7HG – Peter, który pierwszy nawiązał łączność z SP za pośrednictwem Artoba 70/2, zaprasza do skedów na 70 cm, a także 23 cm. Zgłoszenia przez SP6LB.

● Seria zórz polarnych nie skończyła się w styczniu. Kolega Inek SP2RO pilnie przesiadujący co wieczór przy aparaturze „złapał" w kwietniu aż trzy zorze. Dwie z nich były położone daleko na północy i były mało aktywne, trzecia średniej wielkości. Oto wyniki:

4.IV.1971 r. 16.35 – 17.49 GMT 4 × OH i 1 × SM
8.IV.1971 r. 15.29 – 16.37 GMT 8 × OH i 1 × UR2
raporty od 33A do 57A.

14.IV.1971 r. 22.36 – 02.06 GMT dnia 15.IV.1971 r. Inek nawiązał łączności z następującymi krajami: 12 × SM, 1 × UR2, 2 × OH, 1 × LA, 1 × OZ, 1 × GM, 1 × GW, 2 × G. Najdalsza stacja GW2HIY dała raport 57A, a była odległa o 1520 km. Zorza pojawiła się nad Środkową Szwecją i przemieszczała się na Zachód. Wiele stacji SM w łączności podawało raporty 59A. Inek donosi: „w ten sposób" zrobiłem do Maratonu w 2 turze już około 30 000 pkt. Aż dziw bierze dlaczego nikt z SP i U (UO2, UA2, UQ2, UC2) nie chodzi. Przecież na dwójce łączności nie robi się tylko w PD i UP 2 contest!" To prawda, ale nie każdy ma w dyspozycji 3 razy w miesiącu zorze, TX 750 W, RX 1,2 kTo i tyle doświadczenia.

● Są jednak także i cienie tak potężnej stacji. Młodzi koledzy z podziwem patrzą na czołowych OM, chociaż i na nich narzekają. Jeśli w promieniu 20 km ulokuje się dwie takie stacje, pozostali mogą liczyć tylko na... wyjazd ich operatorów na urlop. Jeden z młodszych kolegów z Gdyni pisze: „pomijam już fakt, że mają oni lepsze QTH, bo tego handicapu nie sposób skompensować, ale ich moc promieniowania jest czynnikiem, który odbiera chęć do pracy w „eterze"... rozumie Pan co się dzieje w moim odbiorniku, gdy nacisną klucz!... Trzeba przyznać że jest aktywnym nadawcą i wykorzystuje każde warunki propagacji, tylko że wyłącza wtedy wszystkich innych nadawców w promieniu paru kilometrów. Przestał pracować na 144 MHz SP2GL, SP2WA, nie licząc kilku młodych kolegów, którzy usłyszawszy co się dzieje w „eterze" przestali pasjonować się UKF-em..."

Jest jednak propozycja: „Proponuję wprowadzić pozwolenie użytkowania mocy większej od 250 W (tzw. „znamionowej" mocy I kat.) tylko do przeprowadzania DX-owych QSO poza zawodami (EME, MS itp.), natomiast w zawodach tylko pod warunkiem, że w promieniu np. 20 km nie ma innej stacji UKF. Zasada ta wyrówna nieco szanse słabszych stacji..." Propozycje autora listu godne są zastanowienia. Obniżenie mocy tylko o 5 dB nie da jednak spodziewanego wyniku. Może koledzy ze Śląska napiszą jak sobie z tym problemem radzą?

● Z ostatniej chwili. Czwarta zorza polarna pojawiła się 21.4. 1971 r. Pracowały SP2RO i SP2LU. Inek zrobił 4 × SM, 1 × UR2 i 2 × LA. Prawdziwe kwietniowe żniwa.

SP6LB

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)
Warszawa 1, skrytka pocztowa 320
Tel. 26-73-73

Krótkofalowiec Polski
ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK
NR 8 • (135) • SIERPIEŃ • 1971

II MISTRZOSTWA POLSKI W RADIOPELENGACJI AMATORSKIEJ

W dniach od 15 do 19 czerwca br. odbyły się w rejonie wsi Wola Kiełpińska k/Zegrza, na terenie pow. Nowy Dwór Mazowiecki, II Mistrzostwa Polski w radiopelengacji amatorskiej Zostały one zorganizowane przez Główną Kwaterę ZHP przy współudziale ZG PZK. Pierwsze Mistrzostwa Polski w tej dyscyplinie, organizowane przez LOK, odbyły się w 1970 r. w Sieradzu, a poprzedzone były nieoficjalnymi Mistrzostwami PZK w Białej Podlaskiej w 1969 r.

Celem mistrzostw była popularyzacja radiopelengacji amatorskiej jako dziedziny techniczno-sportowej istotnej dla umacniania obronności kraju, uczczenia 20 rocznicy powstania powszechnej samoobrony, oraz wyłonienie mistrzów i wicemistrzów Polski na rok 1971.

Mistrzostwa obejmowały zawody w pasmach 3,5 i 144 MHz łącznie z terenoznawstwem, pelengacją na obydwu pasmach, strzelaniem i rzutem granatem — niezależnie w kategorii juniorów i seniorów.

W zawodach wzięło udział 42 zawodników z klubów i drużyn łączności ZHP, klubów PZK i klubów łączności LOK. Uczestnicy, sędziowie i organizatorzy byli zakwaterowani w pobliżu terenu zawodów, w komfortowo urządzonym miasteczku namiotowym (świetlica z telewizorem, własne kino z codziennie wyświetlanym nowym filmem) przez Wyższą Szkołę Oficerską Wojsk Łączności w Zegrzu.

Kierownikiem mistrzostw był hm J. Cheński SP5JH — szef Inspektoratu Łączności Głównej Kwatery ZHP. W skład kierownictwa wchodzili: mgr inż. K. Słomczyński SP5HS, hm mgr inż. L. Janczewski SP5ASI, hm Z. Strzemieczny, ppor. G. Skolmowski i mgr Z. Kłossowski SP4BQW pełniący jednocześnie funkcję sędziego głównego.

Zespół sędziowski reprezentowali: W. Chojnacki SP5QU, M. Rybak SP5RM, Cz. Ługowski SP8JM, inż. A. Kubicki SP5BB, W. Łukaszewicz SP5WL, Z. Rusinek SP5EKD i A. Cwyl SP5 1330. Operatorami „lisów" byli druhowie: W. Bartczak, M. Szafarzyński, A. Trzeciecki i G. Marczak.

W pierwszym dniu zawodów została rozegrana konkurencja w pasmie 3,5 MHz, w której brało udział 22 zawodników-juniorów oraz 8 zawodników-seniorów. W drugim dniu startowało w pasmie 144 MHz 21 juniorów i 8 seniorów. Poza konkursem startował sekretarz generalny ZG PZK — SP5HS. Tego samego dnia odbyło się również strzelanie i rzut granatem. Pelengacja — konkurencja mająca, jak się okazało, duży wpływ na ostateczną klasyfikację mistrzostw — rozegrana była trzeciego dnia przy zmiennej pogodzie.

W drugim dniu mistrzostw teren zawodów i miasteczko namiotowe odwiedzili goście z ministrem Łączności doc. dr E. Kowalczykiem, szefem Wojsk Łączności i prezesem ZG PZK gen. bryg. L. Kołatkowskim na czele.

Czwarty dzień spędzili uczestnicy mistrzostw na wizycie w Wyższej Szkole Oficerskiej Wojsk Łączności w Zegrzu, gdzie odbyło się uroczyste zakończenie zawodów. Uroczystości te zapoczątkowała defilada zawodników na ulicach miasteczka, następnie pokaz radiopelengacji na stadionie sportowym, prowadzony interesująco i z humorem przez inż. A. Kubickiego SP5BB (Kuba).

W części oficjalnej zakończenia mistrzostw wzięli udział: minister Łączności, szef Wojsk Łączności, prezes ZG PZK, z-ca naczelnika ZHP oraz przedstawiciele MON, Zarządu Łączności MSW, Inspektoratu Powszechnej Samoobrony, władz partyjnych i administracyjnych powiatu nowodworskiego. Po przemówieniach ogłoszono oficjalne wyniki II Mistrzostw Polski oraz wręczono puchary, nagrody i dyplomy.

A oto wyniki i nagrody.

Kategoria juniorów — pasmo 3,5 MHz

● Mistrzem Polski w radiopelengacji amatorskiej na rok 1971 został Leszek Dunowski SP2EFO z klubu PZK w Gdańsku (puchar Mistrza i puchar szefa GZP).

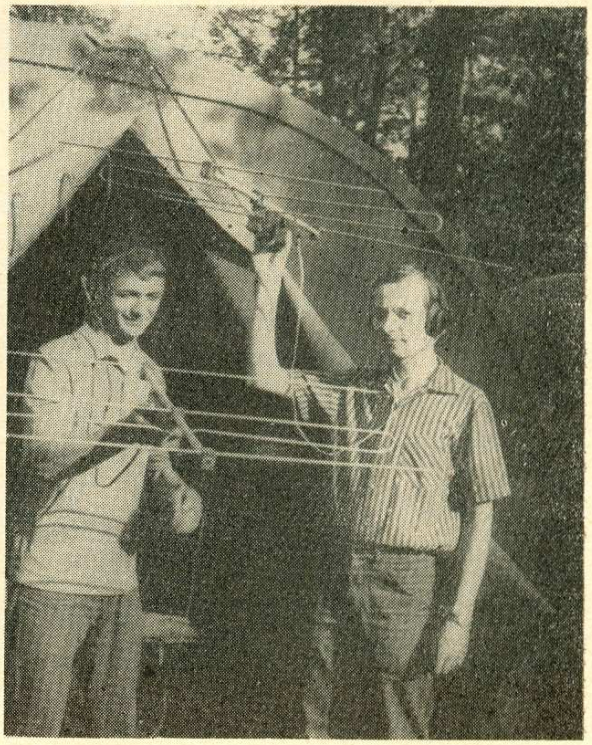

Zawodnicy podczas prób odbiornika
Fot. „Kuba" — SP5BB

● Wicemistrzem został Zbigniew Hajduk z klubu łączności LOK w Garwolinie (puchar Wicemistrza oraz nagroda ZG SEP — zegarek).

Kategoria seniorów — pasmo 3,5 MHz

● Mistrzem został Marek Lisiecki SP5BCL z klubu PZK przy WSOWŁ w Zegrzu (puchar Mistrza oraz puchar ministra Łączności).

● Wicemistrzem został Lucjan Sobocki SP5ENM z klubu przy Technikum im. M. Kasprzaka (puchar Wicemistrza oraz nagroda dowódcy Warszawskiego Okręgu Wojskowego — zegarek).

Kategoria juniorów — pasmo 144 MHz

● Mistrzem został Janusz Kłossowski SP4DDR z klubu PZK w Wysokiem Mazowieckim (puchar Mistrza oraz puchar prezesa LOK).

● Wicemistrzem został Jerzy Skibicki z klubu PZK w Wysokiem Mazowieckim (puchar Wicemistrza oraz nagroda dyrektora Zarządu Łączności MSW — odbiornik radiowy „Dominika").

Kategoria seniorów — pasmo 144 MHz

● Mistrzem został ponownie Marek Lisiecki SP5BCL, puchar Mistrza oraz puchar prezesa PZK).

● Wicemistrzem — Zdzisław Kaszta z klubu PZK w Dzierżoniowie (puchar Wicemistrza oraz nagroda Inspektoratu Powszechnej Samoobrony — zegarek).

Zdobywcy dalszych miejsc otrzymali zestawy odbiorników tranzystorowych do składania (nagrody dyrektora Centralnej Składnicy Harcerskiej), książki (nagrody PIR, Zakładów „Zarat" i Wydawnictw Komunikacji i Łączności). Najlepsza z zawodniczek — Gra-

żyna Kąkol z HKŁ Rawicz otrzymała nagrodę ZURT – odbiornik tranzystorowy.

Najlepszym klubom (klub PZK przy Liceum Ogólnokształcącym w Wysokiem Mazowieckim, Harcerski klub łączności „Fala" w Białej Podlaskiej i klub łączności LOK w Garwolinie) przyznano nagrody w postaci odbiorników radiokomunikacyjnych typu „Lambda", ufundowane przez ministra Łączności, naczelnika ZHP i szefa Wojsk Łączności. Nagrodę Zjednoczenia Stacji Radiowych i Telewizyjnych – selektoskop – otrzymał najaktywniejszy klub harcerski – HKŁ Rawicz z woj. poznańskiego.

Szczegółowe wyniki II Mistrzostw Polski w radiopelengacji amatorskiej ujęte są w poniższym zestawieniu.

Kolejno: miejsce w kwalifikacji, zawodnicy, ilość lisów, czas, terenoznawstwo, pelengacja, strzelanie, rzut granatem, wynik końcowy w minutach.

PASMO 3,5 MHz

Juniorzy

1.	L. Dunowski	4	66	6	0	7	4	49
2.	Z. Hejduk	4	75	4	0	9	4	58
3.	J. Sacewicz	4	125	8	20	8	3	86
4.	R. Kuziak	4	127	4	16	7	1	99
5.	R. Bojarski	4	139	6	20	9	2	102
6.	A. Gadomski	4	135	6	16	4	0	109
7.	S. Zdunek	4	144	8	16	6	4	100
8.	J. Jakubowski	4	129	0	0	9	1	119
9.	G. Kąkol	3	112	6	12	5	1	88
10.	R. Rajzacher	3	129	2	0	6	2	119
11.	Z. Ginalski	3	152	4	0	0	2	146
12.	A. Gust	2	80	4	0	5	0	71
13.	J. Biernacki	2	97	4	0	9	2	82
14.	A. Zieniuk	2	147	4	20	8	2	113
15.	K. Gust	1	87	2	4	9	0	72
16.	E. Walter	1	136	2	0	5	0	129
–	W. Maliszewski	3	193	5	–	9	3	–
–	A. Matuszewski	2	175	4	0	9	1	–
–	J. Marszalec	1	155	2	0	2	3	–
–	R. Piotrowski	0	–	0	8	8	2	–
–	R. Stachowiak	0	–	0	0	9	0	–
–	A. Dębowski	0	–	0	0	3	3	–

Seniorzy

1.	M. Lisiecki	4	118	6	12	4	1	95
2.	Ł. Sobocki	4	135	8	8	2	2	114
3.	B. Gogacz	4	144	8	8	5	1	112
–	A. Kojer	2	164	2	12	2	1	–
–	B. Skrzypozak	2	212	2	0	2	2	–
–	W. Iglewski	1	161	2	8	7	2	–
–	J. Bilski	1	173	2	8	4	3	–
–	W. Wasilewski	0	–	0	0	3	0	–

PASMO 144 MHz

Juniorzy

1.	J. Kłossowski	4	69	8	20	9	1	31
2.	J. Skibicki	4	74	8	20	9	0	37
3.	A. Zieniuk	4	90	8	16	8	2	56
4.	J. Jakubowski	4	75	0	0	9	1	65
5.	W. Mojsa	4	105	4	20	9	0	70
6.	J. Biłat	4	82	0	0	8	0	74
7.	L. Dunowski	4	91	2	0	7	4	78
8.	A. Gadomski	4	104	6	16	4	0	78
9.	Z. Ginalski	4	86	2	0	0	2	82
10.	A. Dębowski	4	100	6	4	3	3	84
11.	Z. Hejduk	4	106	4	0	9	4	89
12.	J. Waraksa	4	110	4	0	7	2	97
13.	W. Maliszowski	4	127	0	8	9	3	107
14.	J. Marszalec	4	125	4	0	2	3	116
15.	Z. Pijanowska	3	136	4	3	8	8	116
16.	A. Wziątek	3	142	0	0	8	0	134
17.	K. Sliwowski	2	127	2	16	9	1	99
18.	M. Kulbabiński	2	134	4	20	9	1	100
19.	J. Dziekoński	2	145	2	0	8	3	132
–	R. Kuziak	4	165	2	–	7	1	–
–	A. Pawłowski	3	207	4	0	8	5	–

Seniorzy

1.	M. Lisiecki	4	66	6	4	4	1	51
2.	Z. Kaszta	4	93	2	12	6	0	73
3.	L. Sobocki	4	102	4	20	2	2	74
4.	A. Kojer	4	95	8	8	2	1	76
*	K. Słomczyński	4	107	8	8	3	2	86
5.	W. Iglewski	4	113	1	16	7	2	87
6.	B. Skrzypczak	3	134	4	0	2	2	126
7.	J. Bilski	3	148	6	0	4	3	135
8.	W. Wasilewski	2	140	4	0	3	0	133

Hymnem narodowym i opuszczeniem flagi państwowej zakończone zostały II Mistrzostwa Polski – ocenione przez uczestników i obserwatorów jako impreza ciekawa, pożyteczna, rozgrywana w miłej i sportowej atmosferze.

SP5QU

* poza konkursem
– poza limitem czasu

Zarząd Główny PZK z głębokim żalem zawiadamia, że w dniu 12 czerwca 1971 r. zginął śmiercią tragiczną

inż. IRENEUSZ WYPORSKI – SP5AIW

wieloletni aktywny i zasłużony działacz Polskiego Związku Krótkofalowców, pełen pasji konstruktor i niezapomniany Kolega.

Cześć Jego pamięci!

KF • KF • KF • KF

TABLICA DX

(Stan na 31 maja 1971 r.)

Grupa Mixsed (CW, AM, SSB)

1.	SP5CK	278/281	22.	SP6AEG	165/186
2.	SP6RT	262/265	23.	SP2LV	165/175
3.	SP1AGE	244/254	24.	SP8ARU	163/180
4.	SP2AJO	237/241	25.	SP3DOI	162/185
5.	SP8HR	235/284	26.	SP8EV	152/161
6.	SP9ADU	234/252	27.	SP7ASZ	151/160
7.	SP9DH	230/245	28.	SP9NH	150/152
8.	SP8AG	223/245	29.	SP5BB	147/161
9.	SP6BZ	223/230	30.	SP8AQN	140/155
10.	SP2AOB	222/245	31.	SP5NE	140/150
11.	SP5BSV	218/241	32.	SP9UH	136/149
12.	SP9PT	217/224	33.	SP2AEO	134/147
13.	SP9AI	206/216	34.	SP2BA	132/135
14.	SP5AFL	198/206	35.	SP3AUZ	131/144
15.	SP6AKK	196/198	36.	SP6BFK	128/146
16.	SP6TQ	192/223	37.	SP6BAA	118/123
17.	SP5BAK	187/208	38.	SP8ALT	111/137
18.	SP8MJ	184/200	39.	SP3BLG	110/131
19.	SP1BHX	178/196	40.	SP9AQY	105/120
20.	SP8AWP	178/195	41.	SP6GB	105/106
21.	SP5XM	165/198			

Grupa CW ONLY

1.	SP6RT	262/265
2.	SP2AJO	237/241
3.	SP8HR	235/248
4.	SP9ADU	234/240
5.	SP8AG	223/245
6.	SP6BZ	222/229
7.	SP9AI	206/216
8.	SP6AKK	194/195
9.	SP8MJ	184/200
10.	SP8ARU	163/180
11.	SP6BAA	117/122
12.	SP8ALT	111/137
13.	SP9AQY	105/120
14.	SP5BB	35/ 45

Grupa FONE (AM, SSB) ONLY

1.	SP5BSV	218/241
2.	SP5CK	181/186
3.	SP5XM	147/161
5.	SP6AKK	59/ 82

Przypominam wszystkim zainteresowanym, że obowiązuje przesyłanie uzupełnień lub potwierdzeń swych stanów co najmniej raz na 3 miesiące. Zapraszam również wszystkich, którzy dotychczas nie brali udziału. Korespondencję kierować na adres: SP6BZ – Wrocław 18, skrytka pocztowa 7.

SP6BZ

NA PASMACH

● Czynione były przygotowania do pierwszej polskiej wyprawy naukowo-sportowej do Mongolii. Ekspedycja ta w składzie SP2PI, ex SP2AVE, SP8JM i SP9PT miała wyruszyć latem br. Niestety została odwołana. Obecnie z Mongolii jest bardzo aktywny UA9VH/JT1, który

pracuje przeważnie na 14 MHz telegrafią i dobrze jest u nas słyszany w godzinach popołudniowych. UA9VH/JT1 prosi o karty QSL via UA9VB. Krótkofalowcy Mongolii zamierzają wkrótce zorganizować swoje pierwsze zawody międzynarodowe.

● Do najaktywniejszcyh obecnie nadawców z Rwandy należy 9X5AA. Posiada on nadajnik 100-watowy i prosi o QSL via W1YRC. 9X5AA pracuje przeważnie w pasmach 14 i 21 MHz na CW.

● HV3SJ znów odezwała się na przełomie maja i czerwca br. nadając na wszystkich pasmach KF i prosząc o QSL via DL1CU. Natomiast zapowiadana w tym samym okresie wyprawa grupy krótkofalowców fińskich z Matti OH2BH na czele do Albanii i innych krajów nie doszła do skutku i została odłożona na inny, bliżej jednak nieokreślony termin. Ekspedycja ta zamierza nadawać z Albanii pod znakiem ZA5Z, następnie wyruszy do Fernando Poo, skąd będą się posługiwać znakiem 3CØEG. Dalszy etap podróży – to Annabon i znak 3CØAN. Używane będą następujące częstotliwości na CW: 14 020, 21 020 i 28 020 kHz oraz 14 195, 21 295 i 28 595 kHz na SSB. Pasma niższe, jak 3,5 i 7 MHz używane będą tylko wyjątkowo.

● Doskonale u nas słyszany Ahmed AP2AD nadaje z miejscowości Lyallpur w Zachodnim Pakistanie. Posiada nadajnik 200-watowy, nadaje głównie emisją SSB w paśmie 14 MHz. QSL via Box 65, Lahore, West Pakistan.

● Andrè 5R8BF, który przez dłuższy okres czasu nadawał z Madagaskaru pod znakiem FB8BF powrócił do Francji i obecnie reprezentuje jej prowincję Bretanię pod znakiem F6AMF.

● Znana z udziału w licznych contestach międzynarodowych i doskonałych wyników radziecka stacja klubowa UA3KWA z Kaługi nadaje obecnie pod znakiem UK3XAU. Dysponuje nadajnikiem 200-watowym i 14-lampową superheterodyną.

● Z ,,Dachu Świata'' – jak Nepalczycy nazywają swój górzysty kraj – odezwała się nowa stacja amatorska nadająca pod znakiem 9N1JW i pracująca na SSB przeważnie w pasmach 21 i 14 MHz. Operator tej stacji prosi o QSL via DJ9KR, gdyż krótkofalowcy nepalscy (a jest ich zaledwie kilku, w tej liczbie popularny 9N1MM) nie posiadają własnego biura QSL.

● Międzynarodowe zawody ITU stają się z każdym rokiem coraz ciekawsze, a ich uczestnicy mają niecodzienną okazję powiększenia swego dorobku prefiksowego. I tak, w tegorocznych majowych zawodach ITU były czynne następujące stacje posługujące się niespotykanymi dotychczas znakami: HW6UIT (Francja), 9L9ITU (Sierra Leone), KD4ITU (stan Virginia), 5T3ITU (Maurytania), 7X2ITU (Algeria) i wiele innych. Litery UIT są skrótem nazwy Międzynarodowej Unii Telekomunikacyjnej w języku francuskim, natomiast ITU – w języku angielskim. Warto też wspomnieć o polskiej stacji posługującej się okolicznościowym znakiem SPØITU.

● Nadająca z wyspy Gotland szwedzka stacja klubowa SK1AQ jest w tej chwili jedyną aktywną stacją posługującą się tym rzadkim prefiksem. Jest to stacja radioklubu w Hemse, karty QSL należy wysyłać via SM1CXE, Box 27, S-620 12 Hemse.

● Znany czechosłowacki nasłuchowiec OK2-3868 (ostatnio uzyskał on licencję i znak OK2PEX) ma potwierdzone kartami QSL nasłuchy wszystkich krajów według ilsty DXCC. W jego kolekcji QSL znajdują się m.in. takie unikaty jak 1M4A, 1S9WNV, FO8M, VR1P, ZS2MI, HKØTU, TI9CF, 1H4C, YB1BC, ZA2RPS, a nawet QSL LI2B z papirusowej łodzi Thora Heyerdahla. Zdaniem OK2-3868 nie wystarczy wysłać swoją QSL, IRC czy s.a.s.e. – stacje DX-owe lubią, kiedy napisze się im parę słów o sobie.

● Już 25 nadawców na świecie może się poszczycić potwierdzonymi kartami QSL łącznościami ze wszystkimi krajami świata według listy DXCC. W liczbie tej znajduje się tylko pięciu europejczyków (trzech G, jeden HB i jeden DL). Maksymalna ilość krajów wg listy DXCC wynosiła 322, ostatnio jednak zaszły w liście tej pewne zmiany.

● Międzynarodowa ekspedycja wysokogórska, która w maju br. zamierzała zdobyć szczyt Mount Everest w Himalajach, zaopatrzona była w całkowicie stranzystorowany nadajnik. Niezwykle ciężkie warunki klimatyczne zmusiły ekspedycję do odwrotu w momencie, kiedy była w odległości zaledwie 600 m od szczytu. Potężne zamiecie śnieżne i szalejące wichury nie wpłynęły ujemnie na pracę nadajnika z tego aktualnie najwyższego QTH górskiego (8290 m npm). Nadany drogą radiową dramatyczny apel o pomoc oraz meldunek o decyzji odwrotu zostały ,,na dole'' całkowicie odebrane.

● Z pustynnej republiki afrykańskiej Czad aktywna jest stacja pracująca pod znakiem TT8AD. Operator tej stacji będzie przebywał w Czadzie do końca br., po czym zastąpi go brat – F2MO. QSL via F2MO.

● Oczekuje się, że wzorem lat ubiegłych będzie czynna w drugiej połowie sierpnia br. z Sopotu okolicznościowa stacja pracująca pod znakiem SPØMFP z okazji Międzynarodowego Festiwalu Piosenki.

● Blisko 8 milionów mieszkańców w zespole miejskim Kalkuty, jednego z największych miast świata, stoi w wyraźnej dysproporcji do znikomej ilości 40 wydanych tam licencji. W dodatku Hindusi nie lubią budować urządzeń KF czy UKF we własnym zakresie, wolą sprzęt gotowy, a ten, pochodzący głównie z importu, jest drogi i trudny do uzyskania. Rezultat: znakomita większość tutejszych stacji VU2 jest QRT.

● Organizowane każdego roku przez ZOW PZK w Krakowie Krajowe Zawody QRP należą już do tradycji polskiego krótkofalarstwa. Szkoda, że w tegorocznych zawodach QRP brało udział niewielu nadawców SP jest to bowiem już jedyna okazja wypróbowania swoich urządzeń QRP w szerszym zakresie, a przy tym dodatkowa emocja, jaką daje praca małą mocą. Wprawdzie w tegorocznych zawodach sporo QRM-u przysporzyły odbywające się równolegle zawody czechosłowackie z okazji 20-lecia SVAZARM (odpowiednik naszej LOK), jednak zachęcamy wszystkich SP oms do liczniejszego w latach przyszłych udziału w tych wielce atrakcyjych i nietypowych zawodach.

● VK9NP jest stacją pracującą z wyspy Norfolk, czynną głównie na SSB w pasmach wyższych (QSL via K3RLY). Natomiast VK9DM nadaje z terytorium Papua na 21 340 i 21 270 kHz SSB.

● W ostatni weekend sierpnia br. odbędą się międzynarodowe zawody p.n. ,,All Asian Contest'', w trzeci weekend września br. – część telegraficzna popularnych zawodów skandynawskich SAC, w czwarty weekend września br. – część foniczna. Nie zapomnijmy też o popularnych krajowych zawodach zielonogórskich, odbywających się tradycyjnie w ostatnią niedzielę września.

● W południowo-amerykańskiej Gujanie (8R1) wydanych jest niespełna 10 licencji. Do aktywnych stacji należą 8R1J, który jest QRV przeważnie na pasmach wyższych oraz WA40VP/8R1 pracujący emisją SSB. Krótkofalowcy z Gujany nie posiadają własnego biura QSL, dlatego też należy je kierować na adres 8R1Y, Box 325, Georgetown, Guyana, South America. Jeden z aktywnych do niedawna tamtejszych nadawców – 8R1S opuścił ten kraj, a karty QSL do niego należy wysyłać via VE3DLC.

● Wyprawa TI2CF nadawała przez okres kilku dni z wyspy Cocos pod znakiem TI9CF, przy czym istnieje możliwość powtórzenia ekspedycji na przełomie br. Karty QSL via W4VPD.

SP8HR

UKF • UKF • UKF • UKF

WIADOMOŚCI

● Na terenie krakowskiego Oddziału Wojewódzkiego PZK działają aktywnie staje: SP9ADU, 9ANZ, 9BCV, 9CSE, 9CSU, 9CWV, 9DH, 9DSM, 9FG i klubowa SP9PBZ. Okręg ten wydaje okresowo Informator UKF pod redakcją SP9ADU i SP9BCV. Adres ZOW PZK: Kraków 1, skr. poczt. 606.

● Zorze polarne fascynują wielu kolegów, lecz kiedy się one pojawiają? W kwietniu było ich cztery. Utworzony został system powiadamiania telefonicznego. Kol. SP2AOZ (Gdynia tel. 410-762) za zwrotem kosztów może powiadamiać o słyszanej przez niego, lub 2RO zorzy polarnej w czasie jej trwania.

● W drugi dzień Wielkanocy odbył się tradycyjny Vanocni Contest. Logi przesłały tylko stacje SP9CSQ, SP9CSR, SP6LB. Startowało więcej stacji.

● W dniach 1 i 2 maja 1971 r. odbyły się potrójnie klasyfikowane zawody:

– próby I Regionu IARU – klasyfikacja wewnętrzna
– SRKB – organizowany przez YU
– YO5 Contest – organizowany przez YO5.

W tych ostatnich zawodach klasyfikowane będą tylko 3 stacje, gdyż pozostałe, nie wiedząc o tym, nie nadesłały kopii dzienników. Do oceny dzienników za SRKB Contest nadesłano więcej: SP6BTI, 9WO, 6LB, 3BBN, 9DH, 9ERR/9, 9BQJ, 9KHR, 9BCV, 3BLR, 2RO, 9CSE, 6DHF, 9DBZ (łącznie 14 stacji).

II TEST UKF I REGIONU IARU

Test I Regionu IARU w dniach 1/2 maja 1971 był obsadzony stacjami z domowego QTH. Niska temperatura i śnieg w górach nie pozwoliły na pierwsze w tym roku wyjście w terenowe, górskie QTH. Wyniki są więc nie nadzwyczajne, mimo słyszalności stacji HG, OE. Licznie pracujące stacje YO, YU nie były zupełnie słyszane. Oto wyniki:

Lp.	znak	QSO	pkt.	kraje	ODX
1.	SP6BTI	39	7 808	4	268
2.	9WO	41	5 084	3	310
3.	6LB	25	3 305	4	290
4.	3BBN	14	3 057	3	300
5.	9AYA	34	2 945	4	290
6.	9PBH	29	2 714	3	341
7.	9AIP	31	2 542	4	290

8.	9DH	24	2 391	3	300
9.	9ERR/9	21	1 618	2	279
10.	9BQJ	24	1 441	2	127
11.	9KHR	8	381	2	140
12.	9BCV	6	281	2	140
13.	3BLR	8	276	2	65
14.	2RO	2	270	2	255
15.	9CSE	5	213	2	146
16.	6DHF	2	197	2	100
17.	9PBZ	2	26	1	25

Na uwagę zasługuje właściwa postawa stacji, które mimo zrobienia tylko dwóch QSO nadesłały dzienniki do kontroli.

MARATON UKF II TURA 1971

(13.III–30.IV.1971)

Lp.	znak	QSO	QRA	pkt.	wynik	ODX
1.	SP2RO	79	24	2353	55 472	1512
2.	6BTI	125	8	310	2 480	215
3.	6LB	52	7	171	1 197	152
4.	9WO	54	4	107	428	292
5.	3BBN	10	6	63	378	315
6.	6DHF	4	1	9	9	107

Rekordowy wynik kol. Inka wynika ze „złapania" aż czterech zorzy w kwietniu. Ten handikap jest trudny do skompensowania, dlatego też regulamin maratonu budził tyle dyskusji na XII Zjeździe PK UKF.

WYNIKI XXXIV SP9VHFC

W październiku 1970 r. odbyły się tradycyjne zawody SP9VHFC. Trwały one w okresie dobrej propagacji i dlatego wyniki są dość ciekawe, a liczby punktów wyższe niż w poprzednich tego rodzaju zawodach. Przeglądając wyniki stacji polskich spostrzega się coraz wyższe lokaty stacji z okręgów SP6, SP5, SP2.

Stacje polskie – grupa A – fixed – 144 MHz

Lp.	znak	pkt.	Lp.	znak	pkt.
1.	SP9ANH	34 426	22.	SP9DH	– 5160
2.	9AI	33 223	23.	9DSM	4188
3.	6BTI	18 379	24.	9ADU	4139
4.	6LB	15 806	25.	9AUX	4137
5.	5AD	15 210	26.	9EJK	3967
6.	2RO	14 540	27.	2EFO	3849
7.	9AIP	11 601	28.	9DRP	3521
8.	7CIK	10 737	29.	9CSU	2672
9.	9GO	9587	30.	9BCV	1889
10.	6XA	8736	31.	9PNB	1369
11.	7DSA	8727	32.	9KFP	902
12.	9EBQ	7965	33.	9EB	805
13.	7AGJ	7632	34.	3ZØPKR	758
14.	9AKW	6737	35.	SP9EHS	665
15.	5SM	6662	36.	9PDK	593
16.	9AYA	6269	37.	9ZD	437
17.	9ED	5853	38.	9KHR	393
18.	3BBN	5807	39.	9ANZ	357
19.	9PBH	5746	40.	1NT	270
20.	9KAX	5723	41.	6TQ	198
21.	9ACI	5219	42.	9CSE	131

Grupa B – terenowe – 144 MHz

1.	SP9AFI/9	48 355	3.	9DW/9	4455
2.	9PBN/9	26 151			

Grupa A – 432 MHz

1.	SP2RO	8585	2.	9FG	3355

ARTOB

Dnia 10.4.1971 r. został wypuszczony Artob nr 49 z przekaźnikiem 70 cm/2 m. Retranslator pracował doskonale. Balon niosący przekaźnik nie przesunął się dostatecznie daleko na Wschód i w SP nie był wykorzystany. Sąsiedzi z DM zrobili szereg łączności, np. DM2CBD zrobił 14 x DL i 3 x PAØ.

SP6LB

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)
Warszawa 1, skrytka pocztowa 320
Tel. 26-73-73

Krótkofalowiec Polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

NR 9 • (136) • WRZESIEŃ • 1971

WIADOMOŚCI ZG PZK

IV ZJAZD SP DX KLUBU

W dniach 26 i 27 czerwca br. odbył się w Krzeszowicach IV Zjazd SP DX Klubu, poprzedzony ożywioną dyskusją przedzjazdową, która koncentrowała się głównie wokół wprowadzenia niezbędnych zmian w dotychczasowym regulaminie SP DX Klubu. Stawiane postulaty dotyczyły m.in. zwiększenia dyscypliny organizacyjnej, bardziej obostrzonych zasad przyjmowania nowych członków i lepszego skoordynowania kierunków działalności. Ta problematyka stanowiła też główną dominantę obrad.

Pierwszy dzień obrad, poza tradycyjną ceremonią otwarcia, rozpoczęły sprawozdania wygłoszone przez sekretarza do spraw krajowych SP DX Klubu – kol. SP9PT oraz sekretarza d/s zagranicznych – kol. SP7HX. Ze sprawozdań tych wynikało, że aktualna liczba członków rzeczywistych, a więc tylko nadawców SP, osiągnęła już rzeczywiście imponującą liczbę 127. Wydanych zostało ponad 600 dyplomów dla krótkofalowców zagranicznych – co jest najbardziej ewidentnym dowodem dużej popularności, jaką cieszy się SP DX Klub na arenie światowej. Kiedy przed niespełna 13 laty powstawał SP DX Klub, liczył on zaledwie kilkunastu nadawców SP i niewiele więcej wydanych zostało dyplomów. Ten wzrost, więcej niż dziesięciokrotny, świadczy jednoznacznie o dużej dynamice rozwojowej Klubu. Zakończeniem pierwszego dnia obrad była interesująca dyskusja związana z projektem wprowadzenia nowej formy współzawodnictwa pod nazwą ,,Intercontest SP'', po której referat pt. ,,Taktyka pracy w zawodach KF'' wygłosił SP8HR. Warto na chwilę zatrzymać się dla omówienia celu ,,Intercontest SP''. Celem tym jest wzmożenie aktywności polskich krótkofalowców w zawodach o większej popularności i międzynarodowym znaczeniu, a w konsekwencji podniesienie rangi polskiego krótkofalarstwa na forum światowym. Chodzi tu o zdopingowanie naszych nadawców do wzmożonej, wyczynowej pracy w ramach niektórych zawodów dla osiągania wyników, uzyskiwanych przez czołowych krótkofalowców w skali europejskiej i światowej. W efekcie tak pomyślanej formy współzawodnictwa możliwe będzie wyłonienie najaktywniejszych nadawców polskich, reprezentujących wysoki poziom operatorski i stworzenie tym samym wzoru godnego naśladowania zwłaszcza przez młodych, początkujących krótkofalowców SP.

Drugi dzień obrad upłynął pod znakiem ożywionej, ale też i bardzo pracowitej dyskusji nad wprowadzeniem odpowiednich zmian w dotychczasowym regulaminie SP DX Klubu. Wprowadzono m.in. następujące zmiany w regulaminie:

a) kandydat na członka SP DX Klubu poza przedstawieniem dowodów (kart QSL) za przeprowadzone łączności w limicie dotychczasowym, obowiązany jest do przedłożenia rekomendacji od 2 członków SP DX Klubu (opinia pozytywna). Znak ubiegającego się o członkostwo zostanie opublikowany na łamach biuletynu ,,CQ DX'', co umożliwi szerszemu gronu członków SP DX Klubu zgłoszenie ewentualnych zastrzeżeń co do osoby kandydata (rodzaj opinii negatywnej), o ile w pracy jego, zwłaszcza operatorskiej, występowały pewne nieprawidłowości;

b) wprowadza się obowiązek aktywności członków SP DX Klubu na pasmach amatorskich, a w braku jej, w przypadkach nieusprawiedliwionych, członek SP DX Klubu może być zawieszony w swoich prawach. Od obowiązku aktywności zwolnieni są członkowie, którzy ukończyli 50 lat życia lub uzyskali co najmniej 200 krajów, bądź też 3000 pkt w SPDXM;

c) członkiem dożywotnim zostaje się po uzyskaniu 200 krajów.

W wyniku przeprowadzonych wyborów nowe władze SP DX Klubu w kadencji 1971/73 ukonstytuowały się następująco: prezes – SP2LV, sekretarz krajowy – SP9BLF, manager d/s tech. sprzętowych – SP9AI, sprawy informacji prasowej – SP9PT, członkowie zarządu – SP9ADU i SP9DH.

Równocześnie nowo wybrany zarząd powierzył:

a) prowadzenie funkcji managera do spraw zagranicznych kol. SP7HX,

b) prowadzenie sekcji współzawodnictwa dyplomowego (SPHC) – kol. SP8HR,

c) sprawowanie funkcji redaktora naczelnego biuletynu ,,CQ DX'' – kol. SP6BZ.

Podczas Zjazdu ogłoszone zostały wyniki zawodów SP DX Contest 1971, a zdobywcom czołowych miejsc wręczono dyplomy. Czynna też była okolicznościowa stacja pracująca pod znakiem SPØDXC. Program drugiego dnia Zjazdu wypełnił referat wygłoszony przez kol. SP1AGE pt. ,,Z problemów propagacji na pasmach amatorskich''. Po podjęciu uchwały IV Zjazd SP DX Klubu zakończył swoje obrady.

SP8HR

MUZEUM LENINA w Warszawie

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
ZARZĄD GŁÓWNY

W listopadzie 1917 roku dokonany został w Rosji głęboki przewrót społeczny, który stał się początkiem nowej ery w dziejach ludzkości. Przewrót ten – Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa – został dokonany pod przewodem wielkiego myśliciela i rewolucjonisty, wodza mas pracujących, wybitnego męża stanu i humanisty, Włodzimierza Iljicza Lenina.

Nawiązując do doświadczeń zorganizowanego w roku 1970 – w stuletnią rocznicę urodzin Włodzimierza Lenina – konkursu krótkofalarskiego, Muzeum Lenina w Warszawie i Polski Związek Krótkofalowców ogłaszają stały międzynarodowy konkurs krótkofalarski

ŚLADAMI LENINA

Konkurs przeprowadzany będzie corocznie w listopadzie, począwszy od roku 1971. Będzie on klasyfikowany odrębnie każdego roku. Organizatorzy, oprócz upominków dla zwycięzców corocznego konkursu, przewidują wiele cennych nagród rzeczowych dla tych uczestników, którzy wezmą udział w imprezie przez 5 kolejnych lat.

REGULAMIN
Międzynarodowego Konkursu Krótkofalarskiego
,,ŚLADAMI LENINA''

1. Do udziału w konkursie zaprasza się wszystkich nadawców i nasłuchowców oraz stacje klubowe.
2. Zadaniem uczestników konkursu jest zrealizowanie jak największej ilości łączności z radiostacjami amatorskimi, pracującymi z krajów lub miejscowości, w których przebywał Lenin.
3. Czas trwania konkursu: od 1 listopada 1971 r. godz. 00.00 GMT do 7 listopada 1971 r. godz. 24.00 GMT.
4. Pasma: 3,5 – 7 – 14 – 21 – 28 – 144 – 430 MHz.
5. Rodzaj emisji dowolny (A1, A3, A3a).
6. Punktacja.
6.1. Punkty podstawowe:
Za łączność z każdą radiostacją amatorską niezależnie od QTH i rodzaju emisji, liczone w czasie trwania konkursu jeden raz na pasmach KF i jeden raz na pasmach UKF:
za pasmo KF – 1 pkt
za pasmo UKF – 3 pkt
6.2. Punkty dodatkowe:
6.2.1. Za łączność z radiostacją pracującą z miejscowością, w której przebywał Lenin – 10 pkt.
6.2.2. Za łączność z radiostacją pracującą z innej miejscowości, lecz z kraju, w którym przebywał Lenin – 5 pkt.
Warunkiem uznania punktów dodatkowych jest poprawne podanie daty pobytu Lenina, przy czym za wystarczające zostanie uznane poprawne podanie roku (lat).
7. Mnożnik. Mnożnikiem jest ilość krajów wg listy DXCC + DM. Do mnożnika zalicza się wyłącznie kraje zgłoszone do punktacji dodatkowej.
8. Wykaz krajów, w których przebywał Lenin:
DL/BJ/DK – DM – F – HB9 – I – OE – OK – ON – OH – OZ – SM – SP – UA1/3/4/6 – UA9/Ø – UP2 – UQ2 – 4A1.
9. Wynik końcowy otrzymuje się dodając do siebie wyniki na pasmach KF (3,5 – 28 MHz) i UKF (144 i 430 MHz), z których każdy otrzymuje się mnożąc sumę punktów przez ilość krajów wg punktu 7.

10. Klasyfikacja. Uczestnicy będą klasyfikowani w następujących kategoriach: a) stacje z jednym operatorem, b) stacje z wieloma operatorami, c) nasłuchowcy.
11. Dzienniki. Jako dzienniki konkursowe mogą być nadesłane czytelne kopie logów stacyjnych uzupełnione o punktację i mnożniki oraz uwagi dla uznania punktów dodatkowych.
Do dziennika należy dołączyć obliczenie wyników oraz podpisane oświadczenie stwierdzające, że wszystkie zgłoszone QSO przeprowadzone zostały zgodnie z warunkami licencji i obowiązującymi przepisami. Dzienniki konkursu należy przesyłać do 1 grudnia 1971 r. (decyduje data stempla pocztowego) pod adresem: Polski Związek Krótkofalowców, Zarząd Główny, skrytka pocztowa 320, Warszawa 1, POLSKA, z dopiskiem na kopercie „Lenin".
12. Nagrody:
● Za zajęcie czołowych 10 miejsc w klasyfikacji ogólnej w każdej kategorii zostaną przyznane dyplomy.
● Za zwycięstwo w klasyfikacji krajowej zostanie przyznanych od 1 do 5 dyplomów w zależności od ilości uczestników z danego kraju.
● Wszyscy uczestnicy konkursu otrzymują pamiątkową kartę QSL.
● Zwycięzcy otrzymają również upominki rzeczowe.
13. Wyniki konkursu zostaną ogłoszone w rocznicę urodzin Włodzimierza Lenina, tj. 22 kwietnia 1972 r.

Muzeum Lenina w Warszawie
i Zarząd Główny PZK

KF • KF • KF • KF

NA PASMACH

● Mała wyspa Spratly (1S) znalazła się znów w centrum zainteresowania DX-owców świata. Po wielokrotnie zapowiadanych przez kilku krótkofalowców z Hongkongu (m.in. przez VS6DR i VS6CL) wyprawach na Spratly, które jednak nie doszły do skutku, ostatnie wiadomości mówią o bardziej realnych planach dostania się na tę wyspę przez dwie, niezależne od siebie grupy aranżerów ekspedycji DX-owych. Pierwszą z nich zapowiada, prawdopodobnie jednak dopiero u schyłku lata br. W4VPD, który wraz z grupą towarzyszących mu nadawców ma się udać na Filipiny, a stąd w zwiększonym o kilku filipińskich krótkofalowców gronie zamierza zrealizować wypad na Spratly. Inną wyprawę na Spratly przygotowuje grupa czołowych DX-owców filipińskich z DU1DB na czele, ale bliższych szczegółów brak.

● Popularny ostatnio na pasmach amatorskich VQ9SM projektuje wczesną jesienią br. wyprawę na wyspę Rodriguez, skąd zamierza nadawać pod znakiem 3B9CF.

● Wielu krótkofalowców ma kłopot z ustaleniem od jakiej daty dwie młode republiki afrykańskie Rwanda (9X5) i Burundi (9U5) liczą się jako oddzielne kraje do DXCC. Otóż zarówno Burundi, jak i Rwanda liczą się jako oddzielne kraje od 1 lipca 1962 r. Natomiast łączności pomiędzy 1 lipca 1960 r., a 1 lipca 1962 r., tj. w okresie, kiedy Rwanda i Burundi połączyły się unią w jeden kraj, dają do DXCC tzw. Rwandę-Burundi (9U5) jako odrębny, trzeci kraj.

● Z kraju Swazi (Afryka Płd.) aktywna jest ostatnio stacja ZD5F, która z uwagi na tamtejszy QRN preferuje pracę na wyższych pasmach, głównie 21 i 28 MHz na SSB. Karty QSL należy wysyłać na adres Box 1, Sidwokwodu, Swaziland (Africa).

● Jeszcze do końca br. będzie przebywał na wyspie Heard VKØHM, którego w dobrych warunkach propagacyjnych można usłyszeć w godzinach popołudniowych w pobliżu 14 200 kHz na SSB. Prosi o karty QSL via F2MO.

● Bardzo aktywny ostatnio WA8EKI/KL7 reprezentuje rzadko spotykany na pasmach amatorskich czwarty okręg administracyjny Alaski (QTH Campion). WA8EKI/KL7 dysponuje nadajnikiem 1-kilowatowym i na ogół jest dobrze u nas słyszany, zwłaszcza w godzinach rannych w paśmie 14 MHz. Karty QSL należy wysyłać via K1HMO lub na Box 828, Campion, Alaska.

● Najnowsza, bo pochodząca ze stycznia br. oficjalna lista krajów DXCC nie wprowadza nowych „countries" w porównaniu z poprzednią. Zauważyć się jednak dają pewne korekty czy uzupełnienia „prefiksowe". Jak wiadomo, ostatnim nowym krajem, wprowadzonym na listę DXCC w 1970 r. była Market, mała wysepka w Zatoce Botnickiej, znajdująca się w administracji Finlandii. Najnowsza lista DXCC przewiduje dla niej wprawdzie nadal jeszcze znak OJØ, chociaż władze fińskie ostatnio zdecydowały, że stacje stąd nadające będą się posługiwały znakiem OHØM (np. OHØMA), natomiast wyspy Alandzkie (odrębny kraj do DXCC) znakiem OHØA. Nowa lista DXCC wprowadza m.in. następujące zmiany lub uzupełnienia w znakach wywoławczych:

EAØ, 3C	Gwinea Równikowa
HP, HO	Panama
9A1, M1	San Marino
OX, KG1, XP	Grenlandia
PX1, C3	Andorra
VK9X	wyspa Christmas
VK9Y	wyspy Cocos (Keeling)
VK9 lub C2	wyspa Nauru
VK9N	wyspa Norfolk
VK9AA-MZ	Papua
VK9AA-MZ	Terytorium Nowej Gwinei
VQ8, 3B6, 3B7	Agalega lub St. Brandon
VQ8, 3B8	Mauritius
VQ8, 3B9	wyspa Rodriguez
XE, XF, 4A	Meksyk
YN, YNØ, HT	Nikaragua
3X (dawniej 7G1)	Republika Gwinei
70 (dawniej VS9A)	Rep. Południowego Jemenu

● Przypominamy, że w październiku br. odbędą się popularne zawody międzynarodowe organizowane przez NRD pod nazwą „WADM CW Contest 1971". Są to zawody wyłącznie telegraficzne i trwają 24 godziny począwszy od godz. 20.00 GMT w sobotę do 20.00 GMT w niedzielę. W zawodach mogą brać udział stacje z 1 operatorem, wieloma operatorami i nasłuchowcy. QSO tylko ze stacjami DM; mnożnikiem są okręgi DM oznaczane ostatnią literą znaku. Wymienia się RST plus nr QSO, pełne QSO daje 3 pkt. W pierwszy (część foniczna) i drugi (część telegraficzna) weekend października br. odbędą się również „VK/ZL Oceania DX Contest 1971". Trwają od godz. 10.00 GMT w sobotę do godz. 10.00 GMT w niedzielę — na wszystkich pasmach amatorskich; QSO tylko z krajami Oceanii. Nie zapomnijmy też o popularnych krajowych zawodach kieleckich, jakie mają się odbyć w drugi weekend października br.

● Koniec września i październik są na ogół okresem dobrych warunków propagacyjnych na pasmach amatorskich, stanowiąc przełom pomiędzy propagacją letnią a zimową. Wprawdzie zmniejszające się stopniowo proturberancje słoneczne stwarzają korzystniejsze warunki na pasmach niższych (3,5 MHz i 7 MHz), należy jednak oczekiwać krótkich otwarć w pasmie 28 MHz, zwłaszcza w październiku i listopadzie. Pasmo 21 MHz otwarte będzie w tym okresie do radiokomunikacji DX-owej począwszy od wczesnych godzin rannych, aż do wieczornych.

SP8HR

SP–DX–CONTEST 1971

Wyniki stacji polskich

SOMB – stacje z jednym operatorem na kilku pasmach.
MOMB – stacje z wieloma operatorami na kilku pasmach.
SWL – nasłuchowcy, wyłącznie klasyfikacja wielopasmowa.
Stacje klubowe automatycznie zaliczane są do konkurencji MOMB.

SOMB

1.	SP6TQ	64856 pkt
2.	SP9DH	47064 „
3.	SP8ECV	38340 „
4.	SP9PT	36204 „
5.	SP6ASD	27230 „
6.	SP3ACB	25412 „
7.	SP2DVH	26280 „
8.	SP9DOV	25925 „
9.	SP9EFP	25315 „
10.	SP8AFS	23814 „

razem 58 stacji

MOMB

1.	SP5PWK	55854 pkt
2.	SP9KHX	27848 „
3.	SP5PEK	26160 „
4.	SP5PBE	22214 „
5.	SP1DPA	20280 „
6.	SP6PWT	20028 „
7.	SP7PZN	18791 „
8.	SP8KJZ	18096 „
9.	SP9KBH	15792 „
10.	SP9KDD	11750 „

razem 36 stacji

3,5 MHz

1.	SP8CUJ	8073 pkt
2.	SP9WY	7128 „
3.	SP3CDD/3	6675 „
4.	SP4DCS	5472 „
5.	SP9BNY	5148 „
6.	SP5YY	4795 „
7.	SP3DLY	3360 „
8.	SP9DOW	3230 „
9.	SP5DRB	3200 „
10.	SP3BOB	3087 „

razem 29 stacji

7 MHz

1.	SP7OX	10336 pkt
2.	SP9CS	9455 „
3.	SP9AOX	8085 „
4.	SP8DXM	6750 „
5.	SP1EFU	6720 „
6.	SP5NE	6507 „
7.	SP2EPU	6020 „
8.	SP1BHX	5587 „
9.	SP9DBK	4396 „
10.	SP2BMX	3975 „

razem 22 stacje

14 MHz

1.	SP9ARW	16965 pkt
2.	SP7ASZ	9408 „
3.	SP9ABE	8128 „
4.	SP9CTY	7922 „
5.	SP5BCT	7888 „
6.	SP6DMJ	4508 „
7.	SP5HS	3634 „
8.	SP5CKM	3498 „

21 MHz

1.	SP9AI	3146 pkt
2.	SP3AMZ	780 „
3.	SP8ALT	720 „
4.	SP8AQN	588 „
5.	SP4AGR	540 „
6.	SP9CTW	506 „
7.	SP5ATO	473 „
8.	SP7AGA	279 „

9.	SP8ARU	3300 ,,	9.	SP5AFL	200 ,,
10.	SP9BDQ	2646 ,,	10.	SP5ARH	152 ,,
	razem 27 stacji			razem 15 stacji	

Łącznie sklasyfikowano 187 stacji polskich.
W tablicy podano zwycięzców w poszczególnych Oddziałach PZK.
Dyplomy otrzymują:
a) zdobywcy 3 pierwszych miejsc w każdej kategorii,
b) zwycięzcy w poszczególnych Oddziałach PZK w każdej kategorii.

Pełne wyniki zawodów ukażą się w ,,Biuletynie PZK'' oraz zostaną rozesłane uczestnikom.

W następnym numerze podamy klasyfikację nasłuchowców oraz wyniki współzawodnictwa Oddziałów PZK o tytuł ,,Najaktywniejszego Oddziału PZK w SP-DX-Contest'' (puchar przechodni ZG PZK).

Na podstawie protokołu komisji zawodów
opracował **SP9ADU**

Tablica

Zwycięzcy w poszczególnych Oddziałach PZK

Oddział	SOMB		MOMB		3,5 MHz		7 MHz		14 MHz		21 MHz	
Koszalin	SP1BLE	8432	SP1DPA	20280	–		SP1EFU	6720	–		–	
Szczecin	–		–		–		SP1BHX	5587	SP1TC	2064	–	
Bydgoszcz	SP2HL	18200	SP2PZW	6400	SP2AHD	1672	SP2EPU	6020	SP2AQB	306	SP2AND	56
Gdańsk	SP2DVH	26280	SP2KDT	6412	SP2EFC	637	–		SP2FF	2565	SP2UU	132
Poznań	SP3AK	5516	SP3ZAL	1903	SP3BOB	3087	–		–		SPP3AMZ	780
Zielona Góra	SP3ACB	26412	SP3KBJ	8784	SP3CDD	6675	SP3CTC	3920	SP3BGP	2034	–	
Białystok	–		–		–		–		–		–	
Olsztyn	–		SP4KGK	2208	SP4DCS	5472	SP4CNB	418	–		SP4AGR	540
Warszawa	SP5ZA	18720	SP5PWK	55854	SP5YY	4796	SP5NE	6507	SP5BCT	7883	SP5ATO	473
Opole	SP6TQ	64856	–		–		–		SP6DMJ	4508	–	
Wrocław	SP6ASD	27230	SP6PWT	20028	SP6AKK	2023	SP6CVX	3059	–		–	
Kielce	–		SP7PZN	18791	SP7DQM	165	SP7DQN	1258	SP7ASZ	9408	SP7CHS	75
Łódź	SP7AOD	1056	SP7BRB	10621	SP7CKF	2850	SP7OX	10336	SP7AWA	1925	SP7AGA	279
Lublin	SP8HR	12204	SP8KJZ	18096	SP8CUJ	8073	SP8DXM	6750	SP8ARU	3300	SP8JM	144
Rzeszów	SP8ECV	38340	–		–		SP8CCC	3456	–		SP8ALT	720
Katowice	SP9PT	36204	SP9KDD	11750	SP9WY	7128	SP9DBK	4396	SP9ARW	16965	SP9AI	3146
Kraków	SP9DH	47064	SP9KHX	27848	SP9EMV	1904	SP9CS	9455	SP9CEM	1410	–	

ZASADY PUNKTACJI DYPLOMÓW WE WSPÓŁZAWODNICTWIE DYPLOMOWYM (SPHC) SP DX KLUBU

W związku ze wzrastającym zainteresowaniem współzawodnictwem dyplomowym wśród polskich krótkofalowców i licznymi w tej mierze zapytaniami – Sekcja Dyplomowa (SPHC) SP DX Klubu podaje niżej zasady współzawodnictwa.

1. We współzawodnictwie dyplomowym może wziąć udział zarówno każdy polski nasłuchowiec (grupa A), jak i nadawca indywidualny lub stacja klubowa (grupa B). Jednakże w przypadku uzyskania przez nasłuchowca licencji nadawczej zostaje on automatycznie wykreślony z grupy A chyba, że szczególne względy uzasadniają pozostawienie jego znaku nasłuchowego nadal w tej grupie. Następuje to na wyraźną i umotywowaną prośbę zgłaszającego, przy czym kierownictwo sekcji zastrzega sobie prawo ewentualnej odmowy. W przypadku przeszeregowania z grupy A do grupy B nie będą zaliczane nadawcy dyplomy, jakie otrzymał pod znakiem nasłuchowca.

2. Współzawodnictwo dyplomowe polega na uzyskaniu jak największej ilości dyplomów związanych tematycznie z pracą operatorską krótkofalowca. Dzielą się one na:
a) dyplomy wyczynowe (za określone odnośnymi regulaminami osiągnięcia),
b) dyplomy za zawody KF lub UKF.

Uzyskanie każdego z tych dyplomów daje po 1 punkcie we współzawodnictwie. Jeżeli jednak dyplom wyczynowy ma kilka klas, wówczas każda z nich liczy się również po 1 punkcie, na przykład: dyplom DMCA V klasy daje 5 pkt. i to niezależnie od tego, czy zgłaszający otrzymał 5 dyplomów DMCA w poszczególnych jego klasach, czy też tylko 1 dyplom ale w najwyższej jego klasie.
Dyplomy za zawody dają zawsze po 1 pkt., niezależnie od zajętego miejsca i rodzaju zawodów (krajowe czy międzynarodowe).

3. Zaliczeniu do współzawodnictwa podlegają dyplomy znajdujące się w posiadaniu zgłaszającego i wystawione na jego znak. W przypadku więc zajęcia w zawodach nawet jednego z czołowych miejsc, o ile regulamin zawodów nie przewidywał nagrodzenie go dyplomem, nie może być ono podstawą do zgłoszenia. W przypadku zaginięcia dyplomu w drodze do adresata lub z innych przyczyn – dyplom taki może być zaliczony do współzawodnictwa pod warunkiem przedstawienia właściwego zaświadczenia od wydawcy dyplomu o jego wydaniu, lub na podstawie innych dowodów (np. na podstawie oficjalnej listy wyników zawodów).

4. Nalepki na dyplomy (tzw. stickers) nie dają dodatkowej punktacji – za wyjątkiem jedynie dyplomów następujących: W.P.X.: 500, 750, 1000, 1500 i 2000 znaków; H.T.H.: za każde następne 100 CHC-ers; S 6 S: za poszczególne pasma, oraz w przypadkach wymienionych w następnym punkcie.

5. Dyplomy członkowskie liczą się jako dyplomy wyczynowe, o ile uzyskanie ich było wynikiem spełnienia określonych wymogów operatorskich np. SPDXC, DXCC, RCC, CHC, HSC itd., a ponadto SPDXC daje dodatkowy 1 pkt. za każde następne 100 krajów, a CHC za każde następne 100 punktów.

6. Dyplomy wydawane na bazie rocznej liczą się oddzielnie (np. Budapest Award).

7. Nie liczą się do współzawodnictwa dyplomy stwierdzające tylko udział w zawodach (tj. bez wskazania zajętego miejsca), a także dyplomy z wystaw, zjazdów, zebrań itd.

8. Sekcja dyplomowa nie potwierdza listownie odbioru każdego zgłoszenia, czy jego uzupełnienia. Z tego względu należy sprawdzać publikowane okresowo w naszej prasie krótkofalarskiej wyniki współzawodnictwa i powiadamiać Sekcję w przypadku pominięcia lub niezgodności.

9. Każde zgłoszenie powinno zawierać:
a) imię i nazwisko, znak oraz adres zgłaszającego,
b) wykaz posiadanych dyplomów (w przypadku uzupełnienia – zaznaczyć o tym) zawierający następujące rubryki: numer kolejny (jeżeli np. dyplom został otrzymany w 2 klasach, należy w kolejności zająć 2 cyfry w numeracji tak, aby kolejna numeracja wskazywała równocześnie ilość punktów), pełną nazwę dyplomu, jego numer i datę wydania oraz wydawcę dyplomu (ew. miejsce w zawodach). Zgłoszenia należy wysyłać pod adresem: mgr Zbigniew M. Rybka SP8HR, Kraśnik Lubelski, skr. poczt. 43.

10. Publikowane okresowo wyniki współzawodnictwa zawierają 4 pozycje cyfr, z których:
a) pierwsza podaje ogólną ilość punktów uzyskaną przez zgłaszającego,
b) druga – ilość posiadanych dyplomów wyczynowych,
c) trzecia – ilość punktów dodatkowych za klasy wyższe dyplomów wyczynowych,
d) czwarta – ilość dyplomów za zawody.

SP8HR

UKF • UKF • UKF • UKF

WIADOMOŚCI

● Polny Dzień 1971 był rekordowo obsadzony polskimi stacjami. Wzrost udziału terenowych stacji jest wyraźny i czas już na takie decyzje, jakie podjęli sąsiedzi (OK, DM), u których nie ma klasy stacji stałych, są tylko terenowe. Obrazuje to poniższe zestawienie:

	1965 r.	1966 r.	1969 r.	1970 r.
Liczba stacji SP	28	71	91	125
w tym terenowe	15	18	39	42

W 1971 r. do PD-71 zgłosiło się aż 77 stacji terenowych, a o uzyskanych wynikach tych stacji wstępne informacje opublikujemy w następnym numerze.

● Dobre warunki propagacji występują bardzo często. Wiosenny szczyt pojawiania się Aurory mamy za sobą. Obecnie obserwuje się pojawianie warstwy E – sporadycznej, mimo że jej obecność można zaobserwować również zimą. Obecność tej warstwy wykrywa się najwcześniej na pasmie 28 MHz, następnie na kanałach 1–3 TV, na kanałach UKF FM, a przy dużej koncentracji jonowej także na pasmie 2 m pod warunkiem, że w tym czasie są czynne jakieś stacje. Niestety stacji czynnych jest ciągle mało, a jeśli są, to prowadzą lokalne QSO, nie zwracając uwagi na słabsze sygnały. SP9ADU donosi: „24 maja br. była silna warstwa E spor. Na kanałach 1–3 TV interferowało po kilka stacji. Około godz. 18.00 GMT warstwa E spor. osiągnęła również zakres 2 m. Słyszałem około 10 stacji nadających w języku francuskim; niestety były to pogawędki lokalne i w większości nie doczekałem się podania znaków. Zidentyfikowałem tylko stacje:

F1AIT dep. 79 CQ 144,420 17.57 59 + 30 dB
F6AB CQ G 145,320 18.07 58
F3WO QSO 144,390 17.55 59

Przy stosunkowo dużej sile występowało krótkie, ale silne QSB – podobnie jak przy propagacji na 28 MHz... Poprzednio propagację E spor. obserwowałem 21 sierpnia 1970 r. w godz. 18.45 – 18.57; słyszałem również kilka stacji w języku francuskim".

W tym samym dniu SP9FG na pasmie UKF FM słyszał stacje hiszpańskie. Warunki propagacji urwały się około godz. 18.10 GMT. Wniosek z tego następujący: często słuchajmy – jeśli nie ma stacji amatorskich w pasmie 2 m, słuchajmy stacji FM na dobrym odbiorniku, a koniecznie kontrolujmy sytuacje, gdy w telewizorze na niskich kanałach pojawią się zakłócenia interferencyjne. A może by wrócić do idei radiolatarni w pasmie 2 m?

● Koledzy OK z Pragi rozpoczynają próby RTTY na częstotliwości 145 MHz. Siła sygnałów w Cieplicach wynosi 59 + 10 dB.

● Zawody UP Contest VHF cieszą się coraz większą popularnością i są obok Polnego Dnia oraz wrześniowych zawodów I Regionu IARU najliczniej obsadzonymi przez stację zawodami. W XV UP Contest VHF-1970 udział wzięło 251 stacji (PD 70 – 651 stacji), z tego 113 nadesłało logi (mało!). Oto oficjalne wyniki zawodów:

DM	6/3	UA	1/1	YU	41/–
HA	30/6	UB5	2/1	OE	9/–
OH	12/3	UQ2	12/11	YO	9/–
OK	33/7	UR2	10/9	DL	5/–
SP	46/36	UP2	37/36	liczby oznaczają stacje/logi	

Jak wynika z pobieżnej analizy, najliczniejszy udział w zawodach wzięły stacje SP (Hi!), większy niż organizatorzy i ich najbliżsi sąsiedzi. Warunki propagacji podczas zawodów były bardzo dobre. Oto wyniki i klasyfikacja międzynarodowa stacji polskich:

1.	SP6LB/6	22 981	57.	SP9DW/9	2016
4.	SP2RO	15 814	59.	SP9FG	1930
9.	SP5AD	9346	61.	SP9ACI	1889
11.	SP9AI	9207	62.	SP9DRP	1887
12.	SP5SM	8204	63.	SP9PBN/9	1791
17.	SP7CIK	5937	69.	SP9KAX	1552
29.	SP9CSO	4182	70.	SP9CSU	1552
33.	SP9GO	3791	73.	SP9AIP	1344
35.	SP9DH	3756	74.	SP9ADU	1321
42.	SP2EFO	3276	77.	SP9FJK	1164
46.	SP2PBH	2926	92.	SP9KHR	437
47.	SP9WO	2873	93.	SP9BCV	418
50.	SP6XA	2583	94.	SP9PDK	406
51.	SP9UH	2551	96.	SP9CSE	234
52.	SP6BWK	2521	97.	SP3BBN	225
54.	SP6DSM	2403	98.	SP9ANZ	198

Dyplomy od organizatorów otrzymują stacje: 6LB, 2RO, 5AD, 5SM, 2EFO.
XVI UP2 Contest VHF-71 rozpoczyna się 9 października br.

● Nie zapowiedziane wcześniej zawody UQ2 odbyły się w marcu br. i zostaną powtórzone w tydzień po zawodach UP2. Oto informacje na temat tych zawodów:

część I – 15.10.1971 r. (piątek) godz. 21.00 GMT
16.10.1971 r. (sobota) godz. 03.00 GMT
część II – 16.10.1971 r. (sobota) godz. 21.00 GMT
17.10.1971 r. (niedziela) godz. 03.00 GMT

Z każdą stacją każdej części można zaliczyć jedno QSO. Punktacja 1 km – 1 pkt na 2 m i 3 pkt na 70 cm. Logi do SP6XA w ciągu 5 dni.

● Podczas zawodów II Test UKF I Regionu IARU warunki propagacji w Europie Zachodniej były znacznie lepsze. Wynika to z zestawienia najlepszej stacji SP ze stacją DM2CFG i PAØMS:

SP6BTI	7808 pkt	39 QSO	ODX 268 km	4 kraje
DM2CFG	23 546 pkt		ODX 625 km	9 krajów
PAØMS/p	35 241 pkt	241 QSO	ODX 563 km	

Szczególnie dobre warunki panowały na trasie DM – F i PAØ.

● Przegląd warunków tropo za kwiecień i maj br.:
15 i 16 kwietnia PAØ – GB3 na 2 m i 70 cm
19 i 20 kwietnia SP6LB – DM, DC z Berlina
31 maja SP6LB – DC7DW (Berlin) na 145,4 MHz SSB/AM
w tym czasie QSO DC7DW – OE2LFA.

● OE6AP zrealizował łączność MS na roju Quadrantyd 3 stycznia br. ze stacją LX1DB na SSB! Posiada on TX: 4X 150 A, konwerter 417 A, antenę 10-elem. Yagi. Luksemburczyk dysponował nadajnikiem 4 × 4 CX 250 B, 4 × 13-elem. Yagi, konwerterem na „Fetach".

● Manager gospodarczy PK UKF organizuje giełdę sprzętową. Wszyscy koledzy posiadający nadmiar sprzętu UKF są proszeni o zgłaszanie go do kol. Jerzego Mitkiewicza SP9FG, Zakopane, Bulwar Słowackiego 5a, podając rodzaj sprzętu i cenę.

PASMO 432 MHz

Peter, DM2CBD posiada Tx 4 x 150 A – 100 W PEP na SSB, VFO, Rx 2 x AF 239, antena 9-elementowa Yagi; prosi o skedy na 432 MHz. Adres: Peter Grassow, 1952 Altruppin, Am Rhin 2.

SP6LB

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)
Warszawa 1, skrytka pocztowa 320
Tel. 26-73-73

Krótkofalowiec Polski
ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK
NR 10 • (137) • PAŹDZIERNIK • 1971

KF • KF • KF • KF

Z ŻYCIA SP DX KLUBU

WNIOSKI PODJĘTE PRZEZ IV ZJAZD SP DX KLUBU

Uczestnicy IV Zjazdu SPDXC podjęli następujące uchwały:

a) dotyczące zmian regulaminowych

§ 6. Członkiem rzeczywistym SPDXC może zostać dotychczasowy kandydat – jeżeli:

1. posiada co najmniej półroczny staż kandydacki (licząc od daty umieszczenia jego kandydatury na łamach ,,CQ DX'');
2. przedstawi w sekretariacie krajowym Klubu dowody (karty QSL) potwierdzające, iż uzyskał obustronne kontakty radiowe z co najmniej 101 krajami według aktualnej listy SPDXC;
3. wpłyną do Zarządu SPDXC dwie dodatnie opinie o kandydacie od członków rzeczywistych, nie zawieszonych w prawach członka, do których kandydat zwróci się w tej sprawie.

W przypadku wpłynięcia do Zarządu SPDXC w okresie kandydackim opinii negatywnie oceniających jego ,,hams spirit'', styl pracy itp., Zarząd SPDXC na swoim posiedzeniu rozpatruje taką sprawę indywidualnie. O takim posiedzeniu Zarządu zostaje zawiadomiony (listem poleconym) kandydat, który może w nim wziąć udział (SPDXC nie zwraca kosztów przejazdu, noclegu itp.) w celu przedstawienia swojego stanowiska wobec negatywnej opinii.

§ 10. Warunkiem utrzymania członkostwa rzeczywistego jest spełnienie w ciągu roku kalendarzowego przynajmniej dwóch spośród niżej wymienionych kryteriów aktywności:

1. Udział w Tablicy DX publikowanej w Biuletynie ,,CQ DX'' (minimum raz na kwartał).
2. Udział w SPDXM (uzupełnienie lub potwierdzenie stanu – minimum raz na kwartał).
3. Udział w zawodach SPDX Contest.
4. Udział w 3 zawodach międzynarodowych (na podstawie przesłania logu przez ZG PZK, lub opublikowania wyników).
5. Pełnienie funkcji we władzach PZK (ZG, ZOW, Klub), lub aktywna działalność w pracach macierzystego klubu PZK (na podstawie pisemnego zaświadczenia Zarządu Klubu).

Ze spełnienia warunków utrzymania członkostwa rzeczywistego zwolnieni są:

a) Członkowie rzeczywiści, którzy przedstawią dowody przeprowadzenia łączności z 200 krajami wg listy SPDXC.
b) Członkowie rzeczywiści, którzy uzyskali 3000 pkt w SPDXM.
c) Członkowie rzeczywiści, którzy przekroczyli 50 rok życia.

Członek rzeczywisty, który w danym roku kalendarzowym nie spełni kryteriów aktywności, zostanie zawieszony w prawach członka. W przypadku ponownego spełnienia warunków aktywności uzyskuje on ponownie prawa członka rzeczywistego.

Do dyplomu członka honorowego SPDXC zaliczane są również łączności z zawieszonymi (w prawach członków rzeczywistych) członkami rzeczywistymi.

§ 14. Klubem SPDXC kieruje Zarząd składający się z prezesa, wiceprezesa i 4 członków.

Zarząd SPDXC jest wybierany na okres dwuletniej kadencji w tajnym głosowaniu. Zadania Zarządu na okres bieżącej kadencji określa Walny Zjazd SPDXC. Dla zapewnienia właściwego działania SPDXC Zarząd może powołać odpowiednie sekcje.

Powyższe zmiany regulaminu staną się obowiązującymi dopiero po zatwierdzeniu ich przez Plenum ZG PZK.

b. W sprawie współzawodnictwa ,,Intercontest SP'' postanowiono przyjąć proponowany regulamin, ustalając iż do punktacji zaliczane będą następujące zawody międzynarodowe:

1. SPDX Contest
2. CQ WW DX Contest
3. WAE Contest
4. All Asia DX Contest
5. Oceania DX Contest
6. WPX Contest
7. ITU Contest.

c. Stację SPØDXC uznano do dyplomu SPDXC dla członków honorowych z następującą ilością punktów: Europa – 3 pkt, DX – 5 pkt.

d. Postanowiono zobowiązać Zarząd SPDXC do wystąpienia do DXCC o nieuznawanie stacji wymagających opłaty za QSL, a również ekspedycje wyraźnie nastawiono na pracę z jednym tylko krajem (podstawa – regulamin DXCC mówiący o ,,fair play'').

Ponadto należy w tym wystąpieniu przedstawić propozycję ustanowienia przedstawiciela DXCC, który z jednej strony reprezentowałby interesy DXCC (sumienna weryfikacja kart), a z drugiej strony interesy SPDXC i SP Hams (ograniczenie wędrówki kart QSL za ocean i z powrotem, a tym samym niepotrzebnego wydawania IRC). Wystąpienie to powinno również podnieść problem zaliczania przez DXCC osiągnięć przy zmianie QTH na obszarze państwa (rozszerzenie reguły 150 mil).

Zobowiązano Zarząd SPDXC do przedstawienia ZG PZK następujących sugestii:

● Bezwzględnie zastosować od początku 1972 r. ograniczenie częstotliwości w krajowych zawodach – nie zatwierdzać regulaminów zawodów w przypadku nieograniczenia częstotliwości.

● Po ustaleniu zakresu dla zawodów krajowych zgłosić do IARU domagając się powyższego od innych organizacji – wszystkie zawody powinny odbywać się w ograniczonych zakresach (poza zawodami ogólnoświatowymi).

● Wszystkie zawody krajowe powinny zasadniczo odbywać się w czwartki 16.00 – 20.00. Wyjątek mogą stanowić zawody odbywające się od lat w ustalonym terminie np. SP9 Test – druga niedziela każdego ostatniego miesiąca kwartału, QRP Test – sobota/niedziela maja.

SP9PT

INTERCONTEST

IV Zjazd Polskiego Klubu DX obradujący w Krzeszowicach w dniach 26 – 27 czerwca br. zatwierdził regulamin nowego stałego współzawodnictwa dla krótkofalowców SP, mającego za podstawę udział w międzynarodowych zawodach krótkofalarskich.

Poniżej podajemy zasady współzawodnictwa:

1. Nazwa współzawodnictwa: INTERCONTEST SP.

2. Cel współzawodnictwa:

2.1. Wzmożenie aktywności SP HAM's w imprezach KF o szerszej popularności i międzynarodowym znaczeniu, a w konsekwencji podniesienie rangi polskiego krótkofalarstwa na forum światowym.

2.2. Dopingowanie krótkofalowców polskich do wzmożonej, wyczynowej pracy w tych zawodach w celu dorównania wynikom sportowym uzyskiwanym przez czołowych krótkofalowców w skali europejskiej i światowej.

2.3. Wyłonienie najaktywniejszych nadawców reprezentujących wysoki poziom operatorski i stworzenie tym samym wzoru godnego naśladowania przez młodych, początkujących krótkofalowców SP.

3. Zakres współzawodnictwa:

3.1. SP-DX Contest
3.2. CQ-WW-DX Contest
3.3. WAE Contest
3.4. All Asia DX Contest
3.5. VK-ZL-Oceania DX Contest
3.6. CQ-WW-WPX Contest
3.7. ITU-Contest

W zawodach obejmujących część telegraficzną i telefoniczną, każda z nich liczy się odrębnie.

4. Klasyfikacja:

4.1. Oddzielna klasyfikacja w grupach: CW only, Fone/SSB only, MIXED.
4.2. Podstawę sklasyfikowania będzie stanowić oficjalny komunikat klasyfikacyjny otrzymany od organizatora zawodów.
4.3. Rozpatrywane będą zawody przeprowadzone w ciągu jednego roku kalendarzowego.
4.4. Kolejność zostanie ustalona na podstawie sumy punktów:
a) za udział w zawodach objętych Intercontestem,
b) za zajęcie punktowanego miejsca wg zasad określonych w § 5.
4.5. Klasyfikacja zostanie przeprowadzona łącznie dla całego obszaru SP bez podziału na okręgi, oddziały itp.

5. Punktacja:

5.1. Za udział 3.1. – 20 pkt; 3.2 – 15 pkt; 3.3. – 10 pkt; 3.4. – 10 pkt; 3.5 – 10 pkt; 3.6 – 10 pkt; 3.7 – 10 pkt.

5.2. Punkty za uzyskane miejsca:

a) SP DX Contest

	all band – single band			
miejsce	w SP	w woj.	w SP	w woj.
1.	75	50	60	40
2.	60	40	50	30
3.	50	35	45	25
4.	45	30	40	20
5.	40	25	35	15
6.	35	20	30	10
7.	30	15	25	8
8.	25	10	20	6
9.	20	8	15	4
10.	15	5	10	2

b) CQ WW DX Contest

	all band			single band		
miejsce	świat.	eur.	SP	świat	eur.	SP
1.	100	75	50	75	50	40
2.	80	60	40	60	40	30
3.	70	50	35	50	35	5
4.	60	45	30	45	30	20
5.	50	40	25	40	25	15
6.	45	35	20	35	20	10
7.	40	30	15	25	15	8
8.	35	25	10	20	10	6
9.	30	20	8	15	8	4
10.	25	15	5	10	6	2

c) zawody wg 3.3.–7

	all band			single band		
miejsce	świat.	eur.	SP	świat	eur.	SP
1.	75	50	40	50	40	30
2.	60	40	30	40	30	25
3.	50	35	25	35	25	20
4.	45	30	20	30	20	15
5.	40	25	15	25	15	10
6.	35	20	10	20	10	8
7.	25	15	8	15	8	6
8.	20	10	6	10	6	4
9.	15	8	4	8	4	2
10.	10	6	2	6	2	1

5.3. Dla uzyskania punktów dodatkowych z puli kategorii multi-band uczestnik musi uzyskać w danych zawodach wynik punktowy wyższy od wyniku punktowego najlepszego SP w kategoriach single band.

6. **Podsumowania Intercontestu** dokona Komisja powołana przez KF Managera ZG PZK (z jego udziałem), w skład której wejdzie wyznaczony przedstawiciel SP DX Klubu (komisja min 3-osobowa).

7. **Nagrody dla zwycięzców Intercontestu** ustanowi ZG PZK.

8. **Protokół klasyfikacyjny** zostanie ogłoszony przez SP5PZK na łamach periodyków krótkofalarskich oraz przesłany do wszystkich ZOW.

9. **Podsumowanie Intercontestu** nastąpi w grudniu następnego roku ze względu na okres opracowania wyników przez organizatorów i otrzymania ich przez PZK. Po raz pierwszy podsumowanie nastąpi w grudniu 1971 w grudniu 1971 roku – za rok 1970.
w grudniu 1971 roku – za rok 1970.

SP9DH

NA PASMACH

● Interesującą wyprawę DX-ową po niektórych wyspach Oceanu Indyjskiego realizuje obecnie zdobywająca sobie coraz większą popularność wśród DX-owców świata Darlene WA6FSC. Latem br. na trasie wyprawy znalazła się wyspa Rodriguez, z której WA6FSC nadawała pod znakiem 3B9DK. W najbliższych planach wyprawy leży Aldabra, wypad na nią ma nastąpić wespół z 5Z4KL oraz DU1DP/MM, a następnie Darlene zamierza odwiedzić Zanzibar oraz kilka innych krajów afrykańskich wschodniego wybrzeża. W sumie wyprawa ma trwać 2 lata, a karty QSL należy wysyłać via VE6AKV.

● Znaku wywoławczego JD1 używają zarówno stacje nadające z wysp Ogasawara (dawniej wyspy Bonin i Volcano), jak i z wyspy Minami Torishima (dawniej Marcus). O ile jednak wyspy Ogasawara leżą w granicach geograficznych Azji, o tyle Minami Torishima znajduje się w rejonie Oceanii, o czym należy pamiętać zwłaszcza przy obliczaniu mnożnika w zawodach. Jest to jedyny przypadek, kiedy znak narodowościowy rozpoczynający się od litery J reprezentuje Oceanię. Na wyspach Ogasawara był niedawno JA3GZN i zamierza ponownie stąd nadawać, zaś z Minami Torishima nadal czynny jest JD1ABO, słyszany niekiedy u nas w pasmie 7 MHz w godzinach południowych lub nieco później. Natomiast JE jest nowym znakiem narodowościowym Japonii (obok JA, JH i JR).

● W9IGW ponownie odwiedził rejon Morza Karaibskiego i dał się ostatnio słyszeć z Sint Martin pod znakiem FGØGD/FS7. Zamierza w najbliższym czasie odwiedzić inne wyspy w tym rejonie. Jak wiadomo w ub. roku nadawał z Grenady pod znakiem W9IGW/VP2G i być może ponowi w br. wypad na Grenadę.

● Już 3 stacje polskie spełniły warunki do 5-pasmowego DXCC (w skrócie 5B DXCC). Są to SP1AGE, SP2AOB i SP6SA. Serdecznie gratulujemy! Jak wiadomo 5-pasmowy DXCC wprowadzony został dopiero od 1.1.1969, a uzyskanie co najmniej 100 krajów trudne było zwłaszcza w pasmach 3,5 i 7 MHz. Należy oczekiwać, że stacje SP znajdą się w pierwszej setce nadawców świata, którzy uzyskali 5B DXCC. Dyplomy 5B DXCC uzyskało już ponad 60 krótkofalowców, w tej liczbie sporo europejskich.

● Z okazji jubileuszu 450-lecia miasta San Juan w Puerto Rico czynna jest w br. stacja nadająca pod okolicznościowym znakiem KF4SJ. Karty QSL należy wysyłać via box 1871, Ponce, Puerto Rico.

● Tegoroczna letnia wyprawa grupy nadawców fińskich z Mattti OH2BH na czele rozpoczęła się pod niezbyt pomyślnymi auspicjami. Jak wiadomo, pierwszym etapem wyprawy miała być Albania, skąd zamierzali oni nadawać pod znakiem ZA5Z. W ostatniej chwili okazało się, że licencja nie została wydana, w związku z czym nie obyło się bez pewnych perypetii. Ostatecznie jednak na przełomie czerwca i lipca br. cała grupa odleciała samolotem linii pasażerskich z Albanii do Gwinei Równikowej, skąd nadawali pod znakiem 3C1EG. Dalszym etapem była wyspa Annobon i znak 3CØAN. Wyspa ta nie stanowi jeszcze odrębnego kraju do DXCC i liczy się nadal jako Gwinea Równikowa. W projektach Finów leży odwiedzenie kilku innych krajów afrykańskich, w tym Gabonu i Mali, trudno jednak w tej chwili powiedzieć w jakim zakresie uda się im plany te zrealizować.

● Zachęcamy wszystkich polskich krótkofalowców do wzięcia udziału w popularnych zawodach międzynarodowych organizowanych przez Czechosłowację pod nazwą „OK DX Contest 1971". Zawody odbędą się w drugą niedzielę listopada br. od 00.00 GMT do 24.00 GMT fonią i telegrafią równocześnie. W dotychczasowym regulaminie tych zawodów nastąpiły ostatnio pewne zmiany. I tak wymienia się 5-cyfrowe (na fonii 4-cyfrowe) numery kontrolne składające się z RST lub RS i strefy (zony) ITU (Polska leży w 28 zonie ITU). Za QSO otrzymuje się 1 pkt., ale za QSO ze stacjami OK – 3 pkt., a ze stacjami SP – 0 pkt., chociaż liczą się do mnożnika. Mnożnikiem są strefy ITU ze wszystkich pasm. W zawodach można startować w jednej z 3 kategorii: 1 op. 1 pasmo, 1 op. „all bands", więcej operatorów – „all bands". Stacje klubowe klasyfikowane są tylko w ostatniej kategorii.

● Na wyspie Ascension pojawiły się ostatnio dwie bardzo aktywne stacje. Są to ZD8CW, która pracuje na wszystkich pasmach i jest słyszalna najczęściej w godzinach nocnych i rannych, a QSL prosi via W2MUM, natomiast ZD8MG nadaje przeważnie około północy na 7005 kHz i prosi o QSL via K9FYD.

● Nadchodzą już karty QSL za łączności ze stacji 4M1A, która w niedawnych zawodach CQ WW Contest uzyskała aż 13 milionów punktów w kategorii multi ops i tx. 4M1A liczy się jako Wenezuela i zainstalowana była w Punto Fijo, a wśród operatorów znalazł się nasz rodak Janusz Grzesiowski YV1LA i jego żona Halina YV1ZA. Oboje oni mieszkają w Punto Fijo, a w czasie trwania zawodów często wołali CQ SP.

SP8HR

WYNIKI ZAWODÓW SP – DX CONTEST 1971

(dokończenie)

Wyniki nasłuchowców:

1. SP2–1157	148 nasłuchów	148 pkt.	20 krajów	**2960 pkt.**
2. SP2–2415	149 ,,	149 ,,	17 ,,	**2533 ,,**
3. SP1–1128	37 ,,	56 ,,	15 ,,	**840 ,,**
4. SP3–9029/K	12 ,,	12 ,,	5 ,,	**60 ,,**

Wyniki współzawodnictwa Oddziału PZK podano poniżej w tablicy.

Tytuł najaktywniejszego Oddziału w zawodach SP-DX-Contest 1971 oraz puchar przechodni ZG PZK otrzymuje ponownie Oddział Wojewódzki PZK w Katowicach – serdecznie gratulujemy! Przy okazji komisja zawodów składa szczególne podziękowanie KF Managerowi Oddziału Katowickiego kol. SP9ABE za wzorowe opracowanie wyników.

Uwaga: do współzawodnictwa Oddziałów zaliczono w mnożniku tylko stacje, które nawiązały co najmniej 50 łączności.

14 MHz

1. UA6LAC	28 281 pkt.	4. UA4WAE	15 120 ,,
2. G3NSY	23 976 ,,	5. UA4AY	15 045 ,,
3. UA6BV	16 632 ,,		

21 MHz

1. WB4NRI 243 pkt.

S W L

1. UA1–169-19	55 200 pkt.	7. DM–1986/N	30 261 ,,
2. UB5–0686	47 025 ,,	8. DM–5397/N	27 951 ,,
3. UA3–127-1	41 320 ,,	9. OK1–11861	24 750 ,,
4. UA6–101-3 9	37 947 ,,	10. DM-EA–4939/B	21 942 ,,
5. UA1–169-64	33 750 ,,		
6. DM–4581/A	30 335 ,,		

SP9ADU

WSPÓŁZAWODNICTWO ODDZIAŁÓW PZK

Miejsce	Oddział PZK	Punktów	Ilość stacji	Ilość licencji	Współczynnik aktywności (%)	Wynik
1.	Katowice	300 504	44	280	15,71	47 209 pkt.
2.	Wrocław	120 474	12	217	5,53	6 662 ,,
3.	Warszawa	195 308	20	600	3,33	6 504 ,,
4.	Zielona Góra	76 153	12	161	7,45	5 673 ,,
5.	Kraków	117 281	8	174	4,60	5 393 ,,
6.	Rzeszów	88 674	6	118	5,08	4 505 ,,
7.	Bydgoszcz	53 059	11	138	7,97	4 229 ,,
8.	Opole	104 612	5	134	3,73	3 902 ,,
9.	Gdańsk	56 222	6	160	3,75	2 108 ,,
10.	Lublin	58 057	7	259	2,70	1 568 ,,
11.	Koszalin	38 146	4	99	4,04	1 541 ,,
12.	Łódź	30 021	7	143	4,90	1 471 ,,
13.	Kielce	30 624	4	142	2,82	864 ,,
14.	Szczecin	9 640	3	77	3,90	376 ,,
15.	Poznań	13 377	4	164	2,44	326 ,,
16.	Olsztyn	8 638	2	116	1,69	146 ,,
17.	Białystok	0	0	120	0	0 ,,

WYNIKI STACJI ZAGRANICZNYCH

Zwycięzcy kontynentalni

	Europa		Azja		Am. Pn.		Am. Pd.		Oceania	
SOMB	UB5MZ	73 108	OD5LX	36 643	WA1DJG	5 880	9Y4NN	390	–	
MOMB	UK2PAF	81 396	UK9HAD	36 720	–		–		–	
3,5	OK2BKV	36 920	–		–		–		–	
7	UP2AW	16 320	–		–		–		–	
14	UA6LAC	28 182	UM8FZ	10 500	VE1AE	243	PY7AEW	3 960	VK3AHQ	1 800
21	–		–		WB4NRI	243	–		–	
SWL	UA1–16919	55 200	JA1–4876	147	–		–		–	

Czołówka światowa w poszczególnych kategoriach

SOMB – single operator multi bands – jeden operator na wielu pasmach.

MOMB – kilka operatorów na wielu pasmach.

S O M B

1. UB5MZ	73 108 pkt.	6. G3EST	41 712 ,,
2. UA3QO	62 604 ,,	7. UR2QD	40 194 ,,
3. LZ2DC	56 700 ,,	8. UB5NS	39 216 ,,
4. DM3PEL	44 604 ,,	9. OK2BDE	38 800 ,,
5. UQ2PP	42 312 ,,	10. G2DC	35 320 ,,

M O M B

1. UK2PAF	81 396 pkt.	6. UK4AAB	50 778 ,,
2. UK2BAP	60 480 ,,	7. YU1AFQ	51 060 ,,
3. HA5KFZ	59 185 ,,	8. UK2GAY	50 160 ,,
4. LZ1KCO	55 704 ,,	9. UK2BBB	46 116 ,,
5. UK5WBK	52 452 ,,	10. UK4LAA	44 370 ,,

3,5 MHz

1. OK2BKV	36 720 pkt.	4. UP2QQ	30 426 ,,
2. DM4RFM	34 020 ,,	5. UB5WAG	26 228 ,,
3. DM2AUO	33 364 ,,		

7 MHz

1. UP2AW	16 320 pkt.	4. HA5JI	11 970 ,,
2. UP2SA	14 320 ,,	5. YU1ECD	9 150 ,,
3. UC2WG	13 860 ,,		

SP DX MARATON

(stan na 30.6.1971 r.)

Nowe zgłoszenia: SP2AJO, OM Edward Breit z Bydgoszczy SP2AHD, OM Karol Dąbrowski z Bydgoszczy SP2BMX, OM Jan Gimiński z Torunia.

	MB	3,5	7	14	21	28	144	432 MHz
1. SP7HX	3301	334	643	843	826	655	—	—
2. SP5CK	3254	369	643	823	777	642	—	—
3. SP9DH	3244	419	644	821	737	572	51	—
4. SP1AGE	3230	469	536	715	764	746	—	—
5. SP6AAT	3121	256	549	849	787	645	35	—
6. SP9KJ	3101	317	659	850	749	526	—	—
7. SP3AIJ	2728	213	396	808	742	569	—	—
8. SP9ADU	2715	304	530	803	603	441	34	—
9. SP6BZ	2712	106	447	795	746	601	17	—
10. SP9PT	2500	266	455	799	593	369	18	—
11. SP3DOI	2389	162	245	729	688	565	—	—
12. SP9AI	2383	138	222	777	749	417	63	17
13. SP6AKK	2365	207	408	753	587	410	—	—
14. SP5AFL	2267	146	336	780	597	408	—	—
15. SP6TQ	2265	250	495	772	582	149	17	—
16. SP8AQN	2238	168	354	631	694	391	—	—
17. SP2AJO	2208	106	375	817	737	173	—	—
18. SP6ALL	2135	153	383	756	541	300	—	—
19. SP9FR	2013	201	247	831	548	268	18	—
20. SP1BHX	1972	277	359	752	388	196	—	—
21. SP5XM	1922	105	191	641	663	322	—	—
22. SP9CS	1780	105	293	643	558	165	16	—
23. SP9ABE	1764	176	459	624	471	—	34	—

24.	SP6BFK	1733	124	210	624	461	315	—	—
25.	SP9NH	1693	94	197	682	615	105	—	—
26.	SP2AEO	1662	53	78	476	643	412	—	—
27.	SP9AOX	1590	117	212	677	516	68	—	—
28.	SP9YP	1533	135	356	642	281	112	—	—
29.	SP8EV	1339	139	213	767	170	33	17	—
30.	SP8AWP	1326	86	140	766	334	—	—	—
31.	SP4AGR	1299	121	143	450	358	227	—	—
32.	SP9BPF	1241	76	117	443	525	80	—	—
33.	SP9AJM	1179	117	261	448	270	65	—	—
34.	SP7AWA	1150	102	165	556	213	114	—	—
35.	SP9AKY	1142	55	250	669	168	—	—	—
36.	SP2AHD	1092	86	131	542	333	—	—	—
37.	SP9DTP	951	95	74	360	295	127	—	—
38.	SP9BZM	920	82	101	299	305	133	—	—
39.	SP9BDH	902	70	90	571	155	16	—	—
40.	SP5CGN	848	103	153	328	153	111	—	—
41.	SP5CJU	840	103	58	367	279	33	—	—
42.	SP6AQA	728	—	—	—	681	—	37	—
43.	SP9AWV	690	100	211	665	—	—	17	—
44.	SP7CKF	551	82	210	194	50	—	16	—
45.	SP7DZA	349	33	35	249	32	—	—	—
46.	SP1CNV	187	79	74	18	—	—	16	—
47.	SP8EMO	132	52	16	32	32	—	—	—

Jednopasmowo: 3,5 MHz: SP5GH, SP2LV, SP3BQD, SP3BTS, SP9DWT 7 MHz: SP5ARN, SP2BMX; 14 MHz: SP5BAK SP5SIP SP9DTH; 21 MHz: SP6AQA; 144 MHz: SP6XA.

Klasyfikacja jednopasmowa:

	3,5	7	14	21
1.	1AGE 469	9KJ 659	9KJ 850	7HX 826
2.	5GH 434	9DH 644	6AAT 849	6AAT 787
3.	9DH 419	7HX 643	7HX 843	5CK 777
4.	5CK 369	5CK 643	9FR 831	1AGE 764
5.	7HX 334	6AAT 549	5CK 823	9KJ 749
6.	9KJ 317	1AGE 536	9DH 821	9AI 749
7.	9ADU 304	9ADU 530	2AJO 817	6BZ 746
8.	1BHX 277	5ARN 516	3AIJ 808	3AIJ 742
9.	9PT 266	6TQ 495	9ADU 803	9DH 737
10.	6AAT 256	9ABE 459	9PT 799	2AJO 737
	49 STN's	46 STN's	48 STN's	44 STN's

28	144 MHz
1AGE 745	9AI 63
7HX 655	6XA 59
6AAT 645	9DH 51
5CK 642	6AQA 37
6BZ 601	6AAT 35
9DH 572	9ADU 34
3AIJ 569	9ABE 34
3DOI 656	9PT 18
9KJ 526	9FR 18
9ADU 442	9AJM 18
36 STN's	17 STN's

Kolejne zgłoszenia i uzupełnienia należy wysyłać do 30 września br. na adres: SPDXM MNGR — Adam Sucheta SP9DH, Kraków 1, skr. poczt. 799.

SP9DH

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)
Warszawa 1, skrytka pocztowa 320
Tel. 26-73-73

Krótkofalowiec Polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

NR 11 • (138) • LISTOPAD • 1971

WIADOMOŚCI ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

W dniu 22 września br. odbyło się kolejne posiedzenie Prezydium Zarządu Głównego PZK. Przewodniczył wiceprezes SP5JH, obecni byli SP5SM, SP5HS, SP5PA, SP9DR, SP5QU, SP5QQ, główny księgowy ZG PZK M. Koziarski oraz przedstawiciel Ministerstwa Łączności mgr inż. Zb. Kupczyk SP5ZK.

Prezydium postanowiło zwołać na dzień 14 listopada br. plenarne posiedzenie Zarządu Głównego PZK. Dla zaakcentowania czynnego udziału krótkofalowców w społeczno-politycznym życiu kraju, przez włączenie jak najszerszych kręgów radioamatorów do ogólnonarodowej dyskusji i przygotowanie wniosków na posiedzenie plenarne, Prezydium wystosowało list do krótkofalowców SP (tekst listu zamieszczamy poniżej).

Prezydium wysłuchało złożonego przez SP5SM sprawozdania z działalności sportowej PZK w roku bieżącym, oraz informacji o realizacji planu finansowego Zarządu Głównego, którą przedstawił kol. M. Koziarski.

Prezydium przyjęło rezygnację z funkcji KF Managera PZK, złożoną przez kol. J. Wojniusza SP2PI.

Prezydium przekazało kol. SP2PI podziękowanie za wielki wkład pracy i wzorowe prowadzenie spraw sportu KF, zaproponowało na funkcję KF Managera kol. inż. T. Jokiela SP5GH, zaakceptowało wnioski o przyznanie limitu mocy 750 W dla stacji SP5ZHP i SP5GX oraz podjęło uchwałę o zwołaniu w październiku br. zjazdu sprawozdawczo-wyborczego Oddziału Wojewódzkiego PZK w Warszawie.

LIST PREZYDIUM ZARZĄDU GŁOWNEGO PZK DO KRÓTKOFALOWCÓW POLSKICH

Koleżanki i Koledzy Krótkofalowcy!

Przeżywamy wszyscy szczególny okres w życiu naszego Kraju – Polskiej Rzeczpospolitej Ludowej. Od szeregu miesięcy trwa ogólnonarodowa, obywatelska dyskusja. Poza nami jest okres, w którym o sprawach nas wszystkich decydowano bez nas. Od wszystkich ludzi pracy – od robotników, rolników, inżynierów, nauczycieli – zależy jakie będzie nasze jutro, jak będziemy żyć i pracować w dynamicznie rozwijającej się Polsce Ludowej.

Znajdujemy się w przededniu VI Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, który podejmie doniosłe decyzje dla całego narodu. Trwa ożywiona przedzjazdowa dyskusja, obejmująca najszersze kręgi partyjnych i bezpartyjnych. Niech w tej dyskusji nie zabraknie i nas – krótkofalowców. Niech w każdym Oddziale Wojewódzkim, w każdym Klubie odbędą się spotkania aktywu krótkofalarskiego. Na Wasze, wysunięte na tych spotkaniach postulaty i wnioski czekają władze partyjne i państwowe – sprawujące opiekę nad ruchem krótkofalarskim, czekają ogniwa władz terenowych, czeka wreszcie Zarząd Główny PZK.

Niech wnioski te wskażą nam najwłaściwszą drogę dalszego rozwoju ruchu krótkofalarskiego w Polsce, jego wzrostu ilościowego i jakościowego – wzrostu gospodarności w naszej codziennej pracy, drogę do sukcesów sportowych i pełnego zaspokojenia zapotrzebowania na sprzęt radiokomunikacyjny. A przede wszystkim – niech pozwolą na zwielokrotnienie naszego wkładu w dzieło rozwoju gospodarki narodowej, rozwoju telekomunikacji, w umocnienie obronności Ludowej Ojczyzny.

W atmosferze wytężonej pracy i ożywienia społecznego, w atmosferze odbudowanego zaufania pomiędzy kierownictwem kraju i społeczeństwem, niech nasze wnioski i decyzje zbiegną się z ogólnonarodowym dążeniem do lepszego socjalistycznego jutra.

Wszystkim polskim krótkofalowcom i ultrakrótkofalowcom, radiooperatorom i entuzjastom radiopelengacji, aktywistom i pracownikom wszystkich ogniw naszego stowarzyszenia, ślemy na falach eteru gorące 73!

Prezydium Zarządu Głównego
Polskiego Związku Krótkofalowców

AUGUSTOWSKIE SPOTKANIE

Obowiązek to i zaszczyt, że mogę przekazać wszystkim OM's raport z Augustowa. Nie wiem – czy wszyscy się zgodzą, ale mój raport brzmiałby: pełne 5,9. Pięć – za organizację, a dziewięć – za dobrą słyszalność w okolicy.

Tą drogą składam podziękowania wszystkim organizatorom, operatorom i uczestnikom I Międzynarodowego Zjazdu Krótkofalowców (bez względu na płeć, wiek i ilość QSO). To było naprawdę fb spotkanie, chociaż – jak to zwykle u nas bywa – wystąpiły pewne QRM-y (na szczęście bez QRN, bo pogoda była ładna, jak na zamówienie).

Wszystko zaczęło się przed rokiem. Już nie pamiętam w jakich okolicznościach wykiełkowała myśl, aby w białostockiem – terenie bądź co bądź dziewiczym, nie skażonym jeszcze przez cywilizację – odbyło się spotkanie i to międzynarodowe. QTH: Białowieża – lub Augustów. Wybrano tę drugą miejscowość, jako że w PTTK Związek nasz ma ,,swego człowieka''. Organizację powierzono ZOW PZK i inspektorowi Łączności białostockiej Chorągwi ZHP. Propagandą imprezy wśród gości zagranicznych zajął się centralny ,,Orbis''. Na początku obawialiśmy się nawet ewentualnego najazdu krótkofalowców z różnych stron świata, ale okazało się, że nigdy nie warto martwić się za wczasu. W zjeździe wzięło udział (i to zupełnie prywatnie) czterech nadawców z NRD. Jeśli zamierzamy organizować podobne zjazdy w latach następnych, to trzeba nam wyciągnąć wnioski w tym zakresie i zapewnić taką formę propagowania i organizacji, aby były to spotkania z udziałem przedstawicieli, przede wszystkim krajów demokracji ludowej, a także państw Europy zachodniej.

Zjazd nasz rozpoczął się od niespodzianki dużego kalibru, jaką był telegram od kol. 2DX, zawiadamiający nas, że spóźni się o jedną dobę. Na szczęście nikt ,,nie stracił głowy'', a koledzy 5WW i 5AFL przekazali zebranym bardzo ciekawe wiadomości na temat nowych rozwiązań technicznych, szczególnie w urządzeniach odbiorczych oraz odpowiadali – wspólnie z wieloma innymi kolegami na pytania. Dyskusja była naprawdę na poziomie i przyniosła nam wszystkim duże korzyści.

Zebrani na zjeździe uczcili minutą ciszy pamięć. kol. Ireneusza Wyporskiego 5AIW, którego znaliśmy wszyscy jako działacza, zdolnego konstruktora i operatora, a przede wszystkim jako serdecznego i życzliwego kolegę.

Po południu odbyła się wycieczka statkiem ,,Serwy'' po pięknych jeziorach augustowskich, a po obiedzie wysłuchaliśmy gawędy o białostocczyźnie (wygłosił ją Ryszard Kraśko – historyk, literat i urodzony gawędziarz). Wieczorem – zgodnie z wiekową tradycją – kolacja, ale uroczysta i nastrojowa, przy świecach. Były naturalnie przemówienia i życzenia. Jeśli nie stanowiły one li tylko przejawów kurtuazji, to organizatorzy mogą mówić o niemałym sukcesie. Najgorętsze słowa w ten jesienny, zimny wieczór przekazali m.in. nasz gość z NRD, DM4JO oraz SP1IB. Ma ponad 80 lat, ale ile w nim energii! Dzielnie sekundował mu drugi kolega ze Szczecina, mający 85 lat (SWL!).

Już nocną porą było trochę QRM-ów na korytarzu, co spowodowało, że nazajutrz modulacja niektórych kolegów pogorszyła się wyraźnie. Na szczęście wycieczka po ziemi augustowskiej, sejneńskiej i suwalskiej (głównie Wigry i Smolniki) poprawiła znakomicie samopoczucie. A ponieważ organizatorzy zrobili niespodziankę w postaci kiełbasek pieczonych w ognisku osobiście przez każdego OM (dawniej ogniska palili tu Jadźwingowie, o których wiele mówiono w gawędzie), wzmocniono nadwerężone siły i wszyscy byli znów jak nowo narodzeni.

W trakcie zjazdu w Augustowie zgłoszono propozycję, aby w roku następnym podobna impreza (ale międzynarodowa w pełnym znaczeniu tego słowa) odbyła się w okręgu 8, ale były i inne sugestie. Koledzy z NRD zapowiedzieli też, że będą czynić usilne starania, aby podobny zjazd zorganizować w Berlinie w roku przyszłym.

A więc 73, 55, 88 i do zobaczenia. Tylko gdzie? Właśnie. Białystok ma też w zanadrzu swoje propozycje.

SP4AS

IARU Region I calling

THE INTERNATIONAL AMATEUR-RADIO-UNION

KONFERENCJA GENEWSKA

Począwszy od 7 czerwca 1971 r. obradowała w siedzibie ITU w Genewie ogólnoświatowa konferencja poświęcona problemom łączności kosmicznej. W konferencji uczestniczyło 97 państw – członków ITU, reprezentowanych przez oficjalne delegacje rządowe.

Przebieg konferencji śledzony był z wielką uwagą przez organizacje krótkofalarskie i ogół krótkofalowców. Międzynarodowa Unia Radioamatorska reprezentowana była na konferencji przez ośmioosobowy zespół obserwatorów w składzie: WØDX (Prezydent IARU), W1RW, W1RU, VE3CJ, ZL2AZ, PAØDD, K3JTE, G2BVN.

Zapadłe na konferencji decyzje dotyczące amatorskich służb satelitarnych są niewątpliwie korzystne dla ogółu krótkofalowców. Obowiązujące dotychczas zezwolenie na używanie dla celów satelitarnych pasmo 144 – 146 MHz zostało rozszerzone o następujące pasma:

7000	–	7100 kHz	144	–	146 MHz
14000	–	14250 kHz	435	–	438 MHz
21000	–	21450 kHz	24,0	–	24,05 GHz
28000	–	29700 kHz			

Konferencja wprowadziła następującą definicję: „Amatorska służba satelitarna – jest to służba radiokomunikacyjna wykorzystująca stacje umieszczone na satelitach Ziemi dla celów określonych dla służb amatorskich".

Powyższe postanowienia znajdą się w nowym regulaminie radiokomunikacyjnym, który wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 1973 roku.

MISTRZOSTWA EUROPY W RADIOPELENGACJI AMATORSKIEJ

W dniach 4 – 6 września br. odbyły się w Duisburgu (NRF) kolejne Mistrzostwa Europy w radiopelengacji amatorskiej. Na zlecenie I Regionu IARU organizatorem imprezy był zachodnioniemiecki Związek Krótkofalowców (DARC).

W Mistrzostwach wzięło udział 52 zawodników reprezentujących 10 państw. W konkurencji drużynowej wystąpiły: Austria, Bułgaria, Czechosłowacja, NRF, Jugosławia, Polska, Szwajcaria, Węgry i ZSRR. Polskę reprezentowała trzyosobowa ekipa w składzie SP2EFO, SP4DDR i SP5HS.

Zgodnie z przewidywaniami, zarówno w klasyfikacji indywidualnej jak i drużynowej zwyciężyli zawodnicy radzieccy.

Krótkofalowcy polscy uczestniczący w Mistrzostwach wykonali również z nadwyżką swe zadania. Ekipa nasza zajęła w paśmie 144 MHz czwarte miejsce, a w paśmie 3,5 MHz piąte miejsce. Sukces odniósł członek Klubu PZK przy LO (Wysokie Mazowieckie) kol. J. Kłossowski SP4DDR, który w paśmie 3,5 MHz zajął 3 miejsce z czasem zaledwie o 41 sekund gorszym od zwycięzcy. A oto wyniki Mistrzostw:

Pasmo 3,5 MHz

drużynowo	indywidualnie	ekipa SP
1. ZSRR	1. Kuzmin (UA)	3. Kłossowski SP4DDTR
2. Węgry	2. Venczel (UA)	23. Słomczyński SP5HS
3. Bułgaria	3. Kłossowski (SP)	36. Dunowski SP2EFO
4. Czechosłowacja	4. Kanew (LZ)	
5. Polska	5. Toczko (OK)	
6. Austria	6. Magnusek (OK)	
7. Szwajcaria		
8. Jugosławia		
9. NRF		

Pasmo 144 MHz

drużynowo

1. ZSRR	6. Jugosławia
2. Czechosłowacja	7. Szwajcaria
3. Bułgaria	8. NRF
4. Polska	9. Austria
5. Węgry	

indywidualnie

1. Wierchoturow (UA)
2. Rajchl (OK)
3. Kuzmin (UA)
4. Kanew (LZ)
5. Wasilko (OK)
6. Toczko (OK)

ekipa SP

13. Dunowski SP2EFO
27. Kłossowski SP4DDR
40. Słomczyński SP5HS

SP5HS

KF • KF • KF • KF

Z ŻYCIA SP DX KLUBU

Tablica DX

(stan na 31.08.1971 r.)

Grupa mixed

1.	SP5CK	278/281	24.	SP6AEG	165/186
2.	SP6RT	265/268	25.	SP8ARU	163/180
3.	SP1AGE	247/259	26.	SP8SR	163/175
4.	SP2AJO	241/247	27.	SP9YP	153/176
5.	SP5BSV	237/258	28.	SP8EV	152/161
6.	SP9ADU	236/252	29.	SP7ASZ	151/160
7.	SP8HR	235/248	30.	SP5BB	150/162
8.	SP9DH	232/245	31.	SP9NH	150/152
9.	SP6BZ	229/237	32.	SP5NE	144/153
10.	SP8AG	225/245	33.	SP8NR	142/162
11.	SP2AOB	222/245	34.	SP8ARK	142/155
12.	SP9PT	217/226	35.	SP8AQN	140/155
13.	SP5HT	209/222	36.	SP9UH	136/151
14.	SP9AI	207/217	37.	SP2AEO	134/147
15.	SP5BAK	201/211	38.	SP3AUZ	132/150
16.	SP5AFL	200/208	39.	SP2BA	132/135
17.	SP6AKK	196/198	40.	SP6BFK	130/146
18.	SP6TQ	194/225	41.	SP6BAA	120/131
19.	SP5HS	187/194	42.	SP8ALT	114/137
20.	SP8AWP	183/200	43.	SP3BLG	113/131
21.	SP1BHX	178/204	44.	SP9AQY	110/144
22.	SP5XM	171/198	45.	SP9KR	106/–
23.	SP3DOI	170/193	46.	SP6GB	105/106

SP6BZ

NA PASMACH

● W końcu listopada br. odbędzie się część telegraficzna wielce atrakcyjnych zawodów międzynarodowych pn. „CQ World Wide DX Contest", często określanych przez krótkofalowców jako nieoficjalne mistrzostwa świata. Są one zazwyczaj dogodną okazją do uzyskania QSO z rzadkimi na codzień stacjami. W tym roku zapowiada swój udział w zawodach wiele interesujących wypraw, zwłaszcza z rejonu Morza Karaibskiego i Ameryki Południowej. Klasyfikacja jedno- lub wielopasmowa, wymienia się RST plus numer własnej zony wg WPX, a więc w naszym przypadku zawsze 15.

● 3F1IE był znakiem stacji okolicznościowej nadającej latem br. z Panamy i obsługiwanej przez Piotra Bogdanowicza HP1IE. Wielu przypuszcza, że z racji brzmienia swego nazwiska jest on Polakiem, gdy w rzeczywistości jest Jugosłowianinem.

● Z Sany, stolicy Jemenu, nadaje HB9YC/4W1 op. Giordano. Posługuje się on nadajnikiem typu SR 150 i posiada 3-elementowy beam. Karty QSL należy wysyłać via HE9HCC, Box 126, Lugano 6903, Szwajcaria.

● Ostatnie międzynarodowe azjatyckie pn. „All Asian DX Contest" upłynęły pod znakiem miernych warunków propagacyjnych, zwłaszcza na pasmach wyższych. W dodatku tajfun „Trix", który w tym okresie nawiedził południową i zachodnią część Japonii, spustoszył tamtejsze urządzenia antenowe. Spośród ciekawszych stacji azjatyckich biorących udział w zawodach wymienić należy w pierwszym rzędzie HS1ABD i EQ2CC (nowy okolicznościowy znak Iranu). Udział naszych SP oms był dosyć liczny, ale zwracał uwagę fakt, że wielu z nich obrało złą taktykę, zapominając widocznie o wprowadzonych niedawno zmianach w regulaminie zawodów. Pamiętajmy więc, że obecnie mnożnikiem nie są już kraje, lecz znaki (prefiksy) azjatyckie (według WPX).

● Marc FL8LM nadaje nadal z Fr. Somali posługując się 50-watowym nadajnikiem i 3-elementowym beamem. Usłyszeć go możemy przeważnie w godzinach popołudniowych i wieczornych na telegraficznym odcinku pasma 14 MHz. Prosi o karty QSL bezpośrednio na adres Box 468, Djibouti, T.F.A.I., East Africa.

● Coraz więcej krótkofalowców zachodniego wybrzeża Ameryki Południowej nadaje z tzw. altiplano, to jest regionów wysoko poło-

żonych. Ostatnio Rainer HC2GG/1 zainstalował swój nadajnik w Andach i nadaje z QTH położonego na wysokości 3000 m npm. Karty QSL do niego należy wysyłać: Box 244 A, Quito, Ekwador. Przy okazji warto wiedzieć, że niedawno pojawiło się na pasmach amatorskich kilka rzadkich na codzień stacji HC6, a to z uwagi na odbywającą się w Ambato wystawę.

● Na przełomie listopada i grudnia br. należy oczekiwać dobrych warunków DX-owych na pasmach niższych. Korzystne zazwyczaj w tym okresie condx na 7 MHz mogą pozwolić na łączności z antypodami (Australia od 20 do 21, Nowa Zelandia 6–8 naszego czasu), gdzie w tym czasie jest wiosna. Z uwagi jednak na niską aktywność słoneczną mogą się pogorszyć warunki na bliższe odległości i znak SP może być coraz trudniej słyszany, szczególnie z bliższych okręgów. Warto też zwrócić uwagę na pasmo 3,5 MHz, które już od zachodu słońca aż do wczesnych godzin rannych może zapewnić wiele ciekawych łączności DX-owych. Pasma wyższe będą wykazywać coraz większą tendencję do propagacji dziennej, przy czym oczekuje się krótkich dziennych otwarć w paśmie 28 MHz, zwłaszcza w okresie przed burzami jonosferycznymi.

● Wprawdzie liczba licencji wydanych w Republice Malgaskiej (Madagaskar) sięga już liczby 40, ale znak 5R8 należy w dalszym ciągu do rzadkości. Ostatnio wznowiła swoją działalność stacja 5R8BF op. Henry, słyszany niekiedy wieczorami na CW w pobliżu 14 050 kHz. Kilka innych stacji 5R8 zapowiada rychłe uruchomienie swoich urządzeń SSB.

● 7Q7AC jest znakiem stacji nadającej ze stolicy Malawi – Blantyre. Brian posiada 90-watowy nadajnik i ZL beam; możemy go usłyszeć wieczorami na częstotliwości około 14 080 kHz. Karty QSL via Box 472, Blantyre, Malawi, Africa.

● G3NUF przeniósł się do Boliwii, skąd nadaje pod znakiem CP6FG. QSL via Box 393, Santa Cruz, Boliwia.

● Do ustalonych już ram zawodów krajowych przybyła ostatnio nowa, jednorazowa impreza zorganizowana przez Radioklub SP8KEZ dla uczczenia 25-lecia Świdnika i 20-lecia tamtejszej WSK, a ponadto 10-lecia klubu. Praktyka wykazuje, że zawodów krajowych nigdy nie jest za dużo i zawsze cieszą się one dużym zainteresowaniem. Warto też wspomnieć o sierpniowych zawodach zorganizowanych z racji XI Międzynarodowego Festiwalu Piosenki w Sopocie (stacja SPØMFP), które powoli stają się imprezą coroczną i, trzeba to przyznać, bardzo atrakcyjną.

● W Gabonie pojawiły się dwie nowe stacje: TR8JM (QSL via DK2NU) oraz TR8VW. Nadają one niemal wyłącznie na SSB i preferują pasma wyższe.

SP8HR

UKF • UKF • UKF • UKF

WSZECHZWIĄZKOWE ZAWODY POLNY DZIEŃ

W dniach 10 i 11 lipca br. odbyły się Wszechzwiązkowe Zawody UKF „Polny Dzień". W zawodach tych mogli brać udział wszyscy związkowi ultrakrótkofalowcy w trzyosobowych ekipach. Zawody odbywały się w trzech turach: 144 MHz w czasie 18–02 MSK, 432 MHz w czasie 03–11 MSK i 1296 w okresie 13–18 MSK. Obowiązywało podanie raportu RS + numer kolejny na każdym pasmie od 001. Łączności wolno było powtarzać co godzinę. Punktacja wg QRA locatora 1 km = 1 pkt na 2 m, na 70 cm 3 pkt, zaś na 1296 MHz 10 pkt. Stacje stałe mają mnożnik 0,5. Zwycięstwo przyznawane jest w konkurencji ekip za największą liczbę punktów łącznie na 144 i 432 MHz, osobno 1296 MHz, oraz w konkurencji klubów za największą liczbę punktów przypadającą na jednego uczestnika, zdobytych w wystawianych ekipach.

Do zawodów tych stacje zagraniczne nie zostały zaproszone i dlatego w kalendarzu UKF 1971 zawody te zostały określone jako wewnątrzwiązkowe. Warunki w czasie zawodów były znacznie lepsze niż w Polnym Dniu SP-OK-DM-HG, który odbywał się tydzień wcześniej. Okazało się jednak, że stacje zagraniczne nie tylko miały szanse na łączności ale były mile widziane. Skorzystał z tego SP2RO który „zrobił" dwa nowe kraje. A oto co Inek donosi: „na UC2 polowałem już około 4 lat i nareszcie nawiązałem łączność z UC2BV i UC2AAK. Jest to mój 30 kraj na 2 m. Sami Rosjanie narzekają, że ich regulamin pozwalający nawiązywać QSO co godzinę jest niewłaściwy, gdyż uniemożliwia pracę DX.

O dobrych warunkach dowiedział się także SP9AI, który nawiązał szereg QSO z UP2, UQ2, UB i UA1. To się nazywa mieć szczęście.

W czasie drugiej tury Związkowych zawodów „Polny Dzień" SP2RO przeprowadził 10 QSO na 70 cm ze stacjami UP2, UA2 i UR2. Uzyskał więc nowy kraj (UR2) dla SP. Łączność ze stacją UR2HD (QRA LS 51j) dnia 11.7.1971 r. o godz. 0.53 GMT z raportem 559/589 na QRB 570 km jest godną pozazdroszczenia. Łączność ta była potem jeszcze powtarzana fone 59 z plusami.

Warunki DX-owe na 70 cm trwały tego dnia nadal i Inek o godzinie 15.15 zrobił jeszcze jeden nowy kraj dla SP. Jest nim QSO SP2RO z SM5LE o godz. 15.15 GMT z raportami 559/339. Szwed pracował z QRA iT 60c QRB 580 km. Gratulacje.

ECHA ZJAZDU W OPOLU

Na XII Zjeździe UKF w Opolu podawana była prowizoryczna lista osiągnięć stacji SP z prośbą o uzupełnienia. Wkrótce będzie opublikowana lista oficjalna wg stanu na koniec 1971 r. Zgłoszenia do SP6LB. A oto uzupełnienia: pierwsza polska łączność przez retranslator (Ret) umieszczony na balonie dokonana była przez SP3GZ 7.11.1965 r. o godz. 9.09 GMT ze stacją DJ9DT. Był to osiemnasty lot balonu ARBA, a czwarty lot z retranslatorem i stąd nazwa ARTOB IV. Dla przypomnienia: ARBA miała tylko stacje goniometryczne (beacon), ARTOB posiada retranslator (Ret). O pierwszą łączność z EI współzawodniczyli ze sobą SP2RO i SP1JX. Wygrał SP2RO dzięki QSO z EI1AS 24.3.1969 r. o godz. 0.27 GMT przez zorzę (A) z raportami 57a/57a. SP1JX kilka minut potem miał łączności z EI5BH i EI6AS.

ŁĄCZNOŚCI METEOROWE (MS)

Rekordową łączność MS przeprowadziły stacje K1ABR i KØCER. Czas trwania pełnej dwustronnej łączności wynosił tylko 16 minut. Łączność ta dała stacji K1ABR 35 kraj do WAZ.

Entuzjaści łączności meteorowych często spotykają się w środy na 14,300 MHz o godz. 14.00 GMT. Wśród nich można spotkać SV1AB, F9FT, F8DO, DJ5BV, F3CH, PAOJMV, PAOPVW, HA2RD, HA5AIR, OE2OML, UR2BU. W soboty i niedziele na częstotliwości 14,340 do 14,350 MHz około godz. 12.00 GMT spotykają się TF3EA, G3CCH, OZ8JI, OZ5NM, EI6AS, GM3UAG, ZB2BO, LX1LI.

Jak wykazała praktyka, na skedy MS umawia się wiele stacji, lecz tylko niektóre z nich zakończone są łącznością. Niektóre ze znanych rojów w pewnych latach okazują się nieprzydatne, dają tylko krótkie pingi. Tak było w tym roku z rojem Kwandrantyd (1–5 styczeń). UA1DZ mimo wielu umówionych skedów przeprowadził łączności tylko z DJ5BV i DK1KO.

Niektóre stacje nie czekają na roje meteorowe. Korzystają one ze sporadycznych meteorów, które nieraz posiadając znaczną wagę (kilka gramów) wywołują długotrwałe ślady. W okresie od maja 1970 r. do stycznia 1971 r. stacje G3CCH i TF3EA przeprowadziły tą drogą 16 QSO.

UR2CQ przeprowadził łączność MS z HG5AIR uzyskując 74 prefiks do dyplomu WPX.

Stacje próbujące swoich sił w łącznościach MS powinny rozpocząć od nasłuchów. W tym celu należy przez długi czas w okresie rojów nasłuchiwać na częstotliwości 144,090 do 144,110 MHz, gdyż na tych częstotliwościach umawiają się najczęściej bardziej doświadczeni amatorzy. Można także wzorem DK1KO nastawić antenę na północ, odbiornik nastawić na 145,960 MHz i słuchać. Sygnały radiolatarni SK4MPI powinny pojawiać się nie rzadziej niż raz na godzinę, a w korzystnych warunkach co kilka minut. Problem tylko jak długie? Najbliższe roje meteorowe przydatne do łączności MS przypadają:

Data	Rój	Godziny i kierunki anteny	Gęstość met/godz.
9.X	Giacobinidy	11–16 SW, 16–17 S, 17–22 SE.	24 000
18–23.X	Orionidy	0–2 W, 6–8 E, 3.30–4,30 N	30
1– 7.XI	Tauridy	21–23 W, 3–5 E, 0,30–1,30 N	16
14–18.XI	Leonidy	3–5 W, 8–10 E,	12
22–30.XI	Andromeidy	16–20 SW, 23–03 SE	6 000
10–14.XII	Geminidy	0,30 W, 3.30 E, 21–23 SW, 5–6 SE	70
22.XII	Ursidy	1.30–15.30 S	13

CIEKAWOSTKI UKF

● We wrześniu 1970 r. przy dobrych warunkach troposferycznych na 144 MHz G8ATK w paśmie 70 cm ze zdziwieniem usłyszał stację OE2OML. Gdy zawołany Austriak zgłosił się, G8ATK oznajmił mu

z dumą, że posiada nadajnik mocy tylko 3 W. Można wyobrazić sobie jego zdziwienie z kolei, gdy Austriak OE2OML odpowiedział, że moc jego tranzystorowego nadajnika wynosi tylko 0,2 W. Obie stacje podały raporty 59.

● W NRF pracuje aktywnie na 144 MHz około 6 600 stacji, na 432 MHz 675 stacji, a na 1296 MHz około 40 stacji. Wśród nich DL9LU przeprowadził niedawno łączność ze stacjami ON, PAØ i G. Łączność ze stacją G8AUE na 1296 MHz miała QRB około 600 km!

● UR2DZ spełnił warunki dyplomu WASM-144 przeprowadzając łączność z wszystkimi rejonami SM. A kiedy zameldują o tym SP2DX i SP2RO?

● W regionach północnych Finlandii pracuje mało stacji UKF. W poszczególnych regionach pracują pojedyncze stacje:
OH8PE MZ 78f OH4AZZ NW 61g OH9RG MZ 23b

NAJBLIŻSZE ZAWODY UKF

Październik	data/godz	pasma
IARU I Region UHF/SHF	02/18 – 03/18	70,23
UP2 XVI Contest	09/18 – 10/06	2,70
SP9 VHF VXXVI	10/18 – 11/24	2,70
Wien UKF IV Contest	15/18 – 17/06	2,70
UR2 VHF Contest	16/17 (?)	70

Listopad		
VHF/UHF-CW I Region	05/20 – 07/08	2,70,23
DM UKW Contest	05/18 – 07/12	2,70
HG5 VHF Contest	20/00 – 21/24	2
Grudzień		
Vanocni VKV (CRC-OK)	25/07 – 26/16	2

Poza tym 30 października od godz. 20.00 do 31 października godz. 0.8 GMT Wiejskie zawody UKF ZSRR.

SP6LB

Nowa książka WNT!

mgr inż. Ryszard Girulski-SP5QQ

AMATORSKIE URZĄDZENIA KRÓTKOFALOWE

Wyd. II przerobione. Format B5. Nakład 10 205 egz.
Str. 430. Cena 67 zł.

Do nabycia w księgarniach technicznych
PP „Dom Książki"

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)
Warszawa 1, skrytka pocztowa 320
Tel. 26-73-73

Krótkofalowiec Polski
ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK
NR 12 • (139) • GRUDZIEŃ • 1971

I SEKRETARZ KC PZPR U KRÓTKOFALOWCÓW

Podczas pobytu na ziemi gdańskiej we wrześniu br. I Sekretarz KC PZPR Edward Gierek w towarzystwie I Sekretarza KW PZPR w Gdańsku Alojzego Karkoszki odwiedził Morski Klub Krótkofalowców PZK.

Fot. St. Figlarowicz

Na zdjęciu – Goście w rozmowie z członkami MKK – seniorem krótkofalarstwa polskiego Emilem Jurkiewiczem SP2CC i prezesem Polskiego Klubu DX Andrzejem Domaradzkim SP2LV.

25-LECIE CENTRALNEGO RADIOKLUBU ZSRR

W roku 1971 obchodzi swe 25-lecie Centralny Radioklub ZSRR, skupiający naszych wypróbowanych przyjaciół i kolegów – radioamatorów i krótkofalowców radzieckich oraz kierujący ich działalnością. Z tej okazji Polski Związek Krótkofalowców w imieniu radioamatorów i krótkofalowców naszego kraju przesyła radzieckim kolegom gorące 73 i życzenia dalszych wspaniałych sukcesów w rozwoju ruchu radioamatorskiego, sportach radiowych i aktywnym uczestniczeniu w budowie komunizmu.

Poniżej zamieszczamy artykuł okolicznościowy napisany specjalnie dla „Radioamatora i Krótkofalowca" przez kierownika Centralnego Radioklubu ZSRR – I. Demianowa UW3ID.

* * *

Początki ruchu radioamatorskiego w Związku Radzieckim, ściśle związane z rozwojem radzieckiej radiotechniki, sięgają wczesnych lat dwudziestych naszego stulecia.

Już w sierpniu 1924 r. ukazał się pierwszy numer pisma „Radioamator", a w styczniu 1925 roku Fiodor Lbow przeprowadził pierwsze krótkofalowe QSO z kolegą na Bliskim Wschodzie.

W powiązaniu z dalszym rozwojem radzieckiej radioelektroniki, w celu przyciągnięcia entuzjastów radiotechniki i wykorzystania doświadczenia radioamatorów dla potrzeb gospodarki narodowej i obrony kraju, w maju 1946 r. utworzony został Centralny Radioklub Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, jako sportowo-organizacyjne centrum sportów radiowych i ogólnokrajowej działalności konstrukcyjnej radioamatorów. 23 lipca tego roku odezwała się w „eterze" centralna radiostacja Klubu.

Dążenie do uplasowania się w awangardzie ruchu radioamatorskiego, do niesienia pomocy organizacjom DOSAAF w rozwoju radioamatorstwa i mobilizacji DOSAFF-owców do aktywnego udziału w ogólnonarodowej walce o postęp techniczny – oto charakterystyczne cechy praktycznej działalności Centralnego Radioklubu ZSRR w ciągu całego okresu jego istnienia.

Tak było, gdy nasi konstruktorzy-radioamatorzy przystąpili w końcu lat czterdziestych do budowy pierwszych telewizorów, gdy w roku 1957 tysiące operatorów radiostacji amatorskich na apel Akademii Nauk ZSRR pełniły dyżury przy nasłuchach sygnałów pierwszego radzieckiego sputnika (do zapisu tych sygnałów zużyto 382 km taśmy magnetofonowej), jak i wówczas, gdy radioamatorzy włączyli się do pracy przy wykonaniu mapy przewodności elektrycznej powierzchni gleby ZSRR wykonując pomiary na powierzchni ponad 500 tys. km². Obecnie po upływie ćwierćwiecza, Centralny Radioklub tak jak dawniej uważa za swój podstawowy obowiązek inicjowanie i rozszerzanie patriotycznych poczynań radioamatorów radzieckich, udzielanie im jak najszerszej pomocy i współpracy.

Przedmiotem szczególnych starań Centralnego Radioklubu jest twórczość radioamatorów-konstruktorów. Są oni najbardziej liczną grupą entuzjastów radiotechniki. Ich osiągnięcia demonstrowane są dorocznie na wszechzwiązkowych wystawach radioamatorów – konstruktorów DOSAAF. Te wszechzwiązkowe przeglądy konstrukcji radioamatorskich stały się już tradycją i – co szczególnie zasługuje na podkreślenie – świadczą one dobitnie o wielkim patriotyzmie radzieckich radioamatorów, poświęcającym swą twórczość sprawom Ojczyzny.

Wymownie świadczą o tym dewizy poszczególnych wystaw, brzmiące jak hasła: „Radioamatorzy – siedmiolatce", „Radioamatorzy – przemysłowi", „Radioamatorzy – 50-leciu władzy radzieckiej", „Radioamatorzy – 100 rocznicy urodzin W. I. Lenina".

Znamiennym jest, że w ostatnich latach na wystawach wszechzwiązkowych znacznie zwiększyła się ilość wystawianych przyrządów elektronicznych przeznaczonych do wdrożenia w gospodarce narodowej. Stanowią one obecnie niemal 40% ogółu eksponatów. Według niepełnych jeszcze danych, tylko w latach 1967–1970 zastosowanie w gospodarce narodowej konstrukcji radioamatorskich przyniosło ponad 18 milionów rubli oszczędności.

Biblioteka radiotechniczna Centralnego Radioklubu przechowuje ponad 10 tys. opisów konstrukcji radioamatorskich nagrodzonych na wystawach.

Interesują się nimi żywo fabryki, instytuty, biura konstrukcyjne. Każdego roku setki różnych organizacji i urzędów zwracają się do CRK z prośbą o przesłanie kopii opisów i schematów interesujących przyrządów.

W ciągu roku 1971 we wszystkich radioklubach kraju wrzała gorączkowa praca nad przygotowaniami do 25 wszechzwiązkowej wystawy twórczości radioamatorów-konstruktorów DOSAFF.

W okręgach, krajach i republikach związkowych zorganizowano 124 wystawy, na których 27 tys. radioamatorów przedstawiło 16 100 różnych eksponatów.

Wystawa ta poświęcona 7 Zjazdowi DOSAAF pod hasłem „Radioamatorzy – dla postępu technicznego" odbyła się w Moskwie w dniach 8–24 października 1971 r.

Jej zorganizowanie, odbiór i przygotowanie eksponatów, rozwiązanie szeregu problemów organizacyjnych – nałożyło szczególne zadania na kolektyw Centralnego Radioklubu.

Nie znamy jeszcze pełnych efektów wystawy. Można jednak już śmiało stwierdzić: ożywieni ideami XXIV Zjazdu KPZR radioamatorzy-konstruktorzy DOSAAF włożyli cały swój entuzjazm, całą energię i wiedzę w zwiększenie udziału w przyśpieszeniu tempa postępu technicznego w wykonaniu zadań dziewiątej pięciolatki określonych dyrektywami XXIV Zjazdu naszej Partii. Był czas, gdy jedynymi reprezentantami sportów radiowych byli radioamatorzy-krótkofalowcy. Jednakże nieprzerwany wzrost ruchu radioamatorskiego, burzliwy rozwój radiotechniki i elektroniki naruszył ten „monopol".

Powołano do życia nowe konkurencje i zawody radiowe, szybko rozwijające się i zyskujące popularność.

Obecnie Centralny Radioklub wraz z Federacją Radiosportu ZSRR corocznie organizuje i przeprowadza zawody wszechzwiązkowe i Mistrzostwa RSFRR i ZSRR w łącznościach krótkofalowych i ultrakrótkofalowych, zawody w wieloboju łączności, radiopelengacji amatorskiej i konkursy radiooperatorów.

W ubiegłym roku przeprowadzono np. 44 zawody, w których uczestniczyło 17,5 tys. radioamatorów, przygotowano 10 reprezentacji RSFRR i ZSRR w sportach radiowych.

W naszym kraju wyrośli znakomici zawodnicy, niezmiennie demonstrujący klasę mistrzowską w zawodach różnego typu. Wśród nich znajdują się: wielokrotny Mistrz Europy w radiopelengacji — posiadacz medalu „Za wybitne osiągnięcia sportowe" — mistrz sportu klasy międzynarodowej A. Greczychin; wielokrotny mistrz ZSRR w łącznościach krótkofalowych, zwycięzca i laureat wielu zawodów międzynarodowych, mistrz sportu G. Rumiancew; wielokrotny zwycięzca wszechrosyjskich, wszechzwiązkowych i międzynarodowych zawodów, jeden z naszych radiowców-wieloboistów, zasłużony mistrz sportu J. Starostin i wielu innych.

Mówiąc o sportowcach-krótkofalowcach, nie można pominąć milczeniem kolektywu stacji Centralnego Radioklubu. Jej znak wywoławczy UK3A (UA3KAA) znany jest szeroko wśród krótkofalowców w naszym kraju i za granicą.

Sygnał UK3KAA zawsze wyróżnia się dobrą jakością, a praca operatorów wysokim kunsztem sportowym. Jest w tym bez wątpienia wielka zasługa kierownika radiostacji F. Rosljakowa, pełniącego tę funkcję od roku 1956.

W laboratoriach Centralnego Radioklubu stale opracowywane są nowe urządzenia i przyrządy powielane następnie przez ogół radioamatorów; wykonywana jest aparatura do obsługi zawodów i przygotowania reprezentacyjnych drużyn RSFRR i ZSRR.

Centralny Radioklub pośredniczy coraz liczniej w kontaktach międzynarodowych radioamatorów radzieckich szczególnie z krajami socjalistycznymi oraz z krajami rozwijającymi się.

W roku 1970 zagraniczna wymiana kart QSL (ze 134 różnymi krajami świata) potwierdzających łączności w pasmach KF i UKF osiągnęła liczbę ponad 2,7 miliona sztuk. Jest rzeczą charakterystyczną, że wymiana kart QSL z krajami socjalistycznymi wzrosła o 17%, zaś z krajami rozwijającymi się o 16%. Niemniej aktywnie rozwija się wymiana dyplomów krótkofalarskich. Tylko w roku 1970 nasz oddział zagraniczny wydał ponad 8 tys. dyplomów dla radzieckich i zagranicznych radioamatorów, w tej liczbie 1400 dyplomów „jubileuszowych" dla krótkofalowców 43 krajów, wydawanych przez Federację Radiosportu ZSRR w związku z 100 rocznicą urodzin W. I. Lenina.

Wśród stacji polskich, które zdobyły ten dyplom znajdują się: 3Z8CCC, 3Z2PI, SP3BLP, SP5ATO, SP8EV, SP2UU, SP2ZT, SP8CH/3Z8CH, SP8ECV. Centralny Radioklub pomyślnie rozwija i zapewnia braterskie kontakty pomiędzy radioamatorami Związku Radzieckiego i Polskiej Rzeczpospolitej Ludowej, rozszerzające się z roku na rok. O ile w roku 1964 wymiana kart QSL pomiędzy obu krajami wyniosła 64 tys. sztuk, to w roku 1970 wzrosła do 113 tys., a w ciągu 7 miesięcy roku 1971 — do 84 tys.

Krótkofalowcy radzieccy i polscy aktywnie uczestniczą w zdobywaniu dyplomów wydawanych przez oba kraje. Tylko w roku 1970 Centralny Radioklub ZSRR otrzymał z Polski 364 dyplomy, przyznając równocześnie 95 dyplomów krótkofalowcom SP, w tym SP2GL, SP9ZAA, SP3CDD, SP6EGC, SP3CDQ, SP5SIP, SP8JM, SP9CAT, SP4AGR, SP5AEW, SP6AAT.

Stał się dobrą tradycją współudział naszych radioamatorów w różnych zawodach międzynarodowych w radiopelengacji amatorskiej i wieloboju łączności, przeprowadzanych przez organizacje obronne ZSRR i PRL. Niezależnie od tego, kto w zawodach tych zajmował miejsca na podium zwycięzców, przyczyniają się one do wzbogacenia doświadczeń i zacieśnienia przyjaźni sportowców radiowych naszych krajów.

W tradycyjnych międzynarodowych zawodach krótkofalarskich „Świata-Pokój", zorganizowanych przez Centralny Radioklub ZSRR w roku 1971, wzięły udział 33 amatorskie radiostacje z Polski. Najlepsze wyniki wśród nich osiągnęły stacje SP9AGS, SP3AQN, SP8ECV, SP9CTY, SP8CP, SP5ZA, SP8KAF, SP2-1238, SP2-1157, SP2-7374.

Cała działalność Centralnego Radioklubu związana jest z wychowywaniem sportowców radiowych i radioamatorów w duchu radzieckiego patriotyzmu, miłości dla socjalistycznej Ojczyzny i oddania sprawie Partii Komunistycznej, ich mobilizacji do budownictwa komunizmu i gotowości do obrony Związku Radzieckiego.

I. DEMIANOW — UW3ID

Kierownik Centralnego Radioklubu ZSRR
Sędzia klasy wszechzwiązkowej

KF • KF • KF • KF

Z ŻYCIA SP DX KLUBU

TABLICA DX
(stan na 30.9.1971 r.)

Grupa MIXED (CW, AM, SSB)

1.	SP5CK	278/281
2.	SP6RT	267/270
3.	SP1AGE	248/261
4.	SP2AJO	245/249
5.	SP5BSV	244/264
6.	SP5BT	242/255
7.	SP9ADU	238/252
8.	SP8HR	235/248
9.	SP9DH	232/245
10.	SP6BZ	229/237
11.	SP8AG	229/250?
12.	SP2AOB	222/245
13.	SP9PT	218/229
14.	SP5HT	209/222
15.	SP9AI	207/217
16.	SP5BAK	201/215
17.	SP5AFL	200/208
18.	SP6AKK	196/198
19.	SP6TQ	194/225
20.	SP5HS	187/194
21.	SP8AWP	183/200
22.	SP1BHX	178/204
23.	SP5XM	176/199
24.	SP3DOI	171/201
25.	SP8ARU	166/186
26.	SP6AEG	165/186
27.	SP8SR	163/175
28.	SP9YP	153/176
29.	SP7ASZ	153/162
30.	SP5BB	150/162
31.	SP9NH	150/152
32.	SP5NE	144/153
33.	SP8NR	142/162
34.	SP8AQN	142/160
35.	SP8ARK	142/155
36.	SP9ANT	141/172
37.	SP9UH	136/151
38.	SP3AUZ	135/152
39.	SP2AEO	135/135
40.	SP2BA	132/135
41.	SP6BFK	130/146
42.	SP6BAA	120/131
43.	SP8ALT	114/137
44.	SP3BLG	114/136
45.	SP9AQY	110/146
46.	SP9KR	106/
47.	SP6GB	106/106

Grupa CW only

1.	SP6RT	267/270
2.	SP2AJO	245/249
3.	SP8HR	235/248
4.	SP9ADU	234/252
5.	SP9DH	231/244
6.	SP8AG	229/250
7.	SP6BZ	228/236
8.	SP9AI	207/217
9.	SP6AKK	194/195
10.	SP8MJ	188/202
11.	SP1BHX	178/204
12.	SP5HS	177/181
13.	SP2LV	168/175
14.	SP8ARU	166/186
15.	SP8EV	152/161
16.	SP8AQN	142/160
17.	SP2AEO	135/135
18.	SP6BFK	130/146
19.	SP6BAA	118/129
20.	SP8ALT	114/137
21.	SP9AQY	110/146
22.	SP5BB	35/46

Grupa FONE (AM, SSB) only

1.	SP5BSV	244/264
2.	SP5BT	227/249
3.	SP5CK	181/186
4.	SP5XM	176/199
5.	SP5BB	150/162
6.	SP5HS	119/130
7.	SP9KR	106/—
8.	SP8ARK	95/104
9.	SP9ADU	59/124
10.	SP6AKK	59/82
11.	SP9DH	43/50

SP6BZ

NA PASMACH

● Grudzień jest w Kolumbii (HK) okresem lata, wakacji i urlopów. Nic więc dziwnego, że właśnie w grudniu br. grupa krótkofalowców kolumbijskich z HK3RQ na czele projektuje wyprawę do Bajo Nuevo (HKØ), wielokrotnie już zapowiadaną. Tym razem zamierzają oni pozostać na Bajo Nuevo nieco dłużej, chociaż poważny kłopot przysparzają trudności transportowe. Wyprawa zabiera ze sobą nowoczesne transceivery oraz lekkie anteny kierunkowe, co powinno zapewnić dobrą słyszalność stacji. Używane będą emisje CW i SSB na wszystkich pasmach KF. Bajo Nuevo stanowi obecnie cel podróży kilku innych wypraw DX-owych, a w tym K4CAH, W9IGW i W4VPD. Ten ostatni otrzymał już nawet licencję od władz kolumbijskich i znak HKØVA, ale w międzyczasie została mu cofnięta, prawdopodobnie dlatego, aby wyprawa W4VPD nie stanowiła konkurencji dla rodzimych krótkofalowców. Przy okazji warto też wiedzieć, że na przełomie września i października br. czynna była z wyspy San Andres stacja HKØBK, która prosiła o karty QSL via WA6AHF. Zarówno Bajo Nuevo, jak i San Andres stanowią dwa odrębne kraje do DXCC.

● Znany nadawca nowozelandzki ZL1OG wyjeżdża w przyszłym roku na okres kilku lat na wyspy Tonga, skąd zamierza nadawać pod znakiem VR5OG.

● „Wielką przygodą" nazywa Martti OH2BH swoją ostatnią wyprawę DX-ową do Gwinei Równikowej, skąd wraz z Vilho OH2MM nadawali w lecie br. pod znakami 3C1EG (Fernando Poo) oraz 3CØAN (wyspa Anobon). Pisaliśmy już o ich perypetiach w Albanii, ale prawdziwy posmak przygody dał dopiero pobyt na Czarnym Lądzie. Niemal połowa liczącej około 4000 dusz ludności wyspy Anobon wylegla na ich spotkanie oferując swoją pomoc przy ustawianiu masztów antenowych itp. Prasa krótkofalarska na ogół wysoce pozytywnie ocenia wyprawę OH2BH zwracając uwagę nie tylko na doskonałą słyszalność stacji ekspedycji, ale i wysoki kunszt operatorski. Uważa się, że OH2BH (wytrawny fonista) i OH2MM (świetny telegrafista) prześcignęli nawet Gusa W4BPD i Don Millera W9WNV. Zresztą wynik blisko 7000 QSO, zrealizowany w ciągu krótkiego bądź co bądź okresu czasu z Fernando Poo i wyspy Anobon, mówi sam za siebie. Inna sprawa, że Martti OH2BH po powrocie do kraju powędrował wprost do... szpitala. Ostatnio już opuścił go, żeni się i wybiera w podróż poślubną (a właściwie nową wyprawę DX-ową) do Iraku. Czy go usłyszymy?

● W początkach przyszłego roku zamierza nadawać z wyspy Franciszka Józefa znany krótkofalowiec radziecki UA3CR. Zamierza posługiwać się jedynie emisją SSB.

● Władze cejlońskie zniosły wprowadzony niedawno zakaz posługiwania się amatorskimi urządzeniami nadawczymi. Stacje 4S7 znów odezwały się na pasmach amatorskich i chociaż niezbyt liczne, są od czasu do czasu osiągalne, zwłaszcza wieczorami w paśmie 14 MHz. Do najbardziej aktywnych cejlończyków należy Denvet 4S7DA, którego można usłyszeć w pobliżu 14080 kHz w godzinach popołudniowych i wieczornych. Natomiast znana z aktywności i urody popularna nadawczyni cejlońska 4S7YL przeniosła się na Maldiwy, skąd nadaje na SSB 14175 kHz w godzinach wieczornych pod znakiem 8Q6YL. Karty QSL można nadal wysyłać na jej adres domowy w Kolombo.

● Trwające obecnie na biegunie południowym lato jest zazwyczaj okresem większej, niż w innych porach roku aktywności tamtejszych stacji amatorskich. I tak z antarktycznej bazy Mawson nadają nadal VKØCC oraz VKØMX, ale czynne będą tylko do marca 1972 r. Chilijski sektor Antarktydy reprezentuje stacja CE9AGE, której operatorem jest CE3RR. Ostatnie wiadomości mówią też, że stacja FB8YY na Ziemi Adelii otrzymała nowego operatora (poprzedni wrócił do Francji) i znów jest czynna. Na Ziemi Królowej Maud zainstalowali się Japończycy ze stacjami 8J1RL i 8J1AAC, a także 3Y3CC, której operatorem jest LA3CC. Z brytyjskiego sektora Antarktydy od czasu do czasu odzywa się VP8LV, a nadto VP8JX z Halley Bay. Czynna jest również stacja UA1KAE, a nowozelandzki sektor posiada bardzo ostatnio aktywną stację ZL5AX. Prawdziwy konglomerat znaków, ale aby obraz był jeszcze bardziej pełny wspomnieć też należy o nadającej z Antarktydy stacji KC4USJ.

● Z wyspy Gotland pracują aktywnie SM1EJM i SM1CUZ, zarówno na KF, jak i UKF. Obie te stacje znajdują się w Hemse. Ostatnio SP9FG miał QSO z SM1EJM w pasmie 144 MHz. Na krańcu tego pasma czynna jest stale radiolatarnia SK1VHF.

● W końcu stycznia 1972 r. odbędzie się część telegraficzna zawodów międzynarodowych REF, a w lutym — część foniczna. Początek o godz. 15.00 naszego czasu w sobotę, koniec o godz. 22.00 w niedzielę. Realizuje się łączności tylko ze stacjami francuskimi oraz krajami Unii Francuskiej wymieniając RST lub RS plus kolejny numer łączności np. 579 001. Mnożnikiem jest suma departamentów Francji (dwucyfrowe numery po znaku) i krajów wg DUF. W dniu 26 grudnia br. odbędą się międzynarodowe zawody węgierskie.

● Niemal każdy miesiąc przynosi nowości „prefiksowe" na pasmach amatorskich. I tak, jesienią br. niektóre stacje czechosłowackie dla uczczenia jubileuszu 20-lecia SVAZARM-u posługiwały się znakiem OMØ. Dla upamiętnienia 50-lecia fińskiego związku krótkofalowców niektóre tamtejsze stacje otrzymały znak OG. Z Kanady odezwała się stacja VA2UN, a sporą atrakcją na pasmach amatorskich jest czynna od połowy września br. okolicznościowa stacja polska, pracująca pod znakiem SQ5Z na rzecz odbudowy Zamku w Warszawie.

● Na Wyspie Niedźwiedziej (Bear Island) zainstalował się ostatnio Kjell JW2IK czynny w godzinach od 14.00 do 16.00 naszego czasu w pobliżu 14 005 kHz. Wyspa Niedźwiedzia tylko do WAE liczy się jako oddzielny kraj, natomiast do DXCC jako Spitsbergen.

● Pod znakiem KW2EXP pracuje stacja nadająca z okolic bieguna północnego. Czynna na wszystkich pasmach amatorskich KF emisjami CW i SSB.

● Wszystko wskazuje, że również w tegorocznych jesiennych zawodach skandynawskich SAC zwycięstwo odniesie team fiński. Jak wiadomo międzynarodowe zawody SAC są również rozgrywką pomiędzy samymi krajami skandynawskimi, przy czym od dłuższego już czasu prym wodzi Finlandia, bijąc na głowę liczniejszych i lepiej technicznie wyposażonych Szwedów. Czołowi zawodnicy fińscy uzyskali prawie po 1000 QSO w ciągu zaledwie dobowego okresu trwania zawodów, dając pokaz prawdziwego majstersztyku operatorskiego.

● Z Samoa aktywna jest ostatnio tamtejsza stacja klubowa KS6CY. Dla Europy nadaje w każdą sobotę na telegrafii w pobliżu 14 020 kHz pomiędzy 6.00 a 8.00 naszego czasu, natomiast w piątki na SSB na 14 250 kHz. Operatorem tej stacji jest najczęściej Vince KS6CG, który obiecuje wysyłkę QSL w 100%.

● Na wyspie Nauru czynne są ostatnio następujące stacje: C21AA (CW 14 030 kHz rano lub 14 308 SSB), C21DC (14 MHz CW i SSB) oraz C21GB (wszystkie pasma KF, CW i SSB).

SP8HR

UKF ● UKF ● UKF ● UKF

WYKAZ STANU ILOŚCIOWEGO DYPLOMÓW POSIADANYCH PRZEZ POLSKICH KRÓTKOFALOWCÓW

(stan na 15.10.1971 r.)

Sekcja dyplomowa SP DX Klubu (SPHC) podaje poniżej wyniki współzawodnictwa dyplomowego według stanu na dzień 15.10.1971 r. Pierwsza liczba po znaku stacji wskazuje ogólną ilość punktów, druga — ilość dyplomów wyczynowych, trzecia — ilość punktów za klasy wyższe dyplomów wyczynowych oraz czwarta — ilość dyplomów wyłącznie za zawody KF lub UKF.

Nasłuchowcy

1.	SP9-649	114	102-11-1	6.	SP6-1039	9	7-2-0
2.	SP6-1427	19	13-3-3	7.	SP9-1725	8	6-0-2
3.	SP6-2028	17	14-1-2	8.	SP7-3067	7	7-0-0
4.	SP5-1158	13	12-1-0	9.	SP9-1062	5	3-2-0
5.	SP9-1054	13	12-1-0	10.	SP9-533	3	3-0-0

Z grupy tej został skreślony SP8-1079, który dotychczas zajmował trzecie miejsce, a to wskutek otrzymania w międzyczasie licencji nadawcy i znaku SP8EMO. Nowe zgłoszenie wpłynęło od SP7-3067, uzupełnienie nadesłał SP6-1427.

Nadawcy

1.	SP8MJ	445	315-97-33	47.	SP8CGN	26	24-0-2
2.	SP8HR	305	214-45-46	48.	SP7CKF	20	15-1-4
3.	SP8EV	136	118-15-3	49.	SP8AQN	20	11-1-8
4.	SP7HX	122	101-6-15	50.	SP5AIB	18	17-0-1
5.	SP5AFL	111	93-14-4	51.	SP9KJ	18	16-0-2
6.	SP9ADU	103	74-10-19	52.	SP5CJU	16	15-0-1
7.	SP5CK	100	58-0-42	53.	SP3DOI	16	14-0-2
8.	SP8CCC	100	92-0-8	54.	SP2BMX	15	12-2-1
9.	SP3AIJ	94	67-12-15	55.	SP4TW	15	14-0-1
10.	SP9EU	90	47-0-43	56.	SP9AWV	15	12-0-3
11.	SP2PI	74	65-8-1	57.	SP6PBA	15	13-0-2
12.	SP9DH	74	33-20-21	58.	SP8ABQ	14	14-0-0
13.	SP8SR	68	59-0-9	59.	SP8AJJ	14	13-0-1
14.	SP9RF	68	43-2-23	60.	SP2BKF	13	12-1-0
15.	SP6AAT	66	58-5-3	61.	SP3KJS	13	13-0-0
16.	SP2AP	62	55-4-3	62.	SP6DED	13	13-0-0
17.	SP2ZT	61	54-4-3	63.	SP4JF	13	10-0-3
18.	SP5BAK	60	51-4-5	64.	SP8AJK	12	8-0-4
19.	SP2LV	54	43-1-10	65.	SP2PAH	12	12-0-0
20.	SP1ACA	53	45-7-1	66.	SP5YL	11	8-0-3
21.	SP5HS	52	50-0-2	67.	SP2CO	11	7-0-4
22.	SP6ALL	46	37-3-6	68.	SP6OQ	10	10-0-0
23.	SP5AHL	45	35-6-4	69.	SP2RW	10	8-0-2
24.	SP8YA	43	31-6-8	70.	SP2IW	9	7-0-2
25.	SP3KBJ	41	11-0-30	71.	SP5AIM	8	8-0-0
26.	SP4AGR	39	30-5-4	72.	SP9UD	7	7-0-0
27.	SP5NE	39	34-5-0	73.	SP6KBE	7	3-0-4
28.	SP2OY	37	34-3-0	74.	SP4AVG	6	4-0-2
29.	SP3AUZ	35	32-0-3	75.	SP9ZW	6	6-0-0
30.	SP7AWA	33	32-1-0	76.	SP3DLY	5	5-0-0
31.	SP8AG	31	25-0-6	77.	SP6KA	5	5-0-0
32.	SP8APV	30	28-1-1	78.	SP6WM	5	5-0-0
33.	SP8AOV	30	27-1-2	79.	SP7AOD	5	5-0-0
34.	SP9AJT	30	29-1-0	80.	SP1AAY	4	4-0-0
35.	SP6BFK	30	27-2-1	81.	SP7XX	4	4-0-0
36.	SP4AFK	35	34-0-1	82.	SP8DEE	4	4-0-0
37.	SP6SO	29	25-2-2	83.	SP8DXM	4	3-0-1
38.	SP2AHD	27	26-0-1	84.	SP2BO	4	1-0-3
39.	SP9AQY	27	22-2-3	85.	SP4PZA	3	3-0-0
40.	SP6AEW	26	22-2-2	86.	SP7DZA	3	3-0-0
41.	SP9YP	24	24-0-0	87.	SP7CDH	2	2-0-0
42.	SP8ASP	24	23-1-0	88.	SP4VI	1	1-0-0
43.	SP9AMA	23	20-2-1	89.	SP4WG	1	1-0-0
44.	SP5PA	22	20-2-0	90.	SP8CFZ	1	1-0-0
45.	SP6ATT	22	17-3-2	91.	SP9ADI	1	1-0-0
46.	SP9DN	21	21-0-0	92.	SP9IQ	1	1-0-0

Zmarli (silent keys): SP6FZ 274 201-21-52
SP9DT 43 29- 2-12

Nowe zgłoszenia: SP2BKF, SP2BMX, SP3DLY, SP3DOI, SP5AFL, SP6AEW, SP6ATT, SP6DED, SP6PBA, SP7CDH, SP8SR, SP8DEE, SP8DXM, SP8AQN i SP9AQY.

Uzupełnienia w okresie od 1.1.1971 r. do 15.10.1971 r. nadesłali: SP2AHD, SP4AFK, SP4AGR, SP5CJU, SP5BAK, SP4AVG, SP7DZA, SP8EV, SP8HR, SP9EU.

Z przyjemnością stwierdzamy, że ilość współzawodniczących przekroczyła liczbę 100 i obecnie łącznie z nasłuchowcami wynosi 102 osoby. Świadczy to ewidentnie o dużym zainteresowaniu wynikami współzawodnictwa dyplomowego, będącego w istocie rzeczy sprawdzianem kunsztu i dorobku operatorskiego. Przypominamy, że dokładny regulamin współzawodnictwa ogłoszony został w numerze wrześniowym naszego miesięcznika z bież. roku. Wszelkie zgłoszenia i uzupełnienia należy nadsyłać pod adresem: mgr Zbigniew Rybka SP8HR, Kraśnik Lubelski, skr. poczt. 43.

SP8HR